



100
TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN YÜZÜNCÜ YILI



Edirne Şiirleri



EDİRNE

Edirne
Tarihe Açılan Kapı

ARALIK 2023

EDİRNE

Burada birleşmiş, gurupla şafak.
Tanrının hikmeti sorma sakın ne?
Gicesi muhakkak gündüzünden ak,
Bir ilâhi gösteriş nazlı Edirne...

Öyle bir kal'aki garba müheyyiç,
Yıllardır nöbetçi hep bu oğurda.
Dünya kuvvetinden çekinir mi hiç,
Dayamış sırtını dağ gibi yurda...

Tarihi kazılmış akan bir selle,
Toprağı hürmetli,yaşı ihtiyar.
İçimde şahlanan yeni emelle,
Gençleşen bir ölke, şanlı bir diyar...

İmanın kuvvetli, yapıcın mahir,
Her gün biraz daha taşacak ünün.
Yakındır, yakındır ey koca şehir,
Türk tarihlerinde şerefli günün...

Gönülde açılan bir gül gibisin,
Tabiat içinde özel Edirne.
Türkün gözbebeği, yurdun kalbisin,
Edirne, Edirne güzel Edirne...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Enver Tuncalp
Şiirin Kaynakçası	Trakya Türküleri Kitabı - 1941

MERİÇ

Ayrılık, hasret zormuş,
Ağlıyor için için.
Yanıp tutuşuyormuş,
Meriç bir âşık için...

Akışı çok canlıdır,
İçi heyecanlıdır,
Gözleri dumanlıdır,
Bilmemki acep niçin?

Görülecek hesabı,
Çok gerilmiş âsası,
İçindeki bir için...

Yükleri inletir,
Ne türküler dinletir,
Ruhumu serinletir,
Çağlayışı Meriçin...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç
Şiirin Yazarı	Enver Tuncalp
Şiirin Kaynakçası	Trakya Türküleri Kitabı - 1941

MİMAR SİNAN

İsminle yâd edilir camiler ve köprüler,
Hâk edilmiş adını taşıyor herbir kaya.
Senin eserlerinde en sihirli örgüler,
Ve bu şık eserlerle donatılmış Trakya...

Bir abide yaratmış ömrünün her nefesi,
Her abide semaya yükselen nurdan sütun.
Hayrete düşürüyor eserlerin herkesi,
Düşünceye sığmıyor senin hayalin bugün...

Erişilmez incelik hissedilir zevkinde,
Mimarlık mefhumunu, san'atı sen yarattın.
San'atının değeri tabiatın fevkinde,
Ölmez eserlerinle yurda güzellik kattın...

Hürmet abidemizdir sana karşı her eser,
Senden bize hediye, bizden yurda emanet.
Ey bulunmaz san'atkâr nur olsun yattığın yer,
Bir neslin mabudusun sana lâyıkdır cennet...

San'atın güneş gibi ufuklar aydınlatır,
Yaşıyorsun ölmedin, ölmedin bugün inan,
Seni tasvir edemez bu birkaç aciz satır,
Sen dehadan büyüksün ey koca Mimar Sinan.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Mimar Sinan
Şiirin Yazarı	Enver Tuncalp
Şiirin Kaynakçası	Trakya Türküleri Kitabı - 1941

TUNA

Tuna masum su, ey nazlı Tuna!
Yıllarca Türk'ün âşığı: Tuna.
Sayısız düşman kattık suyuna,
Ordu çıkardı Tuna yoluna.

Atlarımızdı içen suyunu,
Türk iyi bilirdi senin huyunu,
Türk tarihinden öğren soyunu,
Zevkti sana kır atın oyunu.

Ey Tuna, ey tek kahraman Tuna!
Ne yaptın düşman ordularına?
Ne oldu bol mavi sularına?
Nasıl dayandın zulmün sonuna?

Zavallı Tuna, yetim Tuna,
Bir zamanlar Türkleşmiş,
Sonra terkedildin slav soyuna,
Binlerce şehit verildi yoluna.
Tuna, Tuna bizimdin Tuna!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tuna
Şiirin Yazarı	Mustafa Eliboler
Şiirin Kaynakçası	Tuna'dan Tunca'ya Şiir Öykü Manzumeler

MERİÇ SAHİLLERİNDE

Lâtif bir sabahın seher vaktinde,
Sesler vardı Meriç sahillerinde.
Kimse durmuyordu bugün evinde,
Sesler vardı Meriç sahillerinde.

Bu günkü: 1 mayıs bahar bayramı,
Yaklaştırıyor bu nazla aramı.
Figan eden bülbül deşiyor yaramı,
Lâtif bir sabahın seher vaktinde.

Bir yandan köpürüp çağlıyor Meriç,
Bir yandan taşıyor neşe ile sevinç,
Arkadaş Meriç'in suyundan bir iç,
Lâtif bir sabahın seher vaktinde.

Bir yandan kuşların cıvıldaşması,
Bir yandan söğüdün suya yaklaşması,
Bir yandan gençleri kovalaşması,
Lâtif bir sabahın seher vaktinde.

Birer kelebeği andırır kızlar,
Sanki gökten yere inmiş yıldızlar,
Neşe saçar burda bütün ağızlar,
Lâtif bir sabahın seher vaktinde.

Ya bir keman veya mandolin elinde,
Ya bir türkü, ya bir şarkı dilinde,
Lâtif bir sabahın seher vaktinde,
Sesler vardı Meriç sahillerinde.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Sahillerinde
Şiirin Yazarı	Mustafa Eliboler
Şiirin Kaynakçası	Tuna'dan Tunca'ya Şiir Öykü Manzumeler

TUNCA

Tunca, yeşil su, ey nazlı Tunca!
Türk'ün koynunda yıllar boyunca,
Nazla kıvrılıp hep akarken sen,
Coşkun bir hazla sevinirim ben.

Sanki: vatanda eski sevgili,
Yalan mı? Anlatsın tarihin dili,
Sahilerinde camilerin var,
Türk'ten gayrı hiç olmaz sana yâr.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tunca
Şiirin Yazarı	Mustafa Eliboler
Şiirin Kaynakçası	Tuna'dan Tunca'ya Şiir Öykü Manzumeler

26 MART VAKASI

Ey Edirne! Seni aldılar bugün,
Hem kim? Dün uşığı olanlar Türk'ün
Büyük alçaklığı yaptıkları gün,
Bugün kahpelikten ün aldılar, ün.

Yapmadıkları hiç vahşet kalmadı,
Tam beş ay Edirne hep kan ağladı.
Nineler, analar kara bağladı,
Duyudu zulmü yapan düşmanın adı.

O Sarayıçi bugün bir mahşerdi,
Şehitlerimize mezar olan bu yerdı.
Düşman, Edirne'yi açlıkla serdi,
Beş ay sonra bu kara gün sona erdi.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	26 Mart Vakası
Şiirin Yazarı	Mustafa Eliboler
Şiirin Kaynakçası	Tuna'dan Tunca'ya Şiir Öykü Manzumeler

MERİÇ KONUŞUYOR

-Türk Edirnenin ebedî
Kurtuluşunun dönüm yılı münasebetiyle-
Yirmi yıl önce Meriç şöyle haykırıyordu :

“Ey Türk oğlu! Biraz da beni dinle.” Diyordu.
“Neden gökleri sardı bu gün mel’un baykuşlar?
Neden göğsünde binbir hançerin yarası var?
Neden gönüllerde hep acı hisler çağlıyor?
Neden vatan kızları hıçkırarak ağlıyor?
Neden bulandı gözler, neden ufuklar paslı?
Neden doğan güneşler bu gün bizden de yaslı?

Nerde Tunadan akın akın geçen ordular?
Onlarda mı yoruldu, onlar da mı durdular?
Akıncı kahramanlar, başbuğlar şimdi nerede?
Artık ölüm çanları çalınıyor her yerde.

Bilmem hangi güne dek bu dert bizi yakacak?
Bilmem hangi güne dek göz yaşımız akacak?
Tek er kalmadı dersem benim hakkım yok mudur?
Sözlerim milletime bilmem acap çok mudur?

Uzaktan cevap verdi zafer adlı bir kartal:
Kurtarmağa geliyor seni Mustafa Kemal.
Bu ses vurdu yerlere düşmanları büsbütün
Ve doğdu Edirne de (Kurtuluş) denen bu gün.

Edirnemiz en büyük bayrama erdi bu gün.
Her yasımız Meriçte yandı, can verdi bugün.
Heyecan gönüllerde coşkun bir seldi bu gün.
Türk bayrağı göklere şanla yükseldi bu gün.
Artık bu gün bir Türke deseler ki burdan çık;
Süngüyle cevap verir aslan kalpli Mehmetçik.

Varsın gelsin çarpsınlar göğsümüze dağları,
Kalbimide Atatürk ve Yavuz İnönü var.
Çekinmeden söyleriz dünyaya haykırarak:
Bizimdir Edirnemiz; yalnız bizimdir ancak.
Ve dünya yıkılsa da yine dalgalanacak
Edirnenin ufkunda bu heybetli al bayrak!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Konuşuyor
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

TUNCA

Çok susadım sularına,
Bas bağına beni Tunca.
Hasret kaldım baharına,
Bas bağına beni Tunca.

Kıyıların serin serin,
Hülyaların derin senin,
Coşkun gönlüm yerin senin,
Bas bağına beni Tunca.

Sevinç sende melâl sende,
Mehtap sende hilâl sende,
Bütün renkler al al sende,
Bas bağına beni Tunca.

Kuşlar uyur sesler diner,
Melûl melûl baktın yeter,
Beni nice yaktın yeter,
Bas bağına beni Tunca.

El gözünden kaçıl derim,
Bir gonce ol açıl derim,
Gel gönlüme saçıl derim,
Bas bağına beni Tunca.

Gurbet ilde hayat yoktur,
Hasret kalbe batan oktur,
Benim sana sevgim çoktur,
Bas bağına beni Tunca.

Suyu bitmiş ırmağım ben,
Külçe olmuş toprağım ben,
Senden kopmuş yaprağım ben,
Bas bağına beni Tunca.

Yadellerde değerim yok,
Nicesin sen haberim yok,
Barınacak bir yerim yok,
Bas bağrına beni Tunca.

Kıyıların renk renk olur,
Her fısıltın ahenk olur,
Vefan aşka mihenk olur,
Bas bağrına beni Tunca.

Gövde sende dal sendedir,
Mazi sende hal sendedir,
Oğul sende bal sendedir,
Bas bağrına beni Tunca.

Kışa ersem kar istemem,
Bahçe olsam nar istemem,
Senden başka yar istemem,
Bas bağrına beni Tunca.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tunca
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

GÜN ÖLÜRKEN

Edirne akşamları:

Bir kızıl alev bayrak,
Sularda yanıyor bak,
Meriç gamla çağladı.

Sesler kesildi birden,
Kan fişkirdi göklerden,
Batıda gün ağladı.

Gün ölüken akşamla,
Eridim damla damla,
Ve yandım için için.

Akşamı yudum yudum,
Ben içerek uyudum,
Kıyısında Meriç'in.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Gün Ölüken
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

MERİÇ BOYLARINDA

Söğütler hıçkırır, gölgeler el bağlar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Şen sular ürperir ve gönüller çağlar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Sevilen bir melâl ufukları sarar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Kızlar saçlarını ışıklarla tarar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Ay, sarı yüzünü kızıl renge boyar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Fâniler ebedî bir hazza doyar,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Emeller canlanır, ümitler yeşerir,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Tasalar yok olur, ıstıraplar erir,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Narin minareler göklere yükselir,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Bize başka ömür, baka bir can gelir,
Meriç boylarında, Meriç boylarında.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Boylarında
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

BİZİMSİN

Geceleyin sularında,
Bayrağımın gölgesi var.
Ve o coşkun akışında
Milletimin gür sesi var.

Damarımda gezen kanın
Rengi vardır sularında.
Hayat veren sensin bize,
Neşe çağlar baharında.

Çok vurgundur gönlüm sana
Nasıl alır seni yaban,
Bir gün bağrın kanarsa bil
Bütün cihan olacak kan.

Sana eller baka dursun,
Gönlün bize akmaktadır.
Gurur dolu bakışların,
Düşmanları yakmaktadır.

Sana dünya saldırsa da,
Sen aldırma ak yolunda.
Düşmanları yenmek için,
Kuvvet vardır öz oğlunda.

Susadığın gün olursa
Aşkımızı taslarla iç.
Sakaryalar kadar sen de
Bizimsin ey güzel Meriç.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bizimsin
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

TUNAYA HASRET

-I-

İçimde şahlanan duygularım var,
Hıncım dünyaları yakmak istiyor.
Çekilin karşımdan! Çekilin dağlar!
Bu gönül Tunaya akmak istiyor.

Dünyaya hız veren bir coşkun seldim,
En mağrur krallar diz çöktü bana.
Yükselen başımla gökleri deldim,
Yaptığım savaşlar şeref vatana.

Bu gün yine vakur dağlar gibiyim,
Başım yükseliyor hep aya doğru.
Kış gününde bile bahar gibiyim,
Gözlerim bakıyor Tunaya doğru.

İçimde şahlanan duygularım var,
Hıncım dünyaları yakmak istiyor.
Çekilin karşımdan! Çekilin dağlar!
Bu gönül Tunaya akmak istiyor.

-II-

Tuna Tuna gelin Tuna,
Sihir dolu yelin Tuna,
Gel gönlüme dökül artık
Bak kevser selin Tuna.

Tuna tuna serin Tuna,
Derdin pek çok derin Tuna,
Yaklaş bana, katıl bana
Kalbim senin yerin Tuna.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tunaya Hasret
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

MERİÇTE AKŞAM

Merici kanetti günün al rengi,
Akşamlar doldurdu hasta ahengi,
Bu gazi yurdunun yeşil bağrına.

Göğün sükûtunda bir dul hissi var,
Akşamın rengini emiyor sular,
Perişan gönüller kaldı yarına.

Durmadan kanyor kalbi güllerin,
Örtüsü alevdir şimdi her yerin,
Hazin duygularla yanyor Meriç.

Ne akan suların neşesi kaldı,
Ne çılgın kuşların şen sesi kaldı;
Geçmiş hasretle anyor Meriç!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriçte Akşam
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

SİNANI ANIŞ

Yüce Selimiye önlerinde biz,
Bir yıl dönümünü hep ya da geldik.
Temiz duygularla taşı kalbimiz,
Sinan! Sinan! diye feryada geldik!

Gururla anarak eşsiz ismini,
Ulu mabedine yüz sürmekteyiz.
Gökte kucaklarken melekler seni,
Aşkını nakşettik kalbimize biz.

İçlenip anıyor adını insan,
Herkesin gönlünde bulacaksın yer.
Yükseldin, Tanrıya ulaştın Sinan,
Ruhuna saraydır yedi kat gökler.

Adını cihana bak haykırıyor:
Taştan yarattığın her ölmez eser.
Göklerde hep seni sorup arıyor,
Nice nice kubbe ve minareler.

Yüce Selimiye önlerinde biz,
Bir yıl dönümünü hep ya da geldik.
Temiz duygularla taşı kalbimiz,
Sinan! Sinan! diye feryada geldik!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Sinanı Anış
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

BU AKŞAM

Kendi öz yurdumda avarre adım,
Gölgeyle baş başa kaldım bu akşam.
Benim de kırıldı burda kanadım,
Uyuyan bozkıra daldım bu akşam.

Türkümü çağırılmaz oldu şen dere,
Kahpe felek beni vurdu yerlere,
Diyorlar: “Kavuşmak kaldı mahşere.”
Başımı taşlara çaldım bu akşam.

Bu nasıl bir yastır bilemiyorum,
Gözlerim yaşardı silemiyorum,
Uzaksın yanına gelemiyorum,
Arzumu yellere saldım bu akşam.

Sevdiklerim hani, bahar nerede?
(Uluğ) un doğduğu diyar nerede?
Edirne nerede, Kırklar nerede?
Yurdumdan kokular aldım bu akşam.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bu Akşam
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

MERİÇ

Gönlüm gibi dalgın, kanlı sularında,
Bir gam dünyasını yıkılırken gördüm.
Rüyaya dalarken yeşil “Bülbül Ada”
Ağlıyan seslerle ben besteler ördüm.

Solgun bir çehreydi kâinat o akşam,
Maziyi anarak inledim sessizce.
Gölgeler erirken ufku sarmıştı gam,
Ve gönül dalmıştı uyuyan Merice.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlioğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

MERİÇ KIYILARINDA

Kimler içten soluyor,
Bu alevler ne suda?
Renkler niçin soluyor?
Sular neden uykuda?

Öyle zorlu bir an ki
Kulaklar ses almıyor.
Daraldı dünya sanki
Kimse nefes almıyor.

Meriç daldı derine
Bilmem kimi anıyor!
Şaştım ufuk yerine
Neden Meriç kanıyor!

Beni bir hüznün sarar
Andıkça ben o demi.
Bu yanmada sır mı var
Yoksa sade elem mi?

Edirne baharında
Yok iken bir damla gam,
Meriç kıyılarında
Ağlıyor neden akşam?..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Kıyılarında
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

MERİÇ SANA

Uğuldadı başım yadel fırtınaları,
Esen yeller götürdü gönlümdeki baharı,
Gözlerim seyre daldı ufuklarda bir yeri,
Acap kimler koparır bahçemdeki gülleri..

Meriç! senden ayrıldım; önümde gurbet yolu,
İçerim parça parça, gözlerimde yaş dolu.
En acı günlerimde ben yanmadım bu kadar!
Sevdiğimin adını hiç anmadım bu kadar!

Ta içimden inandım: bir engin gurbet varmış
Ve gurbeti işliyen tükenmez hasret varmış.
Bu çırpınmam dağları yıkıp yarmak içindir,
Zümrüt kıyılarına bir gün varmak içindir.

Şu gamlı gölge kimin, yüzüm neden sarardı?
Kâinat mı yıkıldı, gözlerim mi karardı?
Artık sesim kısıldı, haykıramıyorum bak!
Yükselen engelleri ben, kıramıyorum bak!

Kalbime dert yağmada şimdi hep damla damla
Ve bahtım kararıyor biten solgun akşamla.
Varlığımdan sıyrıldım, baştan başa bir korum,
Enginlere bakarak izini arıyorum.

Eriyorum yadelde bu gün ben için için,
Hasretini çekerek güler yüzlü Mericin.
Dostlarım hoşça kalın, belki dönemem yarın,
Sizin olsun neşesi o yeşil kıyıların.

Uğuldadı başımda yadel fırtınaları,
Esen yeller götürdü gönlümdeki baharı.
Gözlerim seyre daldı ufuklarda bir yeri,
Acap kimler koparır bahçemdeki gülleri

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Sana
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Edirne Şiirleri Kitabı - 1942

EDİRNE

Süngümüzle serdik toprağa yası,
Sınırdan can veren yaman burdadır.
Bir şehir değildir; vatan burası,
Mermerde yıkanan zaman burdadır.

Yıkılmaz bir dağdır, Türk “Selimiye”
Cihana sunulan eşsiz hediye,
Tarihi okuruz bilmem ne diye,
“Nefi” ler “ Fatih” ler her an burdadır.

Kubbeler üstüne eğilmiş sem
Ezanlar geçmişten akseden neva,
İnanmak, dert için birircik deva,
Mefkûre isimli cânan burdadır.

Hamamlar, çeşmeler serpilmiş yer yer,
Yüzlerce minare gökleri deler,
Hep Türk’ün eseri: hanlar, köprüler,
Değeri ölçüsüz mekân burdadır.

Tarihe gömülen izdir her sokak,
Çiniler yeşildir, mermerler ak-pak,
Tam insan olmaktır eser yaratmak,
Dehânın yücesi “Sinan” burdadır.

Meriç’te her gurup bir olgun nardır,
Arda’da her yaprak güldür, bahardır.
Tunca’da her gölge “Sinan” a yârdır,
“Aliş”i yaratan insan burdadır.

Üç gelin görünür “Buçuktepe” den,
Ruh olur burada her avuç beden,
Tek dua yükselir binbir kubbeden,
Kurşunla kaplanmış balkan burdadır.

Bin şehit yatağı: her zerre toprak,
“Saray” da olanı zordur unutmak,
Mazi gönüllerde, ellerde bayrak,
Toprağı ıslatan al kan burdadır.

Kitaba geçmemiş destan, tabyalar,
“Kıyık” ta dinlenmiş geçen yayalar,
Bir sanat mihrabı olmuş kayalar,
Yurdun tek taşına tapan burdadır.

Ezelden vurgunuz hakkın sesine,
Palavra savurmak elin nesine,
Eserler sahittir, bizim Edirne,
Bu yurdu öz vatan yapan burdadır.

Vefanın örneği tertemiz kızlar,
Ne gözler aldanır, ne gönül sızlar,
Tanrı’ya kalsınlar gökte yıldızlar,
Cefası sevilen fettan burdadır.

Kimsenin olamaz, Türk ilidir bu!
Ata’nın, İsmet’in emelidir bu!
Gururun, şerefın temelidir bu!
Kanını toprağa katan burdadır...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Memleket Şiirleri – Damla Yayınları No:2

EDİRNE

Bir yerde görürsen ki:
Ağır ve edalı akar,
Dal dal söğütleri öperek
Samur üç belik gibi
Üç koldan sular,
Müjdeler olsun efendim:
Edirne'desin.

Mevsim, faslı bahardır,
Gecedir ve mehtap vardır.
Ve sen,
Bir kavs ı kuzakta yürür gibi köprülerdesin.
Şatraban makamından bir şarkı dudaklarında,
Düşünür çözemezsin:
Bu naz-ı istiğna, bu avaz neden;
Neden yarı eğilmiş suya dallar?
Öyle ferman etmiş eden
Kimseler bilmez,
“Gönül bir top ibrişim
Sarılırsa çözülmez.”

Burada her şey,
Bakınır hüsnüne hayran.
Seyreyler cemalini eğilmiş suya
Mermer ihtişamında serhad-di vatan.
Aşına bir çehre sezer belki diye
Devri saltanatından Edirne;
Bir deste alev güldür, mahzun,
Yâr elinden düşürülmüş şimdi suda.
Ve sular;
Şimşir kelâmı dilinde
Destan okur, okur akar.
Ve bir haber Yıldırım'da, bir evcikte
--akan sudan, uçan kuştan—
Ak bir ipek böceği,
İpeğini dokur, dokur ölür.
Uyanır veda etmiş gibi artık uykuya,
Konuşan bir dil olur
Çiler uzakta;
Bülbül sesi yağmur gibi
Bülbül adasında.

Kanadı gümüş kuşlar geçer
İki şâk bölüp mehtabı;
Kıyık'tan uçurulmuş.
Salınır bahçeler içre kızlar ki;
Nazardan kaçırılmış;
Ağzında kan kırmızı bir caneriği,
Mehtapla beraber düşmüş gibi arza.
Kızlar ki güzel,
Dört başı mâmur ve murassa.
Sevdaya tutulmak bile mümkün
Yeni baştan.
Söylemek kolay olsa eski türkümü;
“Edirne köprüsü taştan
Sen çıkardın beni baştan.
Ayırdın anamdan, hem kardaştan.”

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	M. Niyazi Akıncıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE DESTANI

“Selimiye” derler, “Edirne” derler..
Tatlı bir gariplik duygusu gelir.
Kemerler, çeşmeler, minarelerle,
Bir eski eserler kamusu gelir.
Minarelerinden en tatlı ezanlar,
Dallardan güvercin “hu hu” su gelir.
Şu Selimiye’dir, şu Muradiye..
Çinilerden sümbül kokusu gelir...
Karşına ya iki sedef çekmece,
Ya iki mücevher kutusu gelir...
Vezirlerin iki tuğlusu gider,
Arkasından yedi tuğlusu gelir.
Şurada aptes alır Hüdavendigâr,
Yerden suyu, gökten havlusu gelir...

Dedeler, adına “Meriç” demişler,
Sınırdan bir ana kuzusu gelir.
Arda’dan su içer turnalar, akşam,
Tunca’ya Tuna’nın kuğusu gelir.
Bülbül Adasını görsen sanırsın:
Meriç’le Tunca’nın yavrusu gelir,
Bir yelpaze açar vadi çiçekten,
Yurdumun şahane tavusu gelir.
Kovanlar, bahçeler birbirlerinin,
Ovada kapu bir komşusu gelir.
Kovanlar, bahçeler, bağlar üstüne
Akşamın ya sisi ya pusu gelir.
Sular der ki: “Uyu Edirne’m, uyu!..”
Mahzun Edirne’nin uykusu gelir,
Sazlardan nilüfer kokusu gelir.

Görünür yollarda bir başka yavru:
Sana Edirne’nin ahusu gelir..
Şimdi göğüslerin en haşarısı,
Şimdi dudakların uslusu gelir.
“İşte tenlerin en beyazı...” derken
Bakışların da en durusu gelir.
Söyletebilirsen, konuşturursan,
Ruha sanki, dupduru su gelir,
Saçlarından ıtır kokusu gelir...

Taşları kararmış bir yol ucunda,
Üçşerefeli'nin kapusu gelir.
Şu yana dönersen Eski Cami'nin
Kesilmiş, biçilmiş avlusu gelir.
Atınca üç adım daha ileri.
Bir serin kubbenin kuytusunu gelir.
Dünyanın en güzel minareleri
Ve kubbelerin en ulusu gelir.
Türk'ün Trakya'da tapusu gelir.
Mihrabında bir teravi kılmaya,
Denizler ardından yolcusunu gelir.
Bilsen ki bağrında kanar bir yara,
Yarasını sarmak arzusu gelir.
Mahya olmak için Sultanselim'e,
Göklerden yıldızlar ordusu gelir.
Kubbeler menekşe, şerefeler gül,
Mermerinden çiğdem kokusu gelir.

Yazık ki yıkılmış Karaağaç'tan,
Bugün artık ağıt konusu gelir.
Edirne'ye "Mahzun Edirne!" sözü,
Şimdi sözlerin en doğrusunu gelir.
"Şu köprü köprümdür, geçeyim." Dersen
Önüne yabanın namlusu gelir.
Şimalde bahçene çıkmak istersen,
Yolunu bekliyen bir pusu gelir
Ve hıyanetlerin kuyusu gelir.

"Nerdesin ey tarih?" dersin gözüne
Serdengeçtilerin koşusu gelir.
"Hani torunum?" der şehit ruhları,
Sana bir imtihan kaygusu gelir.
Cevap vermemek korkusu gelir.

Çık da yeri, göğü dinle Kıyık'ta;
Tabyalardan hücum borusunu gelir..
Tüter, buram buram tüter topraklar,
Topraklardan barut kokusu gelir.
Doya doya doldur göğsünü yolcu!
Genzine Arda'nın buğusu gelir.
Silinir tepeler, silinir dağlar,
Filbe'si, Sofya'sı, Şumnu'su gelir.
Ve Kızanlık'tan gül kurusu gelir...

Şurda; “Sarayıçi” derler, yoluna,
Dünyanın en güzel korusu gelir.
Şimdi ışıkların köpük gibisi,
Şimdi gölgelerin koyusu gelir.
Kırkpınar’dır, birbirini tutmaya
“Benim” diyenlerin pazusu gelir.
Akar kalabalık, adaya kol kol,
Yolcusu, izcisi, avcısı gelir.

Bekle akşamı ki, akşam dalların,
Bülbülü, ishakı, puhusu gelir.
Doldurur rüyanı eski âlemler,
Şarap, altın taslar dolusu gelir.
Açma son sayfayı ki yüreklere,
En asıl intikam duygusu gelir.
Ve yeminlerin en kutlusu gelir.
Şu dalları yaprağından öpmeye,
Gökyüzünden saman uğrusu gelir.
Biz geldik, gideriz; doğacaklara
Edirne’de doğmak arzusu gelir...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Destanı
Şiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı – 1963

MURADIYE

Kurumuş ağaçlarına
Leylekler gelip akşamlar,
Dünkü şakrak şadırvanı,
Şimdi ağlar gibi damlar.
Alemsiz kubbelerini,
Ufukta aylar tamamlar.

Cemaatidir yamaçta,
Secdeye kapanan damlar
Ve mübarek toprağında,
Yatar mübarek adamlar.
Nerdedir şamdanlarını,
Eliyle yakan akşamlar?

Dün şerbet çeşmelerinde,
Şırl şırlı ilhamlar.
Neyler dinledi bu avlu.
Ne tavurlar, ne makamlar.
Rüzgârlara kaldı artık,
Hüseynilerle hüzzamlar...

Ağlama, ey Muradiye!
Geliyor çifte bayramlar.
İşte Selimiye, karşı
Tepeden seni selâmlar.
Mihrabından taze değil,
Yanı başındaki çamlar...

Mihrabın, kubben, minberin,
Hâlâ ilâhî makamlar
Ve hâlâ renk üstüne renk
Döker halılara camlar...

Muradiye, Muradiye;
Reva değil sana gamlar
Fâni baharlarımızdan
Çinilerine selâmlar...

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Muradiye
Ŗiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Ŗiirin Kaynakçası	Ŗiirimizde Edirne Kitabı - 1963

SELİMİYE

Selimlerden kalma muhteşem miras,
Sinanlardan kalma şanlı hediye...
Kuvvetin tuğrası, sanatın mührü,
Kubbeler kubbesi bir Selimiye!

İşte tarih, işte batıyla doğu...
Görenler gösterebilir böyle bir kuğu!

Onu görenler tanır, geceler tanır,
Dal gibi ince dört minaresinden.
Sanırlar ki toprak ananın südü,
Fıskırır toprağın fiskiyesinden.

İlhamın, emeğin piri ne yaman
Bilmeceler koydu taşlar altına.
Nesiller hayran, asırlar hayran,
Bu kurşun, bu mermer saltanatına.

Dikmişler vererek sanki el ele Selimle Sinan:
Şu dalga dalga dağların önüne bir dalgakıran,
Ben böyle gördüm, torunum da seni böyle görecek.
Dışarda kurşunun kovan, içerde mermerin petek.

Söyleyin zamane yolcularına;
Ey Çifte Kumrular, ey güvercinler:
Şu tepeye konmuş nazlı kuğuyu
Ürkütmesinler!

Oynamasın Altın Top'un yerinden;
Kaldı Edirne'nin altın devrinden.

Duvarlar, sütunlar ve minareler,
Başlıbaşına bir eser, her biri.
Duvarlar, sütunlar ve minareler,
Duruyor taptaze, dimdik, dipdiri.

Ne bir el sürçmesi, ne de bir yanlış.
Ki en ufak zerre kıvılcıdamamış
Kıl kadar ileri, kıl kadar geri...
Her parça beğenmiş konuştuğu yeri.

Uzaklardan bakan Şu tepe bile
Sinan'ın eliyle çatılmış gibi.
Ve üzerindeki âbidenin her
Taşı teraziyle tartılmış gibi.
Çağlayan gibisin, ey Selimiye!
Mermerler, ışıklar köpüklerindir.
Çağırın bir elsin ki şerefeler yüzüklerindir.

Yandı kandillerin, yazıldı mahyan,
Yine pırıl pırıl kuruldu sofran.
Yüreklerimizi yıkadı, billûr
Avizelerinden içtiğimiz nur.

Köyümün kızları buhurdanında,
Yürekler koymaya geldi uzaktan.
Ve çiçek açtı
Mermerde... Mermeri öpen dudaktan.

Bildik çinilerin körpeliğinde konuşan dili:
Mavi, Akdeniz mavisiydi, yeşil Kıbrıs yeşili.
Eski Edirne'yi ben, adım adım
Ararken Edirne sokaklarında.
Anladım, bildim ki şahdamarlarım
Vurur senin mermer şakaklarında.

Seller, zelzeleler ne derse desin,
Sen yine o eşsin Selimiye'sin.
Fakat tarihime, adıma yazık.
Ben ne Selim, ne de Sinan'ım artık..

Kükriyen, şahlanan, koşan, atılan
O mutlu yiğitler, o mutlu iman,
Sınırlar aşmaykuşlardan değil,
Öğrenirdi senin ezanlarından.

Ne bilsin Selimler, ne bilsin Sinan
Ki avlun bu kadar küçülecekti.
Ey ilâhi kubbe; sana avlu, bir
Kıt'a gerekti!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiye
Şiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

ARDA NEHRİNDE BİR GURUB

Şu karşı köylerden biraz yukarda,
Dört yana kol salmış ihtiyar Arda.
Uzaktan hülyalı bir kaval sesi
Gibi duyuluyor inildemesi.

Ötede sulara sarkan birkaç dal,
Beride hiç sonu gelmez bir kumsal
Güneşin aksiyle kızıllaşmada,
Nehir kayalardan bile aşmada...

Ufukta erirken günün ziyası,
O, içli kalbinde duyduğu yası
Anlatmak istiyor birkaç feryatla.
Şu yanda bir yolcu, azgın bir atla
Ardına bakmadan geçiyor sudan.
Sular henüz kalkmış gibi uykudan,
Bir ufka bakmıyor, bir geriniyor;
Güneş ağır ağır nehre iniyor...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Arda Nehrinde Bir Gurub
Şiirin Yazarı	Emin Recep
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

ÜÇ NEHİR

Şu kızıl rüzgârlar esen diyarda,
Sular bir yolcudur, gider yolunca.
Meriç kaybolurken sisli dağlarda,
Bir nar bahçesidir köprüde Tunca.

Biri de bendedir bu üç nehirin,
Benim de gönlümden sular akmada.
Bu giden yolcuyu geri çevirin,
Bu giden yolcular beni yakmada.

Sanmayın sadece yapraklar taşır.
Düşmandan gizlice topraklar taşır,
Meriç'in suları bayraklar taşır,
Sınır boylarında güneş solunca.

Dallar, suya inmiş, susuz ceylânlar...
Kimdir ağaçlıkta şu konuşanlar?
Geri mi döndüler geçmiş zamanlar?
Ufuklardan bana kimler bakmada?

İçinde, yaslanmış bir hayal vardır,
Kırpiği ıslanmış bir hayal vardır,
Omzuma yaslanmış bir hayal vardır,
Gönlümdeki nehrin –akşam olunca.-

Vaktaki nehirler yok sorar aya,
Hasretin içimde başlar yanmaya,
Turnalar geçerken –seni anmaya—
Yollara sesinden ses bırakmada.

Yadelerde kaldım sorulmadım ben,
Bir suyum, bulandım, durulmadım ben,
Dağlar aştım geldim, yorulmadım ben,
Daha çok çağlarım gamla dolunca.

Saymakla tükenmez, derdim bir değil,
Bu ayrılık bende misafir değil,
Çalkalanan bir deniz bu, nehir değil,
Bu bir fırtınadır sönüp çakmada...

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	� Nehir
Ŗiirin Yazarı	Orhan Ŗaik Gökyay
Ŗiirin Kaynakçası	Ŗiirimizde Edirne Kitabı - 1963

MERİÇ’TE AKŞAM

Çatlar ateşinden bulut saksılar,
Ufka al bir lâle veren bir bahar,
Suları ürperten bir fısıltı var,
Eğilip tarihten içer gibiyiz.

Dökülmüş âyinden artan badeler,
Serilmiş sulara al seccadeler,
Üstüne oturan tarihe gider,
Mazi kıyısına geçer gibiyiz.

Her gölge, yolcusu karadan bir sal,
Böyle akıp gelen koca bir masal,
Suya vurup duran mızraptır her dal,
Bir gizli makamı seçer gibiyiz.

Sular, diyor: Bu hız, ne hırs ne hile,
Kirlendik yabancı bayraklarıyla,
Teyemmüm edip Türk topraklarıyla,
Denizlere ak – pâk geçer gibiyiz.

Akşam! Nasıl ektin, nasıl da sürdün?
Gün, olgun bir tarla, sulara düşkün,
Harmanı denizde kurarız bir gün,
Suda al bir ekin biçer gibiyiz.

Kalmamış dalların dermanı artık,
Eğilip su içmek zamanı artık,
Edirne minare ormanı artık,
Kubbeden kubbeye göçer gibiyiz!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç’te Akşam
Şiirin Yazarı	Behçet Kemal Çağlar
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

BİR SINIRDAN BİR SINIRA

Sabahı koynumda hissedip bir an,
Bir akşam Arda'da açsam gözümü.
Bu kanda küreyve yerini tutan,
Rodop kumlarına sürsem yüzümü.

Arda, Meriç, Tunca yeri bıraksa,
Sağ sol omzumdan, başımdan aksa,
Minareler eğilip bana baksa,
Mahyalar yazsalar alın yazımı.

Geçse Balkanlar baş eğe eğe,
Ruhum sığınsa da Selimiye'ye,
Şükretsem bahtiyar bitirdim diye,
Tarihler boyunca süren gezimi.

Coşarken fütihat yıllariyle ben,
Yansam bayrakların allariyle ben,
Çiğnensem Sipahi nallariyle ben,
Savursalar bu üç suya tozumu!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bir Sınırdan Bir Sınıra
Şiirin Yazarı	Behçet Kemal Çağlar
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

ARDA ÜZERİNDE

Arda'nın uzayan Şen sularına,
Gurubun kırmızı halesi inmiş.
Akşamın Şu serin rüzgârlarına,
AŐkımın en yakın bestesi inmiş.

Sen! O mai suyun ufkundaki bülbül,
Elemlı nağmenle kalbimi oydun.
Yetmez mi bu hicran? Bir parça da gül!
Ağladın, inledin, bilmem ne duydun!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Arda Üzerinde
Şiirin Yazarı	Cevat İsmail
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

Kaleler yıkılmış, çanlar tıkanmış,
Vay ne haller olmuş bizim Balkan'a!
Her yanan, kül olup dibe dayanmış,
Dört taş mum, tükenmez, yanar Sinan'a.

Yıldızlar bir gece nurunu serpe,
Rab sabaha karşı eğilip öpe,
Başında inanı bir kurşun tepe,
Bakma başka dağ başında dumana.

Kaynar için için bizim Edirne,
Habbe habbe değil bu, kubbe kubbe,
İmanın kaynayıp taşması mı ne?
Akıl ermez yıkılana, yanana.

Bir bitmez seccade yerdeki deden,
Duydukça ruh uçar, serilir beden,
Üç ezan okunur bir minareden,
Her çan boş çingirak bir boş yalana.

Nasıl bel bağlamaz, can vermez insan,
Müminini hâlik yapmış bu inan,
Eserin ayakta nerdesin Sinan?
Tunca arar hep dolana dolana.

Taşan nedir, göremiyen aldanır,
Dört fiskıyeyi dört minare sanır,
Baktıkça kasetten Meriç kıvrandır,
Bu cami denilen taş şadırvana.

Rabbim! Kubbe denen bu gök burcuna
Bak, çizgi çek Türk'ün minnet borcuna.
Böyle bir kubbenin girse harcına,
"Saman yolu" hali gelir samana

Dahil mi bu kubbe, Tanrım, çatında?
Sekizinci de bu mu göğün katında?
Bir baygın ayılsa bunun altında,
"Gök bu muydu?" diye düşer gümana.

İnan kaybolur mu yıllar geçmekle?
Eski raks âyini başlasın, bekle,
Bilmem: üç çentikli dört taş değnekle
Bu taş davul hangi eski Şaman'a.

Sormasın dostları: “âşık katedir?”
Koca Sinan “Âşık Ömer” sendedir,
Arşa dayadığın merdivendedir,
Yerde sürünenler gelsin amana.

Göge mühürlüdür sende ahtımız,
Ayrılamaz kaderimiz, bahtımız,
Edirne ikinci payitahtımız,
Bizce sen bir ya, dünya bir yana.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiye Destanı
Şiirin Yazarı	Behçet Kemal Çağlar
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

BİR BAŞKA ŞEHİR

Bir başka şehir:
Üç şanlı nehir,
Selâmlar minarelerini.

Bir başka köprü:
El sayıklar adını,
Meriç anar darâtını.

Bir başka sokak:
Saçları sümbül, kokuları leylâk,
İnce kızlar salınır yollarında.

Bir başka gece:
Tabiat, en güzel şiir, gök en içli kitap,
Kızları alınlarında öper mehtap.

Bir başka kubbe:
Orda doğar hazzın ebedî sabahı,
Orda görür fâniler aziz Allah'ı

Bir başka mihrap;
Her gönlü eder sihrine hayran,
Bilmeden vurulur rengine insan.

Bir başka dünya:
Sabahları yeşil mercan,
Akşamları altın destan.

Bir başka orman:
Silinmiş saraylar, kınalaşmış topraklar,
Dallarda tevekkülle çırpınan yapraklar.

Bir başka meydan:
Terkedilmiş yollar, ıssız kışlalar,
Metrûk arsalarda yatan evliyalar.

Bir başka geçit:
Akınlar çoktan durmuş, batıya yok bir tek giden,
Haber gelmez olmuş ne Budin'den, ne Plevne'den.

Bir başka serhad:
Bir ucu Ege'de, bir ucu Tuna'da,
Şimdi artık maziyle avunmada.

Bir başka ufuk:

Solda Gümölcine, sağda Şumnu,
Rüyada görürler Türk ordusunu.

Bir başka sema:
Üç bayrak, sabah – akşam bakışır durur,
En heyecanlı nabızlar burada vurur.

Bir başka vatan:
Kan, hep kan kırmızısı açar dallarda çiçekler
Ve altında uyur kahraman Mehmetçik'ler...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bir Başka Şehir
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlioğlu
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE İÇİN

Gazilik yolunda her sırra erdin,
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!
Gözümde yaş oldu şifasız derdin,
Ey nazlı melike, ay şanlı belde!

Tepelerin destan, göklerin bayrak,
Kubbelerin engin, yeşilin berrak,
Bin defa vatandır sendeki toprak,
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!

Taşlarında heybet, kırlarında şan,
İmanla yıkanır koynunda zaman.
Maziden ses verir sende her mekân
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!

Kızların cefâkâr, erkeklerin mert.
Sularında hasret, şarkında gurbet,
“Saray”ında melâl, yolunda hicret,
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!

Tarihle söyleşir ufkunda rüzgâr,
“Sinan”a seslenir köpründe sular
Ruhunda ihtişam, alnında vekar,
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!

Çatılarında sır, mihrabında renk,
Minarelerinde ses, çininde ahenk,
Cezben, sevgin, vefan aşkımıza denk
Ey nazlı melike, ey şanlı belde!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne İçin
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

ÇANAKKALE'DEN EDİRNE'YE

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Kim demiş evimden,
Uzak, uzaklardayım ben?
Sabahları Ayşekadın'da,
Akşamları köprülerdeyim.
Kâh Karaağaç yolunda,
Kâh muradiye'deyim.

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Meriç'te yüzen kayıklarda
Keyfimce kurulurum
Ve bir gül-ü ranaya,
Ta gönülden vurulurum.

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Zaman yok mesafe ne demek.
Hâtıralarımdır dillenen,
Yollarda çiçek çiçek...
Ölsem de bilirim,
Ben yine dildeyim.
Bazan bir sarı gül yaprağında,
Bazan mahzun bir gönüldeyim...

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Gün olur Meriç kıyılarında,
Gün olur fâtiler sırasındayım.
Gün olur minareler,
Gün olur tuğlar arasındayım.

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Kıyık'ta uçan turnanın
Kanadında ben varım.
Deniz renkli göklerden,
Yâre selâm yollarım.

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Şu gül kokusu bana,
Edirne diyarından geliyor.
Her güzel şey gönlüme,
O yurdun baharından geliyor.
Aşkımdır yeşeren dallarında
Ve kalbim şebnemdir,
Sapsarı ayva yapraklarında.

Kim demiş Çanakkale'deyim?
Arada ne Boğaz,
Ne Saros, ne Korudağ'lar...
Yumdummu gözlerimi Edirne'deyim,
Kızları güzel kokan o güzel yerdeyim..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Çanakkale'den Edirne'ye
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

MERİÇ TÜRKÜSÜ

Batıda akşam olunca,
Gün sulara vurulunca,
Bayrak gibiye de Tunca,
Gönlüm Meriç'te Meriç'te.

Meriç, budak budak daldır,
Edirne dallarda güldür,
Tuna'yı andıran seldir,
Gönlüm Meriç'te Meriç'te.

Yazın güneş, kışın karda,
Söğütlü kuytuluklarda,
Billûr gibiye de Arda
Gönlüm Meriç'te Meriç'te.

Yol olur, sorduğum olur,
Saç olur, ördüğüm olur,
İçimde bir düğüm olur,
Gönlüm Meriç'te Meriç'te.

Yolcu! Nice sudan,sözde
Şu üç ırmak kaldı bize.
Zihnim, vardığı denizde,
Gönlüm, Meriç'te Meriç'te...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Türküsü
Şiirin Yazarı	Nihat Sami Banarlı
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

MERİÇ'LE KONUŞMA

Söğütler birer oya,
Kıyısında bu suyun.
Şi'ri iç doya doya,
Aynasında bu suyun.

Kana boyandı gene,
Ufuk. Sandım ki cenk var.
Okumayı bilene,
Canlı bir destan sular.

Mavi, kızıl, pembe, mor,
Renkler girmiş iç içe.
Güneş bir tül dokuyar,
Ve seriyor Meriç'e.

Diyor ki söğütlere
Sürünüp akan Meriç:
--Tarihi benden oku,
Gel sen aşkı benden iç.

Binbir şehit bulunur,
Her adımda kefensiz.
Ne ben Türk'süz olurum,
Ve ne de Türk'ler bensiz.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç'le Konuşma
Şiirin Yazarı	Suat Vural
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE

Bir yanda Meriç akar,
Bir yanda Tunca.
Salkım söğütler salınır,
İkisi boyunca.

Şahlanmış dört süngü gibi,
Batıda hudut bekçisi
Selimiye'nin göğe yükselen minareleri,
Sabahın dinç güneşinde
Kucaklar Meriç'i.

Edirne köprüsü taştan;
Taştan ama, ne taştan!.
Yaşı basmış dörtyüzlere.
Orada hâlâ yaşıyor gibi,
Türk mimarı Koca Sinan!

Edirne, koca Edirne!..
Eski Cami'si, Üçşerefeli'si, Selimiye'si...
Görüyor gibiyim kalabalığını
Eski günlerin,
Allah'ın evlerinden akın akın boşalan.

Edirne tarihsin: göğsün kabarsın.
Edirne tabiatsın: Yeşilin bin türlü.ü.
Edirne Mehmetçiksin: Batıda sen varsın.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Abdülkadir Ünlü
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE’M

İçimin sızısı fakir Edirne’ m,
Fakirlik içinde şiir Edirne’ m
Babam, kız kardeşim, gelinim Edirne’ m.

Bir güvercin olsam kanadı kırık,
Doldursam çilemi kubbelerinde,
Bu kadar yakmazdı beni ayrılık.

Tabyanda vurulmuş şehit gibiyim,
Kırılmış bir dalım bahçelerinde
Bir mezar taşında beyit gibiyim.

Bahadır Edirne, aanlı Edirne,
Yırtıklar içinde şanlı Edirne.

Ben senin aşkınla geldim cihana,
Bu gönül vurulmuş bir kere sana,
Dönmez geriye yollar kapanmış.

Ne çıkar inlesem de inim inim,
Ümidim, sevgilim, gayemsin benim,
Varlığım sevginle tutuşup yanmış.

Nerdesin ey ecel, nerdesin ölüm?
Beni siz kurtarın son ayrılıktan,
İşte budur arzum, niyazım Hak’ tan.

“Bu bir ölüm değil, bir ayrılıktır.”
Sevginle erimek bahtiyarlıktır...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne’ m
Şiirin Yazarı	Mehmet Bozkurt Esenyel
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

TÜM DÜŞÜNCELERİM EDİRNE'YE

Yüreğimde ne o eski ateş var artık!
Ne dudağımda, o buruk tat.
Dolaşmıyorum âvare misâli eskisi gibi.
O şehir benim,
O şehir senin,
Bıraktım kelime hecelemeği,
Sayılar saymayı,
Sorular sormayı sık sık.
Kopan bir tespih misâli dağılıp gitti âlemlerim.

Şimdi kolumda saat,
Elimde silâh,
Meriç'ten Tunca'ya yönlü bakışlarım.
Veda etmişim o çılgınlık dolu her şeye,
Gönlümü dolduran bir kente açmışım kollarımı,
Tüm düşüncelerim Edirne'ye...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tüm Düşüncelerim Edirne'ye
Şiirin Yazarı	Refik Ural
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE BAĞLARI

Taze, kart kütüklerde salkım salkım üzümler,
Beldenin genç kızları gölgelikte gülümser!
Buz gibi su içilir kalaylı bardaktan,
Kalbe akan bir şarkı: gelir karşı çardaktan!

MERİÇ

Durgun sular, kurumuş sazlar, ufalmış bir yol..
Bazan bu durgun sular ayrılır, akar kol kol.
Saatlerdir ağını suya atan balıkçı,
Sazan gelmediğinden düşünür acı acı!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Bağları - Meriç
Şiirin Yazarı	Mehmet Faruk Görtunca
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

ŞU EDİRNE'NİN UFUKLARI

Bu üç nehir, yolcudur, yolunca gider,
Edirne'nin belinde, Tunca bir kemer.
İlkbaharı koklarınız esen rüzgârda,
Meriç, mavi şarkıdır, akan sularıda.

Bu üç nehir, akacak aynı damarda,
Bir altın destan olur, çağlıyan Arda.
Şadırvan sularında yıkanır hu, hu...
Selimiye Sinan'ın yükselen ruhu.

Kubbeler, dualarla gebe bir ada,
Minareler ney olur, başlar feryada.
Edirne'nin ufkunu intikam delmiş,
Şehit ruhları, tabya diye yükselmiş.
Ruh huzuru gibi sulh eserken yurttta,
Sıkılmış bir yumruktur her kule hudutta...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Şu Edirne'nin Ufukları
Şiirin Yazarı	Hüseyin Ulaş
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

AÇ KOYNUNU TUNCA!

İman gibi bir yoldaş olunca,
Aç koynunu geldik sana Tunca!
Bağrında güneşler tutulunca,
Aç koynunu geldik sana Tunca!

Gök gürlemiş olsaydı semada,
Türk almaz idi korkuyu yada.
Artık bize gökler de duada,
Aç koynunu geldik sana Tunca.

Evvelce bu dağlar yine şendi,
Şimdiyse çiçeklerle bezendi,
Âşıkların sabrı tükendi,
Aç koynunu geldik sana Tunca.

Binler yaşasın sevgili ordu,
Allah'a varınca seni sordu,
En sonra zafer tahtını kurdu,
Aç koynunu geldik sana Tunca!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Aç Koynunu Tunca!
Şiirin Yazarı	İskeçeli Mehmet Sıtkı
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE

Edirne, nurlu belde, Türklüğün can şehrisin,
Edirne; sınırlarda Türkün iman şehrisin.

Gönlün, hislerin duru, yüreğinde sessizlik,
Ruhunda, benliğinde, düşüncende temizlik.

Ne kem gözle bir bakış, ne de kimseye kinin,
Zevkine doyum olmaz özel güzelliğinin.

Yeşillenmiş duygunun bu sınırlar boyudur,
Toprağın, kayaların herşey Türk soyudur.

Sanki kan damarları Meriç, Tunca ve Arda,
Kıyısına yaslanır kalırsa başın darda.

Sularında hasmını damla damla boğarsın,
Her şey seninle olur, yabancıyı koğarsın.

Sırtını sana dayar kanlı, çetin sınırlar,
Senin öz varlığında türklüğün kuvveti var.

Bir barajdır göklere yükselen minareler,
Arasında ruhlarla yazılmış ibarerler.

Haykırır garba doğru nöbetçiyiz biz diye,
Tanrı duygularıyla şahlanır Selimiye.

Kubbeler birer gülle, minareler ok olur,
Sana el uzatacak yabancı yok olur...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Enver Tuncalp
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

26 MART

Bir akşam ufukların derin bir yası vardı,
Gönlümce bu yasın da bir hâtırası vardı.

Nefti kıyılarıyla koyulaşmış sular mor,
Ufuklar mor, güller mor ve Meriç hıçkırıyor.

Sordum anlatır diye, derdini şen Meriç'in,
Bu hıçkıran, ağlıyan, şiirleşen Meriç'in.

--Derdim mi? Dedi yolcu, sen bunu kalbine sor!
Yoksa söndü mü orda intikamla yanan kor?

Sonra uysal başını soktu taş kemerlere,
Sür'atla ilerledi günün doğduğu yere.

Rüzgâr bana fışladı Meriç'in kederini,
Dedi: -- Yolcu, düşünme pek o kadar derini,
26 Mart bugün...

Durdum, birden irkildim,
--Sus.. anlatma sen Meri.! Onu ben şimdi bildim.

Kalbim birden intikam hisleriyle kabardı,
Ruhumda enginleşen kinden bir deniz vardı.

Haykırdım ta gönülden ürpererek: - Şen Meriç!
Çıldırta nağmelerle ebedileşen Meriç!

Gül... bu gün o gün değil, bu gün hür çağlıyorsun,
Bugün şiir çağlıyor, sevinçten ağlıyorsun!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	26 Mart
Şiirin Yazarı	Sabahat Bayyurtoğlu
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

EDİRNE

Bir fincanın içinde
Bahtımın falı kaldı.
Salonlarında başımın halı,
Sahnelerinde “Bir dağ masalı” kaldı.
Kameriyesinde hanımelleri ve balım,
Taflan yeşilinde ahım kaldı,
Ve Edirne Lisesi’nin
Kapısında çilem,
Bahçesinde günahım kaldı.

Merdivenlerinde ayağımın sesi
Koridorlarında bütün bir
Çocukluk devresi kaldı.

Sarayiçi’nde dalların
Anlaşılmaz fısıltısı,
Hâlâ lezzetini duyduğum
Bir su şırıltısı kaldı.

Tunca bahçelerinden,
Bubaklarımla topladığım nar
Ve kokusunu hatırladığım
Şahane bir bahar kaldı.

Nehirlerinde türküsünü söylediğim sular,
Bülbüladası’nda
Hu! Hu! suna doyamadığım
Kumrular kaldı.
Camilerinde çocuk dudaklarımın duası
Ve sularında Tuna’nın
Daussılası kaldı...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Erdoğan Alptekin
Şiirin Kaynakçası	Şiirimizde Edirne Kitabı - 1963

BİZİMSİN VATAN EDİRNE

Bir enkaz yerine dönsen de bir gün,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!
Şanlı bir şehirsin, hakkındır övün,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Bayrak rengi açan güllerin vardır,
Tarihe yaslanan yolların vardır,
Tuna'ya seslenen dillerin vardır,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Gün gelmiş sitemin azar olmuştur,
Saray'ın oğluna mezar olmuştur,
Şairler, yasını yazar olmuştur,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Suyunda öpüşen sazların mı yok?
Mehtaba renk veren yazların mı yok?
Elleri mis kokan kızların mı yok?
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Her kubben, her köprün, her çatın Türk'ün,
Benzeri bulunmaz sanatın Türk'ün,
Sevincin, kederin, hayatın Türk'ün,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Gönüller değişmez seni cihana,
Bir tek göz düşmanca bakarsa sana,
Tunca, Arda, Meriç boyanır kana,
Her zaman bizimsin vatan Edirne!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bizimsin Vatan Edirne
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

EDİRNE'DEN KARS'A KADAR

Şu bomboş arsalar, şu viran evler,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!
Serdar Ahmet'le Hacı İl Beyler,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Düşünen türbeler, yanık ezanlar,
Kanıyla tarihe destan yazanlar,
Lozan'ı yaratan, Sevr'i bozanlar,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

İnmeyen tek bayrak, yenilmeyen er,
Sülün minareler, Türkleşmiş mermer,
Sarsılmayan iman, ölmeyen zafer,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Şu yeşil çayırlar, şu gür ırmaklar,
Şu gümüş dereler, şu hür topraklar,
Şu geçen ordular, şu kan bayraklar,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Tınazlar, harmanlar, ağaç yabalar,
Buğday rengi kızlar, taşlı tarlalar,
Başı karlı dağlar, serin yaylalar,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Kim varsa mert, erkek, yüzde yüz insan,
Kim varsa yurt için yanıp tutuşan,
Kim varsa bayrağa gönülden tapan,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Binbir yanık türkü, binbir yanık can,

Binbir adsız şehit, binbir kahraman,
Binbir yüce eser, binbir şeref, şan,
Bugün de bizimdir, yarın da bizim!

Ne varsa bu yurttta, küçük ve büyük,
En yüce kahraman eşsiz Atatürk,
Ve sınır boyunda can veren her Türk,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Plevneler, Mohaçlar, eşsiz devirler,
Araslar, Meriçler şanlı nehirler,
Edirneler, Karşlar gazi şehirler,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Yosunlu taşlarda dillenen zaman,
Beyaz duvarları bayrak yapan kan,
Hasılı bu hava, bu mutlu vatan,
Bugün de bizimdir; yarın da bizim!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'den Kars'a Kadar
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

DEĐİŐEN MEMLEKET

Bu kadar güzel değildi bu memleket,
Ağağları yeşil değildi çiniler kadar,
Kızları bilmezdi bu kadar sevmesini,
Bu kadar güzel değildi bu memleket.

Arda'nın kumları,
Bu kadar değildi sarı.
Söğütler bu kadar içten,
Öpmezdi suları.

Ne Selimiye'nin, ne de Muradiye'nin
inileri mavi değildi bu günkü kadar.
İçli içli ses vermezdi ulu kubbeler,
Bu kadar gür akmazdı Tunca'da sular.

Bu kadar güzel değildi bu memleket,
Mavisi bu kadar sarmazdı insanı.
Kavaklar Őairane durmazdı böyle,
Bu kadar güzel değildi bu memleket.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	DeđiŐen Memleket
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

SINIRDA GECE

Bu gece karıştı sevinçle hüzün,
Bu gece bir sonsuz haz ile yandım.
Bu gece değişti rengi her yüzün,
Bu gece kendimi savaşta sandım.

Canlandı gözümde devrilmiş günler,
Canlandı gözümde gül yüzlü kızlar.
Canlandı gözümde şerefli dünler,
Canlandı gözümde bir uzak diyar.

Karşımda duruyor Heybeliada,
Karşımda gülüyor karanfil yüzler.
Karşımda sevdiğim canım Tekirdağ,
Karşımda sır olan tatlı gündüzler.

Solumda Meriç var, sağımda tuna,
Bizim nazlı Budin benim bu gece.
Başucumda dalgın güzelim suna,
Sınırdan en mutlu ben'im bu gece.

İşte bir bahçe ki ne kadar serin,
İşte bir deniz ki artık durgundur.
İşte bir anne ki bakışı derin,
İşte bir şair ki bana vurgundur.

İşte bir belde ki kimsesiz şimdi,
İşte bir memleket suyunda hasret.
İşte bir hıyaban pek sessiz şimdi,
İşte bir yolcu ki nasibi gurbet.

Bu gece havada kokuyor bahar,
Bu gece heybetli beyaz çadırlar.
Bu gece manalı sınırdan yollar,
Bu gece Vistül'den gelen sesler var.

Bu gece coşkudur kavallar, neyler,
Bu gece açıldı fetihler yolu.
Bu gece savaşta Hacı İl Beyler,
Bu gece görüldü Varna, Niğbolu.

Bu gece nehirler birer Sakarya,
Bu gece her yıldız elmastan bir taç.
Bu gece her damla bir yeşil derya,
Bu gece her meydan bir yeni Mohaç.

Bu gece bir marştır en kısık sada,,

Bu gece tetikte bütün gölgeler.
Bu gece bir sancak her çiçek dalda,
Bu gece nöbette sınırdaki asker.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Sınırdaki Gece
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

EDİRNE'DE SINIR BOYUNDA YAŞANMIŞ BİR URUMLEİ ŞİİRİ

Edirne kentinin
En güzel seher vakti.
Her taraf gül
Ve karanfil kokuyor
Bre dilber aman!
Ama gül bahçelerinde
Seni göremiyorum.
Efkâr basıyor
Efkâr üstüne.

Yer yer...
Zaman zaman
Göklerde bulut,
Havada duman...
Turnalar uçmuyor.
Söğüt dallarında
Düşünen kuşlar
Tunca'ya eğilip
Su içmiyor...

Akşam...
Ufkun,
Dalga dalga alı
Meriç'te
Kıpkırmızı
Hüzün dolu bir halı.

Gece...
Arda uykuda
Ve sisler içinde
Bülbülada.
Şadırvanlar susmuş,
Kubbeler dalgın,
Minareler duada.

Ya bu anda öterler:
Balkanlar, Rodoplar.
Ya Selânik, ya Üsküp,
Ya Drama, ya Gümilcine,
Ya İskeçe, ya Dedeâğaç,
Ya bayrak bayrak Niğbolu,

Ya zafer zafer Mohaç.

Ya Aliş...
Aliş düşünceli.
Kara kaşlı
Alişim'in gözleri yaşlı;
Başı duman duman
Aliş perişan.

Ve şu anda
Tuna'nın suları
Ne masmavi
Ne yemyeşildir.
Tuna'nın suları
Sarı
Sapsarıdır.

Sonra...
Estergon kalesi;
Su başı durak.
Ve içimizden
Hiç gitmeyen
O sonsuz,
O sinsi firak.

Sonra ve sonra...
Dedemin aziz memleketi:
Burcu burcu,
Üzüm üzüm kokan
Bağlar güzeli Lofça.

Ve yine
Edirne
Ne bir ses,
Ne bir nefes.
Durgun Meriç'e
Dalıp dalıp
Susmada herkes.

Bu sessiz yerde
Şimdi

Yalnız
Yağız
Atlar kişniyor.
Şahlanmış
Kır atlar kişniyor.

Bir an
Durmada
Doru atlar,
Al atlar kişniyor.
Ve çelik nallar
Meriç kıyılarında
Suskun toprakları eşiyor.

Artık ne duraksama, ne gam...
İşte her şey, her şey tamam.
Piyadeler geceden uyanık,
Şehsüvarlar dünden hazır.
Ne yazık, ne yazık ki
Bütün ufuklar karanlık,
Bütün yollar kapalı.

Er çok,
Meydan yok...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'de Sınır Boyunda Yaşanmış Bir Urumeli Şiiri
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

BİR SARIŞIN GELDİ EDİRNE'DEN

Bir sarışın geldi Edirne'den,
İtir damlıyor gür saçlarından.
Güllerle karanfiller getirmiş,
Yeşil Meriç'le Mavi Tuna'dan.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Ya Kıyık'tan, ya Karaağaç'tan.
Sabah geçmiş sarı tepelerden,
Gül devirmiş karşı yamaçtan.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Karanfil kokuyor, gül kokuyor.
Bir sarışın geldi Edirne'den,
Tabyalardan destanlar okuyor.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Sanki yeni geçmiş köprülerden.
Sarı saçlı çiçekler toplamış,
Edirne'nin gül bahçelerinden.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Suskun akşamlara dalgın bakıyor.
Ve sapsarı ayva yapraklarından
Süzülüp, kalbime keyfimce akıyor.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Zambaklar, yaseminler arasından.
Ses getirdi kurşun kubbelerden,
Başım dönüyor sarı sevdasından.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Mavi, o masmavi gözbebeklerine,
Muradiye'nin renkleri sinmiş.
Yürüyüşü Meriç, duruşu Selimiye.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Başına taç yapmış sarı gülleri.
Sesine Tuna'mızdan uğultular,
Dilinde yanık Rumeli türküleri.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
O şahane gözler, yine de şahane.
Özleminde kubbeler, minareler,
Düşlerinde Gazimihal, Kirişhane.

Bir sarışın geldi Edirne'den,
Hisarlar'a bakışı cihangirane.
Sesinden ve duruşundan belli,
Baştanbaşa sırılıklam Edirne.

şiir Künyesi	
şiirin Adı	Bir Sarışın Geldi Edirne'den
şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

MERİÇ'E BAKIş

Ne zaman suyuna dalsam derince,

Gözümde yaş akar, gönlümden sevgi.
Kendimi geçmişe bir an verince,
Hislerim kabarıp denizler gibi.

Kimi der: Bu sular yapraklar taşır.
Kimi der: Bu sular ağlar derinden.
Kimi der: Bu sular bayraklar taşır.
Kimi der: Bu sular hoşnut yerinden.

Gün olur, bu sular melâle benzer.
Gün olur, bu sular toprak rengidir.
Gün olur, bu sular hilâle benzer.
Gün olur, bu sular bayrak rengidir.

Ey Meriç! Akışın nağme bu yurttan,
Kıyından geçenler olurlar mesut.
Gözyaşı taşırsın eski huduttan,
Bir sırra işaret sende her sükût.

Toprağın kınalı, saçların kumral,
Belinde mermerden kemerlerin var.
Söğütlerin yeşil, çiçeklerin al,
Suyunda erguvan pembe akşamlar.

Akışın Tuna'yı andırır yer yer,
Bu yüzden vurgunum sana gönülden.
Uğruna bir kurban gerekse eğer,
Ölmeğe hazırım, göz kırpmadan ben.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç'e Bakış
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

EDİRNE'DE AKŞAM

Güneş artık damla damla eriyor,
Renkler de sulara veda etmede.
Akşam, gönüllere melâl veriyor,
Kayboluyor güzel sesler gitgide.

Yorgun yorgun akar kınalı sular
Ve her kalbe yağar akşamın hüznü.
Meriç'te tarihten mat çizgiler var,
Anılar yaşıyor acılı dünü.

Gölgeler titreşir dalgın sularda,
Sarılar, tutuşur, allar kan olur.
Tuna'nın aşkıyla gökler yanar da,
Kalplerde duygular bir volkan olur.

Yaşayan bir tarih secdeye varır,
Her akşam Meriç'in kumsallarında.
Gül renkli şafaklar burda ağarır,
Burada öpüşür Meriç'le Arda.

Sular: "Tuna! Tuna!" diye hıçkırır,
Yemyeşil bir özlem sarar Meriç'i.
Ufkun ortasında tunçlaşır bakır,
Söğütler ağlaşır, kan Sarayıçi.

Tunca'da nar rengi sararır birden,
Öksüz şadırvanlar gömülür yasa.
Suskun güvercinler iner kubbeden,
N'olur Meriç artık mahzun akmasa.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'de Akşam
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

EDİRNE'YE MÂNİLER

İğde dalları yaşlı,
Başlasın bir ney faslı,
Edirne'nin kızları,
Ya Şirin'dir, ya Aslı.

Edirne'de Arda var,
Güzel kızlar orda var,
Bakışın en tatlısı,
Meriç boylu yârda var.

Tunca'nın alı güzel,
Saray'ın dalı güzel,
O gül dudaklarının,
Peteği, balı güzel.

Meriç dalgalanıyor,
Çiçekler allanıyor,
Bana gurbet göründü,
Mendiller sallanıyor.

Saray'da ceylan mısın?
Gönlümü çalan mısın?
Rüyalarım giren
Kıyıklı Nalan mısın?

Şen Tunca'ya dal düşer,
Yanağına al düşer,
Açılıp gezme böyle,
Ardına sıra el düşer.

Çık Salaş'ın düzüne,
Bir gül düşmüş dizine,
Edirneli değilsen
Kimse bakmaz yüzüne.

Güller sarkmış Meriç'e,
Yaslar dönmüş sevince,
Gönül bir hoş oluyor
Bir Taşlıklı sevince.

İmarette aş mı var?
Gözlerinde yaş mı var?
Çilekeş yaptın beni
Kız, kalbinde taş mı var?

İplik iplik dür beni,
Tarlani diye sür beni,
Edirneli nazlı kız
Ağlatma, güldür beni.

Edirne'de sıcak var,
Tarlalarda burçak var,
Edirneli kızlara,
Özlem çeken kucak var.

Meriç'te kış da güzel,
Sessiz akış da güzel,
Tunca'nın kızlarında,
Naz da, bakış da güzel.

Kaleiçi'nde kızlar,
Kalpleri aşkla sızlar,
Saçlarından öpüyor
Kıyık'taki yıldızlar.

Köprüler taş taş olur,
Çile çeken baş olur,
Karaağaç kızları
Gönlüme sırdaş olur.

Maraş köprüsü demir,
Altında buzlar erir,
Gurbeti sevmiyorum
Gideni geri çevir.

Meriç gibi ak da gel,
Yeşil yeşil bak da gel,
O siyah saçlarına
Sarı güller tak da gel

Œir Künyesi	
Œirin Adı	Edirne'ye M�niler
Œirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Œirin Kaynakçası	Trakya'dan Bir Ses Kitabı - 1983

EDİRNE'YE SESLENİŞ

Ey Kars kadar, Murat, Aras kadar,
Bizim olan.
Ey Sarayıçinde yılalrdır,
Türbesiz binlerce şehit barındıran!
Mayası; et kemik kan,
Geçmiş tarih, şeref, şan;
Kutsal vatan.

Ey yaralılara ortak,
Koç yiğitlere uğrak.
Ey tarih, ey al bayrak.
Ve ey Türk'ün, Türklüğün;
Kanıyla yoğurulmuş kutsal toprak.

Yaşın daha genç,
Ama saçların ak,
Her geçen gün,
Dökülüyor yaprak yaprak.
Karşında diz çöküp,
İstiyorum göz yaşı dökmek;
Atalarımın teri kokan,
Kutsal toprağını öpmek.
Bilmem ki, dindirir mi acını?
Kanlı göz yaşlarım,
Beni, senden ayırsalar Edirne'm:
Ben, bağrımı taşlarım.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'ye Sesleniş
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

BALKAN HARBİ DESTANI

Sene bin dokuz yüz on üç,
Soğuk bir mart ayı.
Bir zalim düşman,
Edirne'mize girmişti o zaman,
Çalarak mızıkayı.

Yağmur yağıyordu.
Sarayıçi dize kadar çamur, bataak...
Halk esir edilmiş,
Pinekliyordu aç, çıplak.
Ateş püskürüyordu,
Şehrin dört yanındaki toprak tabyalar.
Göklere savruluyordu,
Et kemik, kan.
Kopuyordu çığlıklar,
Sayısız sokaktan.
Boğuyordu sanki her sesi,
Gelip uzaklardan.
Kente düşen sayısız top mermisi,
Kana bulanmıştı yıkık sokaklar.
Hurra, hurra diye
Bağırışıyordu kahpe Bulgar.
Heyhat ne acı günlermiş onlar...

Ey Türk Çocuğu
Bu günleri iyi hisset!
Karşıdakileri tanı.
Unutma sakın, Bulgar denilen,
O zebani ruhlu insanı.
Sana karşı koyuyor daha dünkü uşağın,
Kana bulansın diye kutsal toprağın.

Ey siz sarayıçinde türbesiz yatan,
Kefeninden al bayrak yapan,
Akan kanlarıyla Türk'ün tarihini yazan,
Sayısız arslan.

Ey onur için, şeref için, şan için.
Bu ulus, bu vatan için,
Ey özgürlük için, hak için,
Bu bayrak, bu toprak için,
Şehit düşmüş adsız kahraman.

Ey göklerin ışıyan yıldızı,
Altın mahyalar!
Ey acının kaynağı, kanlı tabyalar!
İbret verici, dehşet verici;
Sarayıçi.
Ey sen, canımın içi;
Türk'ün sanat felsefesi,
Serhaddin şanlı beldesi.

Ey bizim ve bizden olan
Mayası et, kemik, kan.
Türklük için onur, şeref, şan!
Ey tarihte zaman,
Sanatta Sinan,
Ey serhatta al bayrak.
Ve ey bizler için kutsal toprak!

Gaziler diyarı, şehitler yatağı.
Fatihler, Yavuzlar, koç yiğitler uğrağı.
Ve ey dün kadar, bu gün de bizim olan,
Mustafa Kemâller toprağı.
İşte hepimiz buradayız,
Senin bağrında.
Bu gün de ayaktayız,
Yarın da...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Balkan Harbi Destanı
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNE'YE SELAM

Selam sana bizlerden,
Ruhumuzun, kalbimizin
Derinliklerinden
Binlerce selam.
Ey gönülleri saran, kucaklayan.
Anıtlar diyarı.
Çağları, çağ yapan
Serhaddin şanlı beldesi.

Bugün damarlarımızdan,
Akan kan,
Senin için akıyor.
Burçlarında uçuşan,
Kumrular, kuşlar
Asırlık viranelerinde,
Tüneyen baykuşlar
Göklerinde dolaşan,
Şehitlerin ruhları,
Senin için kanatlanıyor.

Beden bizim can senin,
Dökülecek kan senin,
Yazılacak destan senin.
Bağrında yaşadıkça
O görkemli anıtların.

O tarihi günleri,
Seninle yaşar gibiyiz.
Düşmana aman vermez,
Cenklerle koşar gibiyiz.
Öcünü alamadık biz,
Kanayan yaralarını,
Daha saramadık biz.
Heyhat, o geçmiş zamanı da
Göremedik, bulamadık sensiz.

Senin için, sendeyiz
Aynı ruh, aynı gönül,
Aynı tendeniz.
Boralar, fırtınalar kopsa
Cihan bir yana sapsa,
Sular ummana dönse,
Senin aşkın uğruna,

Ocağımız sönse.
Yaşamak kahrolsa bize,
Yine aynı ruh, aynı gönülle,
Aynı inanç, aynı özlemle,
Bağlıyız biz, şanlı Edirne'mize.

Selam sana , ey güzeller güzeli.
Gönlümde seninle yaşar,
Acılı tüm Rumeli.
Selam söğütlük, sarayıçi ormanlarına,
Selam kervansaraylarına, bedestenlerine.
Selam camilerine, minarelerine, köprülerine,
Selam üç kan kardeşi nazlı nehirlerine.
Selam hanlarına, hamamlarına,
Selam bizsiz gelip geçen içli bayramlarıma.
Selam ak üzümlü bağlarına,
Selam bizden taşına toprağına.

Sınırlarında akıncıların nağrası duyulur,
Ufuklarında şehitlerin menkıbesi savrulur,
Camilerinde müminlerin duası okunur,
Özleminle içim yanar, durulur.
Deli gönlüm başka sevgili bilmez,
Gider yine sana vurulur.

Özümden kopan bu içli sevgi,
Seni sarsın kucaklasın.
Edirne sen Türksün,
Ve sonsuza dek Türk kalacaksın.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'ye Selam
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNE

Buradan duyulur,
Mavi Tuna'nın sesi.
Sınırlarının ezeli bekçisi,
Ulu atalarımızın kanlı gövdesi.
Beldeler içinde Edirne,
Gerçekten bir başka vatan köşesi.

Yollar buradan uzanır,
Plevne'ye Kocabalkan'a.
Her karış toprağı bu yerin,
Canlanan bir tarihtir insana.

Her adım başında
Bir viran türbe, bir isimsiz mezar.
Kalbimizden çıkmıyor,
Balkan savaşında içimize sızan acılar.

Boşa gezip durma bu yeri,
Ey sen uzaklardan gelen hemşehri!
Türkün koca tarihini ser önüne,
Ölümsüz geçmişiyile canlansın,
Karşında şanlı Edirne.
Çevirdiğin her yaprak,
Okuduğun her sayfa, her satır
Sana bu şanlı beldeyi hatırlatır.

Sokaklar, caddeler
Hep camilerle bezenmişler.
Köprüler, mescitler,
Hanlar, hamamlar
Bir bütün olarak,
Burada, şanlı bir geçmişi tamamlar.

Her köşesi bu yerin, sanattan taşar,
Buraya gelenler, Sinan'ı yaşar.
Tepeler gazidir burada,
Tabyalar destan.
Sarayıçinde geçen günler,
Kalbimizde unutulmaz hicran.
Vatanlar içinde Edirne,
Gerçekten bir başka vatan.

Ey geçmişin derinlikleriyle,
Anılarımızdan silinmeyen şehir!
Ruhumuz, gönlümüz,
Her an seninledir.
Senin için yaşadık,
Senin için ölürüz de.
Anısı güzelliklerinin,
Her an yaşayacak gönlümüzde.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNEMİZ

Biz, sensiz garibiz,
Kimsesiziz, yetimiz,
Sevgili Edirne'miz.

Seni sever gönlümüz,
Senden gelir övgümüz.
Tarihteki dünümüz,
Sanat'taki ünümüz,
Dil'deki türkümüz,
Yaşayan ATATÜRK'ümüz,
Sensiz ey nazlı gülümüz.

Savaşta destanımız,
Bayrağımız, kanımız,
Canımız, cananımız,
Biricik dost anamız,
Kutsal vatanımız,
Ruhumuz, kalbımız,
Özetle her şeyimiz,
Sensiz, sevgili Edirne'miz...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirnemiz
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

DÜNKÜ EDİRNE

Camiler, mescitler içinde ulu bir mekân,
Filân, feşmekan,
Diye söze başlandığı zaman,
Meclisler dağılamazmış,
Edirne'm anımsanmadan.
Müminler evini,
Mavili çiniler bezemiş.
Ölümsüz Selimiye'ni,
Her gören, Türk'ün kabesi demiş.
Alı'da varmış, moru da,
Sende güzelin.
Yeşil serviler gibi,
Göklere uzanır,
İnce minarelerin.
Dostluğun, bağlılığın, güzelliğin
Her şeyin senin.
Hala gönüllerde, hala dildedir.
Seni seven, seni bilen,
Senin için gönül veren
Seni tanıyan, seni anlayan,
Kalbi tek senin için çarpan,
İnsanlar tanırdım Edirne'm.
Ama, onlar şimdi
Başka diyardadır, başka ildedir.
Artık bugün,
Tüm bunlardan
Arta kalan,
İçimizde tatlı bir hüznün.
Fakat sen, yine de tek Sultanı'sın,
Şu yarası onulmaz gönlümüzün.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Dünkü Edirne
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

BUGÜNKÜ EDİRNE

Ey sen!
Sanki terk edilen,
Buruk acılar çeken,
Güzel yurdumun,
Ölümsüz sanat gülü.
Ruhsuz duran, ölü insanların
Diyarısın sanki heyhat ölü.
Seni anlamadan, seni kucaklamadan
Bağrında yaşam sürdüren,
Bezgin ruhlu insanların
İnan, bizim için
En korkulusudur düşlerin.
O görkemli geçmişin,
Ne kalemle yazılırdı,
Ne sayfalara sığardı,
Ne gelirdi dile.
Benziyorsun şimdi sanki,
Kanadı kırık bir bülbüle.
Her sokağın başındaki,
Kubbesi uçuk hamamların,
Sayısız kaşanelerin,
Çökük damların.
Su'ya özlem duyan,
Yanık çeşmelerin,
Mermer şadırvanların.
Garip yolcuların tüneği.
Küflü hanların,
İsimsiz mezarların,
Viran türbelerin,
Camilerin, mescitlerin,
Bugün ayakta kalan,
Bizi utandıran,
En son kalıntısıdır,
Geçmiş görkemli günlerinin.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bugünkü Edirne
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNEDE GÜN BATIMI

Git, gün batımında gözle
Güzel Edirne'yi Buçuktepe'den.
Eğer kurtulmak istersen,
Bu yaşamdaki boş düşüncelerden.

Her köşesi başka bir renkte,
Başka bir düzenlikte,
Başka bir incelikte,
Başka bir güzelliktedir bu yerin.
Diner senin de içindeki kederin,
Anılarıyla baş başa kalırsan,
Bu saatte güzel Edirne'nin.

Gün batımının,
Bu içli ve tatlı sessizliğinde,
Sevgisini yaşarsın güzel Edirne'nin.
Taze ve zinde
Ulu atalarımızın sanatının,
Görkem ve ölmezliğinde.

Çelikten yaylar gibi,
Kavis, kavis uzanır gider,
Nehirlerindeki köprüler.
Gün batımı Tunca'ya düşen,
Kızıl renkli gölgeler,
Peri masallarındaki,
Sarayları görüntüler.

Bir yeşillik denizi,
Söğütlük ormanı, bülübl adası.
Başaklarla bezenmiş,
Bereketler anası,
Tarihi Hadımağa Ovası.
Yollar iplik, iplik uzanır
Tarlalar halı, halı.
Kolay dile gelmez,
Gün batımı Edirne'nin
Görkemli güzelliğinin masalı.

Gün batımının,
Bu içli ve tatlı anında
Görüntüsü izlendikçe,
Serhat kenti Edirne'nin
Anısı tazelenir,
Geçmişteki görkemli günlerinin,

Gönüllerde için, için...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'de Gün Batımı
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

KIRKPINAR'A GİDERKEN

Mevsimlerin, günlerin,
En içlisi, en güzelindeyiz.
Tasasız bir yolculuktan sonra,
Serhat kenti güzel Edirne'deyiz.

Mevsim aylarından haziran,
Ulu ulu ağaçlarla çevrili.
Zümrüt çimenlerle döşeli,
Görkemli, tarihi bir meydan.
Size muştularım olacak dostlar,
Bu yılki Kırkpınar'lardan.

Ruhumuzu, gönlümüzü saracak,
Er'lik, yiğitlik havası serhatlerin.
Anıları canlanacak,
Eski babayiğitlerin.
Kıran, kırana
Kıspet'e yapışarak,
Künde atan, atana,
Er meydanında yiğitçe bir güreş.

Hakem kulesinden,
Bir ses yükselecek
"Pehlivan, pehlivan!
Kapışacaksın yılmadan,
Sana şanslar dileriz,
Güreşirken, Ulu Tanrı'dan"!
Gönlünde coştukça içten sevgisi
Asil bir ulusun, özgür vatanın,
Başarısı senindir,
En çetin çabalarının.

Güreşinde göster yiğitlik amacını
Belki, sen alırsın bu yıl,
Altın kemer tacını.

Ŗiir Kŭnyesi	
Ŗiirin Adı	Kırkpınar'a Giderken
Ŗiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Ŗiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

MERİÇ'İN SULARI

Bir diyardan gelip,
Bir diyara ulaşır
Sınırdan, sınıra,
Gizli haberler taşır,
Meriç'in suları.
Kimi umman gibi köpürür,
Kimi seller gibi kabarıp, taşar,
Kimi yüzler güldürür,
Kimi ocaklar söndürür,
Kimi yürekler yakar,
Meriç'in suları.
Suların sesine gönül kapılır,
Güzelin böylesine içten tapılır.
Her avuç kumunda anlamlı bir geçmişin,
Sende anısı saklıdır,
Meriç'in suları.
Yiğitleri coşturur,
Ozanları söyletir,
Aşktan mecnuna dönen,
Yorgun gönülleri dinlendirir,
Meriç'in suları.
Bir yaralı beldeyi,
Sarıp, kucaklar,
Sınırlar boyunca,
Bekçilik yapar,
Bir diyardan, bir diyara kol atar,
Meriç'in suları.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç'in Suları
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNE'Yİ ÖZLEYİŞ

Özlemin kalbimizi buruyor,
İçimize sine, sine.
Cihan bize ne ki?
Gönlümüzde sen varken,
Canım Edirne.

Nice derdi, gamı özünde gizleyip
Türk'ü, gerçek dost bildin.
Bu nedenle kaç kere yakılıp, yıkıldın
Çiğnendin, ezildin.
Kaç kere yaşaran gözlerin,
Kanlı göz yaşlarını, yine sen sildin.

Ne haçlının orduları,
Ne Rus'un, ne Bulgar'ın çizmeleri
Seni çiğneyip, ezemedi.
Çünkü senin özünde,
Gerçek Türk'lük yaşıyor.
Hain düşmanların kükremesi,
Seni, asla ürkütmedi.
Çünkü damarlarındaki al kanın,
Tükenmeyen bir yiğitlik taşıyor.

Varlığın için özünü,
Tüketirsin, erirsin.
Korumak için varlığını,
Şu kara toprağın,
Ak üzümünü, yeşil bağını, yaralı bağrından,
Sayısız gaziler çıkarır,
İsimsiz şehitler verirsin.

Yüce tarih haykırıyor,
Diriliyor sanki her sayfadan,
Ey hemşehri!
Düşünmeden geçme sakın buradan,
Bu topraklar başkadır çünkü,
Diğer topraklardan.
Yüce dehasının ölmezliğini,
Burada yaratmış koca Sinan.

Burada yaşar şimdi Türk'ün tarihi, sanatı
Burada canlanır geçmiş çağların saltanatı.
Burada eser havası erliğin, yiğitliğin
Buradadır yuvası gaziliğin, şehitliğin.
Buradan duyulur nağrası, eski akıncıların
Sınırdan, sınıra koşuşturan, düşman gözetleyen,
At sırtında ömür süren, vatan bekleyen
Koşuları yağız atlıların...

Ne beyler, sultanlar görmüş bu kutsal toprak
Her karış yeri tarihten bir sayfa,
Bir altın yaprak.
Yürünen her caddede, aşılan her sokakta
Gönül, Sinan'ı ister anmak.
Dehanın böylesine, yücesine Türk'ün
İçten bağlanmak.

Kaldırılan her taşının altında senin,
Ya ölümsüz geçmişinin,
Ya yüce bir dehanın izi,
Ya kefensiz bir şehit yatar.
Her Türk'ün imanlı kalbi,
Edirne'm, hep senin için çarpar.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'yi Özleyiş
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

SERHAT EDİRNE

Senin tarihin, güzelliğın
Sessizliğın, zümrüt yeşilliğın,
Aşıkların dilinde,
Ozanların şiirinde,
Yazarların kaleminde,
Gazilerin, yiğitlerin kalbinde.
Bayraklaşan, destanlaşan bir toprak,
Bir kutsal vatan parçası olarak,
Her zaman yaşayacak.

Senin için varlığın için
Gönüllerimiz, kalplerimiz,
Tek sendedir.
Ey beldeler beldesi,
Tarihi kentimiz!
Yurdumun bütünlüğünde, ölmezliğinde
Aynı ruhta, aynı gönülde,
Aynı inançta, aynı kıvançta,
Aynı bedende, aynı tendeniz
Sevgili Edirne'miz...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Serhat Edirne
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

**BALKAN SAVAŞI ŐEHİTLERİNE
(YAZIT)**

Dur ey hemşehri!
Issız sanma sakın bu yeri,
Özenle bak, iyi tanı
Buralarda kefensiz yatanı.
Atalarının kanı, teri kokuyor
Şu kutsal kara toprak.

Temeline, yüce Őehitlerimizin
Eri, kemiği karıŐan,
Bu sessiz mekân,
Bağımsızlık ve özgürlük için çarpıŐan,
Ulusun onurunu koruyan,
Adsız kahramanların nöbet yeridir.

Ak mermere yazılan, bu kanlı destan
Kalbi vatan için çarpan,
Yiğitlerin, ölümsüz eseridir.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Balkan Savaşı Őehitlerine
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

MERİÇ’TE GÜN BATIMI

Bir gizem sarar ruhumu,
Gün batımında ta içten.
Bu yaralı beldenin,
İssız viranelerini,
İzledikçe Meriç’ten.

Bir şeyler söylenir bana,
Bir şeyler mırıldanır,
Bu serhat sularını,
Gönlüm ezelden tanır.

Kıyıları boyunca uzanan,
Yeşil söğütler, dalları
Susayan ceylanlar gibi,
Eğilmiş sulara bakar.
Şafak zamanı zümrüt yapraklar,
Düşen çiğlerden,
Gamlı yüzlerin göz yaşaları gibi parlar.
Seven inanır elbet, düşman kıskanır;
Bu serhat sularında zaman yıkanır.

Gün batımında çökünce Meriç’e Balkan,
Sularına vurulur bu saatte her bakan.
Hasedinden çatlasın, varsa seni kıskanan;
Yeter ki güzel Meriç, solmasın bu manzaran.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç’te Günbatımı
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

SARAYIÇI

Burası sadece bir yeşil orman değil,
Unutulmuş ıssız bir mekân değil.
Tarihi yapan, yaratan bu kutsal topraklar,
Yıllardır bağrında sayısız yiğitler saklar.

Adsız şehit yatağıdır, yurdun burası.
Hâlâ kanar Balkan gazilerinin,
İmanlı göğüslerindeki,
Kurşun ve süngü yarası.
Et ve kemikle çevrilidir,
Şu yeşil adacığın dört yanı
Burada kana bulanmıştı,
Nice yiğitlerin mintanı.
Aç ve çıplak direnerek,
Türk'ün yüce tarihine,
Burada yazdırdılar,
Unutulmaz şanlı bir destanı.

Suları kızarır Tunca'nın,
Gün batımında ışıktan.
Dualar savrulur mavi ufuktan,
Destanlar okunur bu gazi diyardan.
Tunca'nın suları bulanık akar,
Şahinler göklerden buraya bakar.
Sarayıçi'nin o acılı günleri,
Hâlâ kalbimizi burarak,
Derinden içimizi yakar...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Saray İçi
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

TEK BELDESİN

Seni, Şu toprak tabyalardan,
Saatler, günler değil,
Haftalar, aylar ve yıllarca gzlesem,
Yine de görkemine, güzelliğine doyamam.
Senin sevgin yerine, bu çarpan kalbime,
CoŐan, çırpınan, taşan gönlüme,
Bir yabancı koyamam.
Ben sendeyim, sen bendesin,
Ey tarihi kent sen.
Büyüleyen görkemli tek beldesin.
Sen gönlümde yaşayan,
Bayraklaşan, kutsallaŐan, destanlaşan,
VatanlaŐan tek beldesin...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tek Beldesin
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

ÖZ VATAN BURASI

Mermere işlenmiş şanlı geçmişi,
Dört iklime ün salmış ince minareleri,
Camileri, mescitleri, köşkleri, köprüleri,
Gönüllerde yatan, yüce sultan burası.

Adsız şehidi, sayısız gazisi,
Unutulmaz acıların kaynağı,
Kanlı tabyaları,
Çağlar boyunca, kahpe düşmana baş eğmemiş,
Aşılmaz bir kalkan burası.

Akıncılar cenk için, burada kurmuş otağı,
Yiğit kanıyla yoğurulmuş her karış toprağı.
Destanlaşmış her geçen çağı,
Tarihi, tarih yapan, yaratan,
Öz vatan burası...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Öz Vatan Burası
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

BALKAN SAVAŞI

Serhad kenti Edirne'mizin,
Masmavi ufuklarını,
Sarmıştı yine bir kızıl dumanı.
Őarapnel yağdırıyordu,
Kente durmadan,
Zalim dıŐman.

Hücuma kalkarken Bulgar alayları,
Ana baba gününe dönüyordu.
Toprak tabya dolayları,
Vuran, vurulan, yaralanan
Yerlere dıŐen, kalkan
Seller gibi akıyordu,
Damarlardan akan kan.
Şehitler, gaziler;
Yığın yığın, öbek öbek.
Kolay değildi savaşta,
Vatan için, yiğitçe döđüŐmek
Göz kırpmadan, vatan için ölmek.

Kurşun vızıltısı,
Gürleyen topların sesi,
Seken mermilerin őarapnel tanesi.
Ulu camilerde yükselen,
Müminlerin yanık ilahisi.
Tarihte duyulup, yazılmamıŐtı sanırım,
Kanlı savaŐmanın böylesi.
Balkan Savaşı'nda böyleymiŐ,
Şanlı Edirne'mizin imanlı kalesi...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Balkan Savaşı
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

HER ZAMAN KALBİMDESİN

Ruhuma kimi hüznün çöker,
Kimi kalbime sevinç damlar,
Başkadır sende iklimler,
Geçen mevsimler, aylar,
Başkadır çünkü doğan günler,
Batan kızıl akşamlar.
O bildiğimiz, içinde gezindiğimiz,
Çocukluk çağında koşup oynadığımız,
Ağladığımız, sevindiğimiz,
Zümrüt bahçelerinin,
Açan çiçekleri, kokan gülleri vardı,
O şanlı geçmişinin, ruhlarımızı coşturan,
Nice tarihi ünleri, kalbimizi buran,
Nice acılı günleri vardı.

Yine de bu sessiz durumunla, görkeminle,
Geçmişteki kadar güzel ve kutsalsın,
Sınır kentimiz Edirne.
Söyle, seni nasıl bırakabiliriz,
Sana göz dikenlerin namert eline.
Ey kısa bir yaşam boyunca,
Bağrında çilemi ördüğüm,
Acı tatlı günlerini yaşadığım, gördüğüm,
Canımdan kutsal bildiğim, sevdiğim,
Özlemine dayanamadığım gizemli kentimiz,
Sen hep aynı aşkta, aynı sevgide, aynı güzelliktesin,
Şu yaralı kalbimde, her zaman yaşayacak,
Tek beldesin...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Her Zaman Kalbimdesin
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

TABYALARDA BİR GEZİNTİ

Sadık bir yâr gibi,
Kucaklamış kenti dört yandan,
Geçmişin acılı anılarını yansıtan,
Tarihi toprak tabyalar,
Her biri Balkan'dan arta kalan,
Sayısız acı anılar saklar.

Kulaklarıma uğultusu gelir sanki,
Gürleyen topların, düşen mermilerin,
İçimde burukluğu, o kara günlerin,
Kalbimde onulmaz acısı güzel Edirne'mizin.

Her adım başında, şehit kanına bulanmış,
Kırık dökük, isimsiz mezar taşları,
Ruhumda kaynayan, köpüren taşan,
Sel olup köpüren, akan,
Kanlı göz yaşları.

Kara toprağa karışmış, kehribara dönüşmüş,
Sayısız şehit kemikleri,
Daha yaşamına doyamamış, kafatasları,
Gözümde canlandı yine, Balkan Savaşı'nın,
O unutulmaz acılı anıları.

Ey gönlü engin yüce Türk!
Şanlı tarihinin ders alınacak sayfalarını,
Asla unutma, her zaman an.
Bir daha, böyle acılı kara gün,
Görmesin bu kent, bu güzel vatan...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tabyalarda Bir Gezinti
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNE'NİN KURTULUŞ BAYRAMI (Sınır kenti Edirne'nin Kurtuluşunun 60. Yılı nedeni ile)

Sisli bir Kasım ayı gününün,
Ufkunda gürleyen top sesleri,
Geçmişin coşkulu günlerini,
Yaşayacağız yine gönüllerimizde.
Kurtuluşunun Bayramını kutlayacağız,
Sınır Kenti şanlı Edirne'mizde.

Tek bedende ruh olmak istercesine,
Okul öğrencileri tören düzeninde, Halk,
kaldırımlara sıralanmış dizi, dizi,
Birlikte solumak, yaşamak için,
Geçmiş coşkulu günlerimizi.

Kuşlar ötüşür, kumrular uçuşur,
Engin bakışlarla dolu buğulu gözler,
Acılı anılarla kabaran, taşan,
Tutuşan, yanık yürekler...

Gök kubbeye uzanan, ulu minarelerden,
Yükselen ilâhi ezan sesleri,
Sisli ufuklardan savruluyor sanki,
Şehit atalarımızın nefesleri.
Tarih içinde, tarihini yaşıyor bugün,
Özgür sınırların bu şanlı beldesi.

Sen ey, solmayan al gülümüz,
Mavi gök kubbede ışılan, parlayan,
Sönmeyen yıldızımız.
Gelinlik çağına girmiş,
Nazlı kızımız.

Görkemli dünümüz, umut dolu gelecek günümüz.
Senden gelir, sana döner,
Aslımız, özümüz.
Sen, sarsılmaz temel ülkümüz.
Sen, okunan özgürlük türkümüz,
Tarihimiz, şiirimiz,
Onurlu geçmişimiz.
Gönüllerimizde yaşayacak,
Şanlı gazi kentimiz,
Güzel Edirne'miz...

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Edirne'nin KurtuluŖ Bayramı
Ŗiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Ŗiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

BURADADIR

Bağlar, bahçeler, yeşil ormanlar burdadır.
Minarelerde okunan, ilâhi ezanlar burdadır.

Renk renk açan çiçekler, kokan al güller burdadır.
Uçan kuşlar, şakıyan bülbüller burdadır.

Sarı sarı ayvalar, pembe narlar, al kirazlar burdadır.
O dilberler, dilbazlar, o işveler, o nazlar burdadır.

Çağlayan billur sular, akan pınarlar burdadır.
Koç yiğitler uğrağı, er meydanı Kırkpınarlar burdadır.

Eğilmeyen dik başlar, irkilmeyen yürekler burdadır.
Çelik gibi pazular, bükülmeyen bilekler burdadır.

Sınırdaki kıvrılan, bulanık sular burdadır.
Pusuda bekleyen, çelik namlular burdadır.

Barut kokan, ter kokan kutsal topraklar burdadır.
Özgür ufuklarda dalgalanan, al bayraklar burdadır.

Tarih içinde akan, geçmiş zamanlar burdadır.
Düşmana aman vermemiş, yiğitler, yamanlar burdadır.

Şehitler, gaziler, ulu erenler burdadır.
Vatan için döğüşen, göçen, ölenler burdadır.

Toprağın altında, sessiz yatanlar burdadır.
Türk'ün tarihini yapan, yaratanlar burdadır.

Cenkler, meydanlar, merdanlar burdadır.
Gazalarda göçen, dilâveran burdadır.

Ak tuğlu beyler, paşalar, sırmalı sultanlar burdadır.
Geçmişe ün katmış, adsız kahramanlar burdadır.

Alemdarlar, serdarlar, alp doğanlar burdadır.
Ecebeyler, Kurtbeyler, Balabanlar burdadır.

Ünlü bahadırlar, Akıncı Beyler burdadır.
Lala Şahin Paşa'lar, Hacı İlbey'ler burdadır.
Camiler, mescitler, hamamlar, hanlar burdadır.
Ölümsüz Selimiye'yi yapan, yaratan Sinan'lar burdadır.

Köprüler, kemerler, mermer şadırvanlar burdadır.

Türk'ün dehasını taşa işleyen, vuranlar burdadır.

Kosova, Niğbolu, Plevne, mavi Tuna'lar burdadır.
Ayşe'ler – Fatma'lar, nazlı Suna'lar burdadır.

Ekili tarlalar, altın başaklar burdadır.
Ata'lar, Oğul'lar, özgür kuşaklar burdadır.

Davullara, Kös'lere güm güm vuranlar burdadır.
Hora'lar, Zigoşlar, Debreli Hasan'lar burdadır.

Güreşen Başlar, ortalar, desteler burdadır.
Şarkılar, türküler, güfteler, besteler burdadır.

Düğünler, Bayramlar, tüm seyranlar burdadır.
Oynayan şen kızlar, oğlanlar, civanlar burdadır.

Bedendeki can, dökülecek al kan burdadır.
Bağımsız bir ulus, bir yüce vatan burdadır.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Buradadır
Şiirin Yazarı	Dr. Mustafa Yıldırım
Şiirin Kaynakçası	Bu Toprağın Sesi Kitabı

EDİRNE DESTANI

Kendim gurbetteyim, gönlüm seninle,
İçimde kalb olup çarpan Edirne.
Sarılmış kuşağın Tunca beline,
Selimiye sana nişan Edirne...

Çelikten kalesin, elde meşale,
Bayrağım sinende açılan lâle.
Gayrı son vermişiz yese melâle,
Tarihe devrimler katan Edirne.

Etekleri mor mor dağlar sendedir
Emsalsiz mevsimler bahar sendedir
Aşılmaz beldeler ağlar sendedir
Tutulur ağlara çatan Edirne.

Sende er meydanı zümrüt Kırkpınar
Türklüğe kâbesin yüceliğın var
Sende yükselir arşa ezanlar
Aşınandır koca Sinan Edirne.

Mericim boz bulanık akar mı dersin
Kem gözleri bir gün yakar mı dersin
Kuzeyden sırtan SAKAR mı dersin
Batıya heybetle bakan Edirne.

Nurlu toprağında şehitler yatar
Gazilik kanları alından akar
Allaha güvenen levent erin var
Her yaprağın destan destan Edirne.

(Ey gaziler) ile kösler çalınır
Alişler, İbişler öncü salınır
Seherde Tunada abdest alınır
Dirilir toprakta yatan Edirne.

Serdarların durmaz kılıç kuşanır
Orduların bölük bölük boşanır
Viyanada şanlı günler yaşanır
Tarihlere sığmaz bu şan Edirne.

Atımdan izler var halâ Tunada
Levent askerim kol-kol Viyanada
Selâm Budapeşte selâm sana da
Yel olup geçtiğim zaman Edirne.

Burçlarında dalgalansın bayrağım
Senin için yoldaş bana Allahım
Demirkaya der ki: uğruna kanım
Dökülsün, dökülsün cânan Edirne.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Destanı
Şiirin Yazarı	Mustafa Sedat Demirkaya
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Cilt:2 Sayı 9-59 25 Eylül 1949

EDİRNEM

Öz yurdumun batısında,
Sınır boyusun Edirnem!
Meriç, Tunca kıyısında
Sınır boyusun Edirnem!

Koçyiğitler seni korur,
Alnında yükselir gurur;
Al bayrak burcunda durur;
Sınır boyusun Edirnem!

Ey yükselen şanlı kale,
Seni verirmiyiz ele;
Savaş günü gelsin hele,
Sınır boyusun Edirnem!

“Bulut” um der asker olsam,
Kıratla düşmana dalsam;
Ata intikamı alsam;
Sınır boyusun Edirnem!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirnem
Şiirin Yazarı	Vahit Bulut
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Cilt:2 Sayı 10-60 25 Ekim 1949

EDİRNE TÜRKÜSÜ

Bir “EdirneTürküsü” ki vird etmişim dilime,
Ne söylesem, hey dostlarım, azdır “Sultan Selim” e.
Dile gelir burda çini, burda mermer, burda taş;
Okudukça destânını gözlerimden akar yaş!..

Kahramadır serhat şehri”Edirne”miz, kahraman,
“Uç Beği” dir sınırında her Türk oğlu, her zaman!..
Tek başına “Mimar Sinan” burda şanlı bir fasıl,
Yolluyoruz o “Dâhi” ye fâtilahar muttasıl!..

Her ne zaman bakmış olsam “Sarayıçi” yönüne.
“Avcu Sinan Mehmet” gelir gözlerimin önüne:
At üstünde pür ihtişâm, pür vekar;
Kanım hemen Tunca gibi, Arda gibi çağıldar!..

“Estergon” dan yiğitlerin nâraları duyulur,
Duyulur da mehterlerin âhengine uyulur!..
Duman çöker: Balkanlara, Rodoplara, Alplere,
Ders verecek “Gazi Hünkâr” yine kuduz kelplere!..

Yükselirken tâ Arş’a dek “yektir Allâh” sesleri,
Dağıtıyor sancağımız dumanları, sisleri!..
Timsâlidir hürriyetin sorgucumuz, tuğumuz,
“Hak yolu” nda fedâ bizim varımızla, yoğumuz!..

Şahlanıyor serhadlerde, bakın yine, kır atlar,
Geçmiş başa: Kanûniler, Yıldırımlar, Muradlar!..
Asmak için “Haçlılar” ı saçlarından ağaca,
Yolculuk var: “Kosova” ya, “Niğbolu” ya, “Mohaç” a!..

Akıncılar “Taşköprü” den şimşek gibi geçer de,
Birbirinden güzel iller, güzel kızlar seçer de,
Alınmaz mı Prenslerden, Krallardan bağlar hiç?
Söyler bize bu destânı asırlardır: Türk Meriç!..

Malkoçoğlu, Lala Şâhin, Hacı İlbey nicedir?
O kahraman cengâverler dilimizde hecedir...
Gün gelince onlar gibi, biz de serden geçeriz;
“Yâ Hak!” deyip kâfirlere kanlı donlar biçeriz!..

Kanımızda aynı cevher, aynı ateş, volkan var,
Kalbimizde Türklük aşkı, bir mukaddes imân var!..
Coştururken genç ruhları bu sönmiyen meş'ale,
“Aliş” imin yollarında yürüyoruz el ele!..

Vermektedir Namık Kemal ülkümüze kuvvet, hız,
Bulgar'ı da, Moskof'u da gelir elbet bize vız!..
Geliyor bu inançla Kopuz'unun telleri,
Arpalıktır bize mutlak yine Urum Elleri!..

“Plevne” den bir ses gelir, kanımızı kaynatır,
“Şanı büyük Osman Paşa” m meydanda at oynatır!..
Bir canlılık gelir hemen “O” nu gören herkese,
Cevap verir Türk gençliği “Edirne” den bu sese:

Su içecek atlarımız er-geç bir gün “Tuna” dan,
Ölürüz de vazgeçmeyiz mâvi gözlü “Suna” dan!..
Ak tolgalı beylerbeyi haykırıyor işte bak,
Dalga dalga kal'aların burçlarında Al Bayrak!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Türküsü
Şiirin Yazarı	Fazlıoğlu Cemâl Oğuz Öcal
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Sayı:90 15 Aralık 1956

EDİRNE'Yİ YAŞIYORUM

Bahçesinde, nehirinde,
Türküsünde, şiirinde,
Sarisında, mavisinde,
Turnasının al sesinde,
Edirne'yi yaşıyorum.

Zaman zaman Maraş'ında,
Tunca'sında, Salaş'ında,
Menekşesinde, gülünde,
Lâlesinde, sümbülünde,
Edirne'yi yaşıyorum.

Arda'sında, dolunayında,
Fatih ile bir sarayda,
Köprüsünde, taşlarında,
Sofrasının aşlarında,
Edirne'yi yaşıyorum.

Tefekkürde, derinlerde,
Masmavi çinilerinde,
Turnası, besmelesiyle,
Ulu Selimiye'siyle,
Edirne'yi yaşıyorum.

Yağmurunda, sellerinde,
Nergisinde, güllerinde,
Beyaz akasyalarıyla,
Suskun evliyalıyla,
Edirne'yi yaşıyorum.

Tepelerin yamacında,
Genç kızların bakracında,
Yastıkların nakışında,
Dilberlerin bakışında,
Edirne'yi yaşıyorum.

Sabahların seherinde,
Nefi'nin dizelerinde,
Yazısında mezarların,
Havasında gülzarların,
Edirne'yi yaşıyorum.

İlkbaharda, sonbaharda,
Sebillerde, pınarlarda,
Söğüdünde, çamlarında,
Sapsarı akşamlarında,
Edirne'yi yaşıyorum.

Bir duvağın tellerinde,
Meriç kokan yellerinde,
Kıyık'ta, Muradiye'de,
Geçmiş yad ede ede,
Edirne'yi yaşıyorum.

Kışlarında, yazlarında,
Neylerinde, sazlarında,
Bir türbede, bir kavukta,
Yârin gözlerinde hatta,
Edirne'yi yaşıyorum.

Bu gül şehre aşığım ben,
Odur beni Mecnun eden,
Tüm suları kevser bana,
İçiyorken kana kana,
Edirne'yi yaşıyorum.

Yüzerken ırmaklarında,
Otururken parklarında,
Gönlümde, hülyalarımda,
Ve bütün rüyalarımda,
Edirne'yi yaşıyorum.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'yi Yaşıyorum
Şiirin Yazarı	M. Uluğ Turanlıoğlu
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Sayı: 1- Ekim 1990

EDİRNE

Selimiye mi ne değmiş
Göğü yırtık Edirne'nin
Aman bu ne kubbeleniş
İçi dağınık Edirne'nin

Gök, kubbe; kubbe, gök mü ne
Yıldızlar düşer üstüne
Acap Meriç gözlüsüne
Kimler aşık Edirne'nin

Taşansa taştan köprüsü
Alişe Aliş türküsü
Değil mi ki görüntüsü
Her an hep şık Edirne'nin

Sinan burda Sinan olmuş
Mermer ömürlü can olmuş
Türk burda pehlivan olmuş
Ki şan artık Edirne'nin

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Alâaddin Soykan
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Sayı:8 – Mayıs 1991

EDİRNE'YE HASRET

Rüzgârlar durun biraz dinleyin dertlerimi,
Selâm götürün benden rüya iklimlerine
O diyarın hasreti kapladı her yerimi,
Sus ağlama ey bülbül ben yanayım yerine.

Şimdi açtı koncalar her yer yeşil kokuyor,
Meriç her gece aya serenatlar okuyor,
Gurbet ellerde bahar bana kefen dokuyor,
Uzat artık bana kolunu nazlı Edirne.

“Sarayıçi” nerde, nerde bizim “Söğütlük” ?
Nerde “Bülbüladası” , nerde vakarlı Tunca?
Hasretin var içimde Edirne bölük bölük...
Ben neyleyim baharı senden uzak olunca?

Bana aç kollarını ümit renkli Edirnem
Kanıyor yaralarım bağla, sar ellerinle.
Parçalandı, delindi hasretinle şu sinem
Bana kokunu gönder o serin yellerinle.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirneye Hasret
Şiirin Yazarı	M. Bozkurt (Maraş)
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Sayı:8 – Mayıs 1943

EDİRNE, SELİMİYE!.. GELİYORUZ..

Kalbinde vefasız kürenin hande-i-zerdi,
Ufkunda mübarek vatanın ye'si gezerdi;
Mahmuru taap gözlerin âtiyi sezerdi;
Çok göz yaşu ruhundaki yeldayi ezerdi;
Ey şidi zebanilere me'va güzel annem!..

Gür saçlarının matemî zıllinde melekler;
Efsanei asara neşait dökecekler;
Uğrundaki beş yüz senelik şanlı amaklar;
Evlâdına ait cenneti bekler;
Ey her günü dargın, şebi yelda güzel annem!..

Kalbinde (Selimiye) semavata yüceldi;
Feryadı garibanesi hakkın dile geldi;
Her nağmesi ruhumdaki tufanları deldi;
Rabbim!. o ne kutsî, ne semavî bir emeldi!
Ey namî nezihîyle müsemma güzel annem!..

Koynunda sırlar büyüdü nam ile, şanla;
Ordun çalışıp hakkını tespîte cihanla;
Maksat yolu çıkmaz diyerek ahî figanla;
Yazdı ebedî hakkını tarihe kanla;
Ey hüsnü harabîsi muallâ güzel annem!

Hakkın bu tecellisini afakına sordum;
Rüyamı hayalâtı – cihantabına yordum;
Tes'ide hazırlan geliyoe şan ile ordum;
Bir ordu ve bir el ki serapa güzel annem!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne, Selimiye!.. Geliyoruz..
Şiirin Yazarı	İskeçeli : Mehmet Sıtkı
Şiirin Kaynakçası	Damla Yayınları Sayı:12 – Eylül 1943

YA KISMET!... ELDE KISBET.

Geçti o kış ayları , bak yeşillendi Kırkpınar
Kanat çırpıp tüm kuşlar , coşkuyla akar bu sular
Arda Meriç sabırsız. , Sinan Yıldırım sabırsız,
Gelecek güreşçinin , hasretle yoluna bakar

Bir yanda Koca Yusuf , ötede Adal Halil,
Birden kapıştılar ki, yürek dayanacak değil..
Tanık istersen eğer , rahmete kavuşmuş tümü
Kırkpınar toprağı ve Tunca'dır güreşe delil.

Öte yanda Aliço , yılların Baspehlivanı
Başlarsa elenseler , arama Onda imanı,
Kimseye yenilmemiş , altmışa yakın yaşında
Birden küsüp terketmiş , şu Er Yatağı meydanı.

Gel ey Pehlivan Torunu ! . . . Atalarının Kenti'ne !.
Engel olma sakın sen , aslan pençesi eline !
Ya kısmet , elde kısbet , çek besmele , çık acele
Her sene bu mevsimde , yolunu bekler Edirne !.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Ya Kısmet!... Elde Kısbet
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçası	Edirne'ye Şiirler Kitabı

KÖPRÜLER (1)

EDİRNE VE MOSTAR

Edirne Serhad şehri , Köprüler Kenti denir
Yedi köprü üstünde, halâ çağa direnir
Tavuk Ormanı yanı, Saray Köprüsü adı
"Yapım korunsun " diye , sanki bize seslenir..

Evliya Çelebi der; " El geçdi bu Köprüden.
Biz de geçeriz Şahım , bu Kudret Kemerinden
(Verin benim Köprümü , neden yıktınız Onu)
Diye Mostar seslenir, tarihin derininden.

Mostar Kemer Örgüsü, Mimar Hayrettin işi.
Parıldarken göklerde, sanki Balkan Güneşi
Ordum geçer üstünden, Sancakların altında
İzlerken gözü yaşlı, duygulanır Er kişi.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Köprüler (1) Edirne ve Mostar
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçası	Edirne'ye Şiirler Kitabı

EDİRNE BAŞKENT

Kapasam gözlerimi, Yurdumun bir yerinde
Ve deseler bana; " En ünlü bir Mimar '1n Camisi
Üç ırmak kenarından görünür
Yüzlerce minaresi...

Şimdi Daru'lfunun simgesi
Olan bir İstasyon binası
Yağ içinde kısbetler
Çayırdaki Eroğlu Erler
Yerden, dizden başa, temennası...

Viyana ' na Seferi ' ne çıkmış
Üzerinden geçmiş, köprülerin
Yüzlerce kez atlısı, yayası

Abe şair !... . Dur söyleme !...
Sağır ve görmez de olsam :
Bildim ben , burası Edirne!...

Burası Edirne!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Başkent
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçası	Edirne'ye Şiirler Kitabı

TAHT 'I SANÎ

Ardahan ile birlikte
Anılan Kent!... Edirne!...
Acılar içinde,
Ama yine de;
Bir kerecik ağzını, aç da söyle;
Neler gizli dilinde? ...
Ve tarihim ile iç içe...
Ardahan ile birlikte,
Anılan Kent! ... Edirne!...

...

Dillerde övgü yetmez;
Selimiye bitmez !... Edirne Tükenmez !...
Her yerde Tarihin sesi,
Bir yanda Sultan'lar durağı
Diğer yanda Şehzadeler Türbesi
Sen ki Edirne!...
Taht 'ı Sanî!
Bir taraftan , onur verirsin
Diğer yandan ağlatırsın
İnsanı...

Ağlatırsın insanı...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Taht 'ı Sanî
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçası	Edirne'ye Şiirler Kitabı

ŞEHİT RESSAM HASAN RIZA

Kucak açmış Edirne,
Nice ünlü şaire,
Dizeler biteviye,
Elyazması Kur ' an ' lar,
Yanık yanık Ezanlar
Uzanmış ki Mısır 'a,
Bir hoş olmuş Kahire...

Esenlikte yüzelim,
Geri dursun gaile,
Geçmişin pislğini,
Düşmanın ettiğini,
Yıkasın Tunca, Arda,
Nazlı Meriç; ma ile...

Ressam Hasan Rıza bey !
Kişiliğin pek yaman,
Karşına tek çıkanı,
Hali olurdu duman,
Anladım ki görünce,
Bıyığının telinden,
Korkup öldürmüş seni,
Kahrolasınca düşman...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Şehit Ressam Hasan Rıza
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçası	Edirne'ye Şiirler Kitabı

BİR GÜN EDİRNE'YE GELİRSEN

Bir gün Edirne'ye gelirsən eğer,
Beni bulamazsan hiçbir tarafta,
Bari ayağını çabuk tutuver,
İnan, bekliyorum seni Arafta.

Ne sağa, ne sola kımıldamadan;
Bana sensiz cennet bile cehennem.
Cennete giremem orada yoksan
Cehenneme ise gitmek istemem.

Eğer oyalarsa seni Edirne,
İstemezse gönlün ayrılmak oradan,
İnansam beni de özlediğine,
Ben de Edirne'ye dönerdim, inan.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bir Gün Edirne'ye Gelirsən
Şiirin Yazarı	Ahmet Kutsi Tecer
Şiirin Kaynakçası	https://www.antoloji.com/bir-gun-edirneye-gelirsən-siiri/ Erişim Tarihi: 09.10.2023

ŞEHİRİ GEZERKEN

Ya Üç şerefeli ya Eski Cami,
Ya Sultan Selim, ya Sultan Süleyman,
Geziyorum burda sabahtan beri,
Sürüklüyor beni tarih ve zaman.

Boş sokaklar, hüznün, vehim, heyecan...
Sanki her şey birden unuttu beni;
Asesler geliyor işte arkamdan,
Kovalıyor beni bir yeniçeri.

Kaçıyorum, şurda ulu bir çınar,
Ötede yolumu kesen bir konak;
Ne tarafa gitsem beni kovalar,
Ucu topuğuma değen bir mızrak.

Nereye yönelsem, kime sığınsam
Kafesler örülü, kapılar kilitli.
Bir mescit, önünde yaşlı bir imam,
Kapıyı çekince o da seğirtti.

Şurası bir terzi, şurası berber,
Şurası bir fırın, şurası kapan.
Bu kadar ahali nereye gider?
Nerede saklanır bu kadar insan?

Şurası havuzlu kahvehaneydi,
Burada sohbetler, sazlar olurdu.
Buraya gelince dizim kesildi,
Ben durdum, arkamda bir ayak durdu.

O zaman öğrendim: Meğerse Hünkar
Gelirken, görmeye çıkmış Edirne;
Şehri gözetleyen karakulluklar,
Arkamdan soruyor: “Burda işin ne? ”

Yavaşça arkama döndüm o zaman,
Omuzumda gördüm bir bildik eli.
Ansızın silkindim derin hulyadan,
Ben, tarihte eski bir Edirneli.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Şehri Gezerken
Şiirin Yazarı	Ahmet Kutsi Tecer
Şiirin Kaynakçası	https://www.antoloji.com/sehri-gezerken-siiri/antolojim-uyeler/ Erişim Tarihi: 09.10.2023

EDİRNE NE EDİRNE

Akalar, Traklar; Meriç, Tuna'da
Büyük İskender'de Makedonya'da
Avarlar gelir, Bulgarlar kuşatır,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Peçenekler, Bizanslılar, Latinler
Haçlılar yaktı yıktı yenildiler.
“ Edirne Vakası “ ile yendiler,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Ruslar, Yunanlılar işgal ettiler,
Dayandı Edirne, pişman ettiler,
Lozan'da bozulup geri gittiler,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Ergene Havzası, Istranca dağı,
Saros körfezi, cömertlerin ağı
Koru dağları sevgilinin bağı,
Dayanır Edirne cesur Edirne..

Vatan sınırı, sofrası meydanda
Bir ucu Bulgar'da biri Yunan'da,
İnsanı cömert, kahraman insan da
Dayanır Edirne cesur Edirne

Meriç ırmağı, Arda, Tunca suyu
Ergene çayı dostluğun sarayı,
Saray içinde Kırkpınar halayı,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Trakya'nın toprağı bolluk Medine,
Yürü yürü yeşillik cennetine,

Hayranım suyolu söğütlerine,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Her ırmağı hayat suyu şarabım,
Abdest aldım, mescidiyle mihrabım,
Sevgili yar Edirne secde gâhım,
Ezanı, camisi başka Edirne..

Üç koldan gümbür gümbür su akar,
Her bir mevsimiye güzel İlkbahar,
Köprüyü geçersin sular karşılar,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Sen, bir serhat şehrim sevgisin diye,
Tüm canlar el ele Selimiye'de,
Avrupa diz çöker, Edirne diye
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Gelseydim yerine yüzüm sürerdim,
Toprağa hizmeti ben de ederdim,
Sevgimden ağlardım, hem de gülerdim,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Öyle bir sevgi burnumda tüten Şehir,
Üç koldan akıyor üç koldan nehir,
Trakya toprağında sevdalı sihir,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Bir gönül Şehrim, abidem Edirne
Doğu d'a Ardahan, Batı'da Edirne,
Destanlaşan ihtişam ne Edirne
Dayanır Edirne cesur Edirne!

Sevdana tutuldum, güzeller gelir,
Ölümsüz bir Şehir herkeste bilir,
Nazır'ım Selimiye'den ses verir,
Dayanır Edirne cesur Edirne.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Ne Edirne
Şiirin Yazarı	Nazır �ift�i
Şiirin Kaynakçası	https://www.antoloji.com/edirne-ne-edirne-siiri/?siralama=p Erişim Tarihi: 09.10.2023

AH EDİRNE’M

Kırılmış kanadın, kalmış Tuna’da
Kolun yad eller de kendin ana da
Rumeli’de kalmış elin Edirne’ m
İnan ki sana yanar bu sinem

Arda uzaklarda sessiz çağlıyor
Senden ayrı o yerlerde ağlıyor
Tunca boyun bükmüş
Üzgün akıyor Meriç bu hüzünlü

Haline canlar dayanır mı hiç
Nerede şimdi o ihtişamlı günlerin
Rumeli’ne uzanan o şefkatli ellerin
Sana özgü al kırmızı güllerin

Hani kırmızı gülün adı vardı
Her gün ağlasam da yeri vardı
Ah Edirne’ m Edirne’ m
Sen de yanar bu sinem

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Ah Edirne’ m
Şiirin Yazarı	İlyas Ocak
Şiirin Kaynakçası	Edirne’den Esen Rüzgâr Kitabı

SELİMİYE

Asırlar önceden, gelir izlerin
Camiler içinde, yücedir yerin
Dünya üzerinde, yoktur benzerin
Camiler içinde, yücedir yerin.

Avrupa Asya'ya, tepeden baktın
Ulu hakanların, gönlüne aktın
Nice mimarların, içini yaktın
Camiler içinde, yücedir yerin.

Kubben bileziktir, minaren kalem
Mihrabın kürsümüz, yücede alem
Semboldür ters değil, sevgili lalem
Camiler içinde, yücedir yerin.

Pek çok şahesere, imzasın attı
Sinan bu camide, ustalık tattı !
Bütün Müslümanlar, secdeye yattı
Camiler içinde, yücedir yerin.

Edirne'ye gelen, camiye gider
İçeri girince, ne gam ne keder
Her Müslüman burda, dualar eder
Camiler içinde, yücedir yerin.

İslam aleminde, saygınlığın var
Geçmişten bugüne, önderliğin var
Bir çok şehirlerde, örneklerin var
Camiler içinde, yücedir yerin.

Tekniğin, kudretin, büyük hikmetin
Sınırları aşmış, haklı şöhretin
Gönlünde taht kurdun, ulu milletin
Camiler içinde, yücedir yerin.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiye
Şiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

ÜÇ ŞEREFELİ CAMİ

On dördüncü asrın, ilk yarısında
En büyük marifet, iç kapısında.
İkinci Murad'ın rüya gördüğü
Dokuz kubbesiyle, gönül ördüğü!
Camii Kebir'dir, onun adı
Bahtına yazdırdı, Sultan Murad'ı.
Bir zaman anılmış, camii Cedid
Türkler bu uğurda, verdiler şehit.
Mimar Müslihittin, dedi Burmalı
Dualar ederek, safta durmalı.
Camide ilk harem, burda yapıldı
En büyük ulular, namazlar kıldı.
Özenle seçilmiş, merkez arazi
Mihrapla, Minberde, döner terazi.
Kapı doğraması, sanat hüneri
Üç kap dışarı, üçü içeri.
İran'dan gelmişti, boyacı nakkaş
Huzuru duyarak, camiye yaklaş.
Bahçe çiçek dolu, nefis kokarmış
Çeşmesinden sıcak, sular akarmış.
Dört tane minare, ayrı yolları
Dört baştan camii, sarar kolları.

Yeni tamir gördü, Çubuk, Burmalı
İki bin metredir, seccade halı.
Sadrazam Bozoklu, Mustafa Paşa
Bahçe avlusunda, yazıldı taşa.
Sokullu hamamı, cami vakfidır
Taşhan'da onundur, esas hakkıdır.
Saatli Medrese, Fatih okulu
Peykler Medrese'si ilimin yolu.
Bahçe yeşillendi, güzel Şadırvan
Beş bin kişiliktir, mübarek mekan.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Üç Şerefeli Cami
Şiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

KIRKPINAR

Yağlandı yiğitler, çıktı meydana
Kimisi Ordu'dan, kimi Adana
Ünleri yayıldı, bütün cihana
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Davullar çalıyor, serhad türküsü
Ded Korkut'lardır, Türkün ülküsü
Her yıl Edirne'de, türlü türlü
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Davetler yapılır, kırmızı mumla
Asırlar öncesi, kapıştı Rum'la
Misafir ederim, asil ruhumla
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Aba, karakucak, yağlı güreşi
Peşrevi, duası, gürleyen sesi
Trakya, Rumeli, Tüm Türkiye'si
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Cazgır'ın gürleyen, Allah nidası
Orta Asya'lardan, gelir sedası
Gönülden kopuyor, güreş sevdası
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Yiğit kispet giyer, yağlanır çıkar

Rakibin beklerken, çayırda bıkar
Beraberlik yoktur, mutlaka yıkar
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.
Panayırda akla, güreş geliyor
Bir çok masrafları, ağa veriyor
Gelecek nesile, kalır biliyor
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Koca Yusuf, Kurtdereli, Adalı
Dualar ederek, her gün anmalı
Bugün yaşayana, hatır sormalı
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Aliço hasmına, çekti elense
Ardından geliyor, tırpanla künde
Hayda bire deyip, çınlar Evren'de
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Deste küçük boyda, heyecan başka
Yarın umutlu, orta boy hazda
Başaltı hazırdır, başa bu yazda
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Sultan Murat açtı, güreş tekkesi
Pehlivana kanat, gerdi kubbesi
Dillere destandır, güreş hutbesi
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Edirne Saray'da, kaynıyor tavam
Hıdırellez geldi, düzeldi havam
Gelecek yıllarda, güreşe devam
Yağlandı yiğitler, çıktı meydana.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Kırkpınar
Şiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

GÜZEL EDİRNE

Yiğitler diyarı, güzel Edirne
Hiçbir şehri koymam, senin yerine
Kapıldık gideriz, bizler seline
Yiğitler diyarı, güzel Edirne.

Asırlar öncesi, kurdu Trak'lar
Mekadon, Roma'lı, sonra Bizans'lar
Türklerin malıdır, korur aslanlar
Yiğitler diyarı, anıt Edirne.

Avrupa'yla, Asya, sende birleşir
Her sene kızanlar, burda güreşir
Er meydanı ora, yıkan üleşir
Yiğitler diyarı, destan Edirne.
Türklerin batıya, çıkış kapısı
İlk saray mektebi, çiçek aşısı
Yemişçi, Balkapan'ı, Ali Paşa'sı
Yiğitler diyarı, yüce Edirne.

Selimiye kutsal, Sinan yapısı
Üç Şerefeli'nin, oyma kapısı
Eski cami derler, meşhur yazısı
Yiğitler diyarı, tarih Edirne.

Deveci, Ekmekçi, nice mekanlar
Bağrında barınmış, ulu hakanlar
Kanını akıtan, binlerce canlar
Yiğitler diyarı, canım Edirne.

Tunca'sı, Arda'sı, Bülbül Ada'sı
Körfez de oluştu, Meriç sultanı
Ergene ovanın, inci halkası
Yiğitler diyarı, köprü Edirne.

Saat kulesi ve, Adalet kasrı
Osmanlı burada, geçirdi asrı
Atalar dünyayı, buradan sarstı
Yiğitler diyarı, serdar Edirne.

Edirne'nin ardı, bağlardır derler
Parasın verince, üzümü yerler
Hakkını vererek, güzel severler
Yiğitler diyarı, asil Edirne.

İlimi irfanı, yiğit harmanı
Özveri, hoşgörü, feda zamanı
Kanın pahasına, koru vatanı
Yiğitler diyarı, serhad Edirne.

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Güzel Edirne
Ŗiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Ŗiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

EDİRNE'DE GEZİNDİM

Her Türk'ün ezberinde, Sırpsındığı savaşı
Gönüllerde taht kurdu, o mukaddes uğraşı

Gaziler helvasını, ordular burda yedi
'Ya nasip kızanlarım'' batıya sefer derdi.

Atalar kabuk yedi, direndi ülke için
Vatan uğruna yandı, saraylar için için.

Doğunun gizemini, batının sırlarını
Sultanlar burda çözdü, çağın sıfırlarını.

Sarayıçi nam saldı, bütün dünya biliyor.
Her yıl binlerce insan, Edirne'ye geliyor.

Arda, Tunca burada, birbirine kavuşur
Meriç olup akarak, sınırlarından savuşur.

Adı var kendi yoktur, iki kapılı hanın
Kılıç kuşandığı yer, Eski Cami Sultan'ın.

Köprüce bayırında, her yıl beklenirdi kar
Zehrimar bayırında, Selimiye kucaklar.
Şairleri bilezik, taktı nehirlerine
Tepelerden bakardı, mimar şehirlerine.

Ünlü Deva-i Misk'i, nefis badem ezmesi

Huzur verir insana, tarihinde gezmesi.

Bir asır başkent oldu, Türkler'in güzel yurdu

Her zaman koruyacak, şanlı şerefeli Ordu.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'de Gezindim
Şiirin Yazarı	Mehmet Ağırhan
Şiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

SENSİN EDİRNE

Tarihte gezinip, çağlara sordum
Bütün devirlerde, varsın Edirne.
Geceli gündüzlü, hep seni yordum
Herkesin gönlünde sensin Edirne.

Türk'ün serdarları, koynunda yatar
Hacı İlbey Paşa, ateşin yakar
Lala Şahin Paşa'm, coşkuyla bakar
Her zaman dillerde, sensin Edirne.

Padişah Orhan'a, gazilik verdin
Sabrınla azminle, fetreti yendin
Murat'la Fatih'le, batıyı serdin
Serhatlar kentimiz, sensin Edirne.

Mazinin gururu, senin eserin
Yavuz Sultan ile, halifelerin
Sultan Süleyman'la, yükselenlerin
Şehidi gazisi, sensin Edirne.

Tarihi eserin, saymakla bitmez
Anlatmaya kalksak, ömürler yetmez
Seni bilmeyen yok, tarif gerekmez
Aşkımız sevdamız, sensin Edirne.

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Sensin Edirne
Ŗiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Ŗiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

EDİRNE'NİN AKARSULARI

Meriç'im Rodop'tan, gelir bizlere
Batıdan doğuya, selam sizlere.
Bulgaristan beri, Meriç deltası
Tunca'yla birleşir, ünlü Arda'sı.
Meriç'le Ergen'e, Balabancık'ta
Enez'den Ege'ye, akar açıktaki.
Ergene'm doğuyor, karlı dağlarda
Trakya kuzeyi, Istranca'larda.
Saray'ı Çorlu'su, Uzunköprü'sü
Artıklarla dolu, ömür törpüsü!
Ergene ovayla, anılır adı
Bilinir pirinci, başkadır tadı.
Balkan'lardan doğar, kıvrılır Tunca'm
Kiriş adasında, tamamıdır halkam.
Yumrukçal tepesi, Balkan zirvesi
Tunca'mın tıkanı, doldu debisi!
Arda yiğitlere, adını verdi
Sınırdan girince, Meriç'e erdi.
Pazarkule orda, sınır kapısı
Arda, Tunca, Meriç; alın yazısı!
Vaysal Bacakkule, suyun tepesi
Süloğlu yörenin, nazlı deresi.
Hacıdanişment'ten, doğan dereyi
Çok azımız bilir, Prevadi'yi!

Çavuşlu, Altınbaş, Dolu köyünden
Basamaklar dere, doğar önünden.
Büyükdoğanca'nın, üçlü kolundan
Alışık, Deveci, köyün yolundan.
Göleti barajı, akan suları
Çözümler bekliyor, gizli sırları.
Anıt kent EDİRNE, çevrili suyla
Tarihi yaşarsın, o dokusuyla!...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'nin Akarsuları
Şiirin Yazarı	Mehmet Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Sevginin Rengi Kitabı

EDİRNE GÜZELLEMEŞİ

Geçilmez kalesin serhat boyunda
Yunusça söyleyen dilsin Edirne
Cengâverlik vardır asil soyunda
Meriç'le söyleşen ilsin Edirne! ...

Selimiye vefa, Mimar Sinan'dır
Peykler Medresesi ilim, irfandır
Mâziyi yaşatan Deveci Han'dır
Gönül bahçemizde gülsün Edirne! ...

Endamını gözler Istranca Dağı
Bir eksen bin verir bahçesi, bağı
Çoktan yakalamış aydınlık çağı
Barışa uzanan elsin Edirne! ...

Avrupa'ya açık kapısın bize
Balkanları kaç kez getirdin dize?
Karanlıktan çıkıp vardın gündüze
Koru Dağları'nda belsin Edirne! ...

Beyazıt Köprüsü, Tunca'nın süsü
Çayır, mera, orman bitki örtüsü
Fethin rüyasıdır mehteran kösü
Gönül sazımızda telsin Edirne! ...

Sana uyanmaktır arzum, muradım
Sıla diye andım, seni aradım
Gönül defterine yazılsın adım
Aşkın çağlayanı, selsin Edirne! ...

Güzel ülkemizin gururusun sen
Osmanlı başkenti, göz nurusun sen
Şehirlerin piri, onur(l) usun sen
Trakya'dan esen yelsin Edirne! ...

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Edirne Gzellemesi
Ŗiirin Yazarı	Mustafa Nihat Malkoç
Ŗiirin Kaynakçası	https://www.antoloji.com/edirne-guzellemesi-siiri/ EriŖim Tarihi: 09.10.2023

BU ŞEHİR EDİRNE

Bu Şehir, Edirne bilir misin?
Gönül Tahtıma gel, yaslan desem gelir misin?
Kulak ver, yoğunlaşmış mezar taşlarına,
Tarihten haber ver, desem verir misin?

Nerede Kükremiş aslan gibi o erler,
Balkanları, Rumeli'ni titretenler,
Sonsuzluğa açılan kapıdan;
Toprağın bağına girenler.

Sonsuza dek birer birer abi de olduğu yerler.
Sanma sen kalırsın, neler gelmiş neler geçmiş
O yerden. Dönmemiş hep gidenler,
Balkanlardan, Rumelin'den seferden...

Kan revan olmuş, tarih boyunca o topraklar,
Balkanlarda katledilen, nice çaresiz insanlar.
Balkanların her zerresi, Türk'ün asil kanıdır,
Balkanlar Türk'ün, vazgeçilmez; Öz vatanıdır.

Vatan uğruna, Balkanlarda dökülen,
Şehitlerin, al kırmızı kanları,
Mümkün mü unutmak? Yüz binlerce
Şehit verdiğimiz Balkanları.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bu Şehir Edirne
Şiirin Yazarı	İlyas Ocak
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esen Rüzgâr Kitabı

EDİRNE'DEYİZ NE MUTLU

Arda'nın koylarında
Meriç'in boylarında
Atalarımızın diyarında
Edirne'deyiz ne mutlu

Kuşların uçtuğu
Sevgilerin hep coştığı
Güneşin kavuştuğu
Edirne'deyiz ne mutlu

Güller açan yapraklarda
Tarih kokan topraklarda
Saray içinde, Kırkpınar'da
Edirne'deyiz ne mutlu

Her mevsimde baharda
Tarihle eş Çınar da
Öyle güzel bir diyarda
Edirne'deyiz ne mutlu

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'deyiz Ne Mutlu
Şiirin Yazarı	İlyas Ocak
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esen Rüzgâr Kitabı

RUMELİ'DEN ESEN RÜZGAR

Rumeli'den esen rüzgâr söyle
Senin de mi derdin var?
Sende kaldı yerim yurdum
Sende kaldı o nazlı yar
Arda boylarında kırmızı erik
Rodoplar da kaldı o yar
Rumeli'den esen rüzgâr
Kırmızı gülden selam var mı?
Kim görmüştür güzellerin vefasını
Nerede kaldın ey sevgili yar?
Edirne köprüsü taştan
Sen çıkardın beni baştan
Seni söyler bana seni
Seni söyler o şarkılar

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Rumeli'den Esen Rüzgar
Şiirin Yazarı	İlyas Ocak
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esen Rüzgâr Kitabı

UNUTAMADIĞIM ŞEHİR

Sen unutamadığım şehir,
Gönül bağladım belde.
Duyguda istekte emelde
Dilediğim, andığım
Acılarıyla yandığım şehir.

Yönünü, yöresini karış karış bildiğim,
Yağmurunda bakışımı sildiğim,
Donuk sonbaharında
Islak sisini soluduğum,
Nöbet tutup toprağını koruduğum şehir.

Özlemle aralanmış yemyeşil bir çift dudak.
Bir yanda Söğütlük'ün, bir yanda Sarayıçi.
Tunca'yı Arda'yı Meriç'i
Öperken gördüm
Sihiriyle şiirimi ördüğüm şehir.

Aklımdan geçiyor yine bir bir
O Çapkın güzelliklerin saygılı dostların,
Saygılı dostlukların kız öğretmenin
Hazlarını acılarına duyduğum,
Gönlümce yaşantısına uyduğum şehir.

“Bakkallar satıyor karaca üzüm.”
Horozlu bayırında gülerdi yüzüm.
Unuttum artık gönülden gülmeyi,
Bir yürek yürek dolusu gülerken bile,
Islanır görüşüm sessizce yaştan.
Edirne'm, Edirneli'm,
“Sen çıkardın beni baştan.”

Toprağında Türklüğün taştan tuğrasıdır
Muradiye, Selimiye, Yıldırım,
Karanfiloğlu'nda bir taş kaldırım.
Ruhuma seslenirdi her sessiz sabah.
Bağışla, bilmedim dile getirdiğini
Bir gazi gururu mu, keder midir, ne?
Tüm güzelliğini tutkun olduğum,
Sevdiğim, saydığım, soylu Edirne!..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Unutamadığım Şiir
Şiirin Yazarı	Mustafa Öztin
Şiirin Kaynakçası	Edirne ve Kırkpınar Şiirleri Kitabı

EDİRNE SEVDASI

Nice şehirler gördüm kocamaaaan kocaman,
Senin için Edirnem başım dönüyor, inan.
Sevgilerim sanadır, sevdalarım hep sana,
Sevdim seni Edirnem, çok sevdim kana kana.
Güneşinin doğuşunu Selimiye'den seyrettim,
Sultanların gelişini, Sinanları hayâl ettim.
Hacı İlbey oradaydı, Sultan Murat orada,
Yıldırım'ın askeri bekliyordu sırada.
Burmali Cami, Eski Cami tıklım tıklım doluydu.
Ulu Hünkârlar yanında cemaatler uluydu.
İçim dolu dolu oldu Sarayıçi'ne indim.
Sevdalandım Edirnem, sevda oldu her yerim.
Sana saraylar yakışmış, kervansaraylar senin,
Gözbebeğimizdin sen, tarih senin her yerin.
Hangi yanını desem, herbir yerin muhteşem,
Bin tarihsin Edirnem, bu ne büyük ihtişam.
Adalı içinmidir sessiz akıyor Tunca,
Selâm durmuş söğütler bak'a Arda boyunca.
Ezan sesleri bunlar üçyüz minareden gelen,
Kırk davulun sesi midir, Koca Yusuf mudur gelen?
Edirne'de bayram var, Edirne'de büyük düğün,
Sarayıçi kaynıyor vursun davullar bugün.
Hayda bre Aliçoooo. Uyuyor musun!
Kıran kırana güreş var duymuyor musun?
Filibeliler, Kara İbolar, Çolak Mollalar gelmiş.
Ermeysanı Kırkpınar hep böyle muhteşemmiş.

Hergeleci, Makarnacı, Yörük Ali sen de uyan,
Kara Ahmet, Kurtdereli, Adalı meydan okuyan.
Yerler gökler inledi, taaa Balkanlar sarsıldı,

Kara Emin, Koca Rüstem, Aliçoooooooo!... uyan.

Davullar vurun, vur kocamaaaan kocaman,

Edirne'de CENK var, duysun Ardahan.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Sevdası
Şiirin Yazarı	Saim Metin
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

EDİRNE TÜRKÜSÜ

Arda, Tunca, Meriç üç güzel kardeş
Var mıdır dünyada sizden güzel eş
İşte Kırkpınar'ım istersen güreş
Erlerin meydanı güzel Edirne

Adalı Halil'ler Koca Yusuf'lar
Kel Aliço'lar, Çolak Molla'lar
Kırkpınar'dan gelir yiğit naralar
Pehlivanlar destanı güzel Edirne

Davullar zurnalar dengi dengine
Çal be koca usta bak ahengine
Serhat boyundayız bu il Edirne
Şehitlerin kanı güzel Edirne

Dört narin minare Selimiye'dir
Sinan'dan Serhadde bir hediyedir
Beyazidler Muratlar hep külliyedir
Tarihtir dört yanı güzel Edirne

Saraylar sultanlar sinende yatar
Hanlarla çarşılar yüz yüze bakar
Köprüler Meriç'e kolyeler takar
Aşıkların canı güzel Edirne

Taştan köprülerin türkülerdedir
Ağalar, kızanlar Edirne'dedir
Edirne türkülerde gönüllerdedir
Türklüğün şanı güzel Edirne

Meriç mavi yeşil ne güzel akar
Selimiye buradan aynaya bakar
Yakar bu güzellik beni de yakar
Güller gülistanı güzel Edirne

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Türküsü
Şiirin Yazarı	Beyazıd Sansı
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

BİR SEVDADIR EDİRNE

Selimiye karanlıkta Aydede
Işıklarla parça parça gecede.
Köşkleri, hamamı, kervansarayı
Camiler gezilir ramazan ayı.
Gönül gönül tarih kültür hasreti
Osmanlı'nın bir asırlık başkenti.
Edirne'nin tarihinde Traklar
Kispet kispet tarihte Adalılar.
Canlı tarih Ali Paşa çarşısı
Yiğit silkinişli Şükrü Paşası.
Tunca üstü Gazi Mihal Köprüsü
Uzunköprü bir özlemin türküsü.
Uzaktan el sallar Enez Kalesi
Uygarlığın beşiğidir Müzesi.
Kırkpınar'ın gür sesi cazgırbaşı Kapıkule,
gurbet gurbet gözyaşı.
Enez, Havsa, İpsala, Meriç, Keşan
Ergenedir uzun soluk dolaşan.
Ayaz ayaz bozkır, yayla bulutlu
Sevda sevda Lalapaşa, Süloğlu. Kaleiçi, Ayşekadın, Binevler
Kıyık'la Yıldırım çepeçevreler.
Parklar insan seli, kente can verir
Karaağaç dingin, yürek dinlenir.
Ova ova tahıl, kırdan gelincik
İşlek el sanatı, süpürgecilik.
Değişik iklimle göl göl görüntü
Fundalıkla maki mevsimlik örtü.
Uçar avı tetik tetik seyirde
Saros koyu, kumsal kumsal tül perde.
Kat kat, damar damar linyit yataklar
Baca baca zenginlik fabrikalar.
Ayçiçeği, buğday, pirinç ve peynir
Kıvırcığın eti lezzetle yenir.

Ürünleri çeşit çeşit nitelik
Ulusal sanayi Trakya birlik.
Atatürk'ün ışığında yol alır
Üniversite bilime açar çığır.
Marmara serpilir yorgun geceme
Bir sevda, bir sevgi, bir güzelleme.
Kurtuluş günüdür 25 Kasım
Şiir şiir, şarkı şarkı coşarım.
Her yöresi dimdik canlı hazine
Türkiye'min kültür kenti Edirne.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Bir Sevdadır Edirne
Şiirin Yazarı	Muhsin Durucan
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

EDİRNE

Bir şehir ki üç nehri birbiriyle kucaklaşmış
Bir nehir ki üç kol gelmiş tek yatağı paylaşmış
Bir şehir ki Fatih bile ilk nefesi ona almış
Bir şehir ki üç bin şair kendisine sevdalanmış
Saim Metin Edirne'sine mukaddes sevdasını düşünür
Muhteşem Kırkpınarları, hepsini yaşar görür
Bazen Aliço olur, Sultan Abdülaziz'le kapışan
Kazıkçı Karabekir olur Aliço'ya karşı duran
Kurtdereli olur bazen, bazen de Adalı Halil
Balkanlardan, Mısır'dan, Yemen'den gelen misafir
Kırkpınar ağalarını düşünür onların yerinde olur
Her hayale daldığında kendisini Sarayıçi'nde bulur
Davul çaldırır şair kendisini ağa sanarak
Cenk havasını vurdurur, bütün geçmişleri anarak
Arda boyları, Aliş, Edirne Köprüsü Taştan
○ çayırdı ben de olayım, Yarabbi yarat beni baştan
Edirne, Kırkpınar, Sarayıçi yüreciğindeki korlardır.
Biliyor Edirne sevdalıları milyon kere milyonlardır
Sevda bu paylaşılmaz der, yüreciği burkulur
İçindeki sevda ateşi yanar yanar kor olur.
Sonra, Edirne sevdası bu der, başka sevdalara benzemez
Paylaştıkça büyür, mukaddes olur, Edirne sevdalısı olur.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Saim Metin
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

EDİRNE'SİN

Serhat şehri adı yurtta
Genç ihtiyar yazmış kalbe
Atalarımızın bize,
Emaneti, Edirne'sin

Tarih saklı toprağında.
Meriç, Tunca ırmağında
Sana hasret yüreğimde.
Serhat şehri Edirne'sin

Camilerin gök kubbesi.
Arşa varır minaresi
Tarih süsü, Türk gözdesi.
Ziyareti Edirne'sin

Türk mimarı eserlerin
Camileri, köprülerin
Kırkpınar'ın, şenliklerin.
Rüyalarda Edirne'sin

Avrupa'ya gözümüzsün
Tarihte gür sesimizsin
Gülen yüzde tesellimiz
Edirne'sin, Edirne'sin

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'sin
Şiirin Yazarı	Hasan Demirci
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

SERHAT EDİRNE

Akıncılarla geçtik asırlar önce burdan
Seferlere çıkardık Kanij'e Niğbolu'dan
Kana kana içerdik Kırkpınar'daki sudan
Sendin benim Serhat'ım Payitaht'ım Edirne
Seninle kucaklaşıp kavuştuk ya biz yine.

Bazen atlarla geçtik bazen yürüdük yayan
Sendin Türk'ün güneşi hep sendin parlayan
Bir sultan yetiştirdin çağ açıp çağ kapayan
Sendin benim Serhat'ım Payitaht'ım Edirne
Seninle kucaklaşıp kavuştuk ya biz yine.

Tanırım buraları az mı at oynatmıştık
Sırsındığı harbinde kükreyip arşa taştık
Bir akında yüzlerce kilometreyi aştık
Sendin benim Serhat'ım Payitaht'ım Edirne
Seninle kucaklaşıp kavuştuk ya biz yine.

Avrupa'ya uzanıp geçti burada hep yollar
Arkadan toplar gelir önden gitti okçular
Ta Tuna'dan Volga'ya at oynattı ordular
Sendin benim Serhat'ım Payitaht'ım Edirne
Seninle kucaklaşıp kavuştuk ya biz yine.

Cenk edince yiğitler kükreyip olur volkan
Bir elinde gürzü var diğesindeyse kalkan
Ceddimin yadigarı helaldir sana alkan
Sendin benim Serhat'ım Payitaht'ım Edirne
Seninle kucaklaşıp kavuştuk ya biz yine.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Serhat Edirne
Şiirin Yazarı	Metin Koca
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

SELİMİYEM

Her köşe bucağın tarih kokuyor
Ne kadar yücesin Selimiye'm hey
İhtişam heybetin eli yakıyor
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Bin şiir yazarım bir tek taşına
Tarihi okuyup baktım yaşına
Çok güzel yakışmış alem başına
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Nereden baktıysam ben seni gördüm
Kubbene buluttan kurdela ördüm
Serhat boylarıdır hep benim yurdum
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Bu dört minarenin dört de alemi
İçinde okunur Allah kelamı
Şehitlere gitsin Rabbim selamı
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Ezanlar okunsun hep minarende
Yatırlar dinliyor seni evrende
Kars'tan selamın var kalmasın bende
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Sultan Selim Han'ım emir buyurmuş
Mimar Koca Sinan camiyi kurmuş
Çok mübarek burda huzurda durmuş
Ne kadar yücesin Selimiyem hey!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiyem
Şiirin Yazarı	Metin Koca
Şiirin Kaynakçası	Edirne'den Esintiler Kitabı

ŞİİRİM EDİRNE

Akan tarih

Kalan şehir Edirne

Can çekişse de bademezme

Hoştu Sarayı'nda gezme

Köklü çınarlar

Şehitlik

Adalet Kasr-ı Kule'siyle

Kırkpınar kucaklaşıyor.

Esen yelle

Sallanan dallar

Acılarla mayhoş bir name

Tarih Şahlanıyor.

Zamana yenik cumbalı yapılar

Misk sabunu, deva-i misk yok olsa da

Lokumlar çağdaşlıyor.

Selimiye

Osmanlı'nın tuğrası Edirne gerdanında

Onurumuz yüce armağan

Kimiimiz Laleci Baba'dan

Kimimiz Ata'dan

Öğüdün almışız

Yıllar ötesinden

Sana hayran kalmışız.

Kırmızı mumsuz da
Davetindeyiz yeşil Edirne.
Edirne’li her mevsim Meriç’te
Bin düğün yaşıyor
Grub dolu kadehler
Dolup dolup taşıyor
Lozan Anıtı bugün
Dün ile kucaklaşıyor.
Efsane değil bu
Yüzen şehir Edirne
Doğduğum kent, bülbül sesli minare
Köklerim sende yatıyor
Kalbim senin için
Senin ile atıyor.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Şiirim Edirne
Şiirin Yazarı	Gülhis Denkel Bilgenoğlu
Şiirin Kaynakçısı	Edirne Şiirleri 2001 Kitabı

EDİRNE

Gelin dostlar sizlere,
Edirne'yi gezelim.
Bütün gzelikleri,
Önümüze serelim.
Başlayalım Kıyık'tan,
Seyr sefer etmeye.
Güzel Selimiye'yi
Uzaktan seyretmeye.
Muradiye Camii
Bütün güzelliğiyle,
Yıllara karşı koyup,
Ne de mağrur duruyor.
Karşıda Sarayıçi
Yeşillikler içinde,
Cennet bahçelerinin
Resmini andırıyor.
Dile ne hoş geliyor,
Glbaharı söylemek.
Hele birde görseniz,
Anlarsınız ne demek.
Tunca, Arda Meriç'in,
İnceciktir nakışı.
Ruhlara reha verir,
Nazlı nazlı akışı.

Her yanın ayrı güzel,
Benim zarif Edirne'm.
Sana azdır türkü, gazel.
Daha nice söylesem.

iir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Cemil alıklardan
Şiirin Kaynakçısı	Edirne iirleri 2001 Kitabı

MERHABA EDİRNE

Osmanlı'nın ilk şanlı payitahtı
Tabii güzellikleriyle; cennet tahtı,
Ecdat buralara; çok iz bıraktı,
Tarihin gül bahçesine merhaba.

Fatih Sultan Mehmet sanki burada...!
Mimar Koca Sinan işte şurada...!
Cihanı titretenler, bir arada...!
O, muhteşem asırlara merhaba...

Yok... Selimiye gibi şaheser,
Her yer sanki bin bir tarihi eser,
Burada rüzgarlar bir başka eser,
Güzel Serhat şehrimize merhaba.
Selam, ayçiçeği tarlalarına,
Karpuz, kavun ve üzüm bağlarına,
Sanki altın saçan başaklarına,
Yurdun tahıl ambarına merhaba

Dallarda cıvıldaşan kuşlarına,
Çeşmeden akan soğuk sularına,
Serin yeşil piknik alanlarına,
Sessiz çağlayan Meriç'e merhaba,

Yiğitlerin harman olduğu yere,
Onlarda ki meharet ve hünere,
Kel Aliço ve Kurtderelilere,
Pehlivanlar diyarına merhaba,.

Kalbimizde ki yegane öndere,
Onun bıraktığı ideallere,
Atatürk'ümüzün doğduğu yere,
Edirne'den Selanik'e merhaba.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Merhaba Edirne
Şiirin Yazarı	Kenan Çiftçi
Şiirin Kaynakçısı	Edirne Şiirleri 2001 Kitabı

GÜZEL EDİRNE'M

Güzel Edirne'm

Sana aşık olur gören

Benden ne istersen verem

Seni tanıttım yörem yörem

Bir tarihe ışık önerdin

Fatih'i İstanbul'a fethine gönderdin

Ordularına selam verdirdin,

Kırkpınar'ı ile ünlü güzel Edirne'm,

Mimari eserler diyarı canım Edirne'm

Bilmiyorum kendimden sana ne verem

Seni tanımış olsaydı Aşık Kerem,

Bunca ülke gezip de olmazdı verem

Trakya'nın gözü, kulağı, nefesi

Burada atar kalbimin sesi

Canım Edirne'm, Balkanların nefesi

Bir çağı değiştirdin var mı senin gibisi.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Güzel Edirne'm
Şiirin Yazarı	Muhterem Durmuş
Şiirin Kaynakçısı	Edirne Şiirleri 2001 Kitabı

EDİRNE

Güzelliğini değişmem, hiçbir il ile
Bilmem, neden aklımı başımdan aldın Edirne
Güzeli aşık çok olur derler
Yalnız benim sevgime erişemezler Edirne
Toprağı taşı genci ihtiyarıyla ile
Binlerce insanı şehidiyle
Bu şehir kat kat gazidir
Harplerden geri kalanlar ile
Güzelliğın ayrı ya çektiğın çileler
Tarih yapraklarına sığmayan kaderin ayrı
Şan şöhretinle kalmışsın hayatta
Yine o ihtişamla duruyorsun ayakta
Bu zorluklara dayanmak kolay olmamış
Her evden koç yiğitler gitmiş geri dönmemiş
Rus, Bulgar, Yunan bir bir girmiş, harap etmiş
Ne can, ne mal kalmış, nelere göğüs germemiş

Sanki harp için bu şehir uygunmuş
Yıllarca yine harp meydan olmuş
Dinledikçe büyüklerden içim ürperirdi
Meğer benim vatanım ne cefakar bir şehirdi

Düşman çiğnedikçe bizde iman kuvvet güçlendi
Türk oyuna gelmez cihan bunu bilmeli dedi
Tekrar silkindi Türk binde yağız atma

Misak-1, Milli hudutları çizildi Türk'ün adına
Bu günün kıymetini bilmek için
O günleri unutmamak gerek
92 sene sürmüş saltanatı
Okudum Serhattaki Edirne payitahtı
Gençlere son sözümdür
Vatan, Millet, Bayrak aşkı
Bu ne mukaddes aşıktır ki
Bütün aşklardan üstündür
Tarihi eserleri bir bir gez dolaş
Edirne'yi Meriç'e sor anlatsın sana arkadaş
Sonra yine devam et yoluna, Sarayıçin'de ver mola,
Orada neler bulacaksın tarihle kucaklaşacaksın
Bu gördüklerin bir devletin bir milletin
Asaletini soyluluğunu gösterir
Haklı değil mi Türkler?
Gurur duymak bize tarihten gelir...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirnem
Şiirin Yazarı	Sabiha Gürol
Şiirin Kaynakçısı	Edirne Şiirleri 2001 Kitabı

EDİRNEM

Koca Sinan'la tanıdım, seni yıllar önceden.
Selimiye'n meydan okur, çağlara bak niceden.
Sınırdaki bir Mehmetçik'sin, şahlanırsın yüceden.
Şehitlerin diyarisin, cennetsin sen Edirne'm.
Koca Yusuf, Kel Aliço, Kurt Dereli Mehmet'in.
Her yiğidin hakkını verdin, haraç, mezar yemedin
Pes etmedi Şükrü Paşan, asla boyun eğmedin
Kahramanlık destanısın, Serhat şehir'i Edirne'm.

Bu vatana gönül veren, nice canla dolusun.
Karaağaç şerefimiz, sancağıdır ulusun.
Karanlığa ışık tutan Atatürk'ün yolusun.
Gönüllerin sultanısın, Er Meydanı Edirne'm

Kapıkule yollarında gurbetçiler dizilir.
Arda, Tunca ve Meriç'te, sazınların süzülür.
Senden ayrı düşerlerse kızınların üzülür.
Balkanların bağrındaki sevdamsın sen Edirne'm.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirnem
Şiirin Yazarı	Fazlı Mısırlı
Şiirin Kaynakçısı	Edirne Şiirleri 2001 Kitabı

EDİRNE-SELİMİYE

Dünyanın en güzel minareleri
Ve kubbelerin en ulusu gelir;
Türk'ün Trakya'da tapusu gelir.
Mihrabında bir teravih kılmaya
Denizler ardından yolcusu gelir.
Bilsen ki bağrında kanar bir yara
Yarasını sarmak arzusu gelir.
Mahya olmak için Sultan Selim'e
Göklerden yıldızlar ordusu gelir.
Kubbeler menekşe, şerefeler gül...
Mermerlerinden çiğdem kokusu gelir.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne-Selimiye
Şiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Şiirin Kaynakçısı	https://1000kitap.com/arif-nihat-asya-edirne-selimiye-siiri--426735/alintilar Erişim Tarih: 10.10.2023

EDİRNE KASİDESİ

Selimiye derler, Edirne derler,
Tatlı bir gariplik duygusu gelir.
Kemerler, çeşmeler, minarelerle,
Bir eski eserler kamusu gelir.
Minarelerden en tatlı ezanlar,
Dallarından güvercin kokusu gelir.
Şurda abdest alır Hüdâvendigâr,
Yerden suyu gökten havlusu gelir.
Taşları kararmış bir yol ucunda,
Üç şerefeli'nin kapısı gelir.
Şu yana dönersen Eskicâmi'nin,
Kesilmiş, biçilmiş avlusu gelir.
Atınca üç adım daha ileri,
Bir serin kubbenin kuytusunu gelir.
Dünyanın en güzel minâreleri,
Ve kubbelerin en ulusu gelir.
Mihrabında bir Teravîh kılmaya,
Denizler ardından yolcusu gelir.
Bilsen ki bağrında kanar bir yara,
Yarasını sarmak arzusu gelir.
Mahya olmak için Sultan Selim'e,
Göklerden yıldızlar ordusu gelir.
Kubbeler menekşe, şerefeler gül,
Mermerinden çiğdem kokusu gelir.

ve

Türk'ün Trakya'da tapusu gelir..

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Kasidesi
Şiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Şiirin Kaynakçısı	https://www.turktakvim.com/index.php?tarix=2009-01-04&page=arkayuz Erişim Tarih: 10.10.2023

EDİRNE

Bir yerde görürsen ki:
Ağır ve edalı akar,
dal dal söğütler öperek
samur üç belik gibi
üç koldan sular;
müjdelersun efendim:
Edirne'desin.

Mevsim, fasl-ı bahardır,
gecedir ve mehtap vardır.
Ve sen,
bir kavsi kuzahıta yürür gibi
köprülerdesin.

Şataraban makamında bir şarkı dudaklarında,
düşünür çözemezsin:
Bu naz-ı istiğna, bu avaz neden:
neden yarı eğilmiş suya dallar?
Öyle ferman etmiş eden
kimseler bilmez.

'Gönül bir top ibrişim
sarılsa çözülmez'.
Burda herşey,
bakınır hüsnüne ayran.
Seyreylers cernalini eğilmiş suya
mermer ihtişamında serhad-di vatan.

Aşına bir çehre sezer belki diye
devr-i saltanatından Edirne;
bir deste alev güldür, mahzun;
yar elinden düşürülmüş şimdi suda.

Ve sular;
şimşir kalamı dilinde
destan okur, okur akar.
Ve bihaber, Yıldırım'da bir evcikte
-akan sudan, uçan kuştan-
yeşil dut yaprağında
ak bir ipek böceği, kozasını dokur dokur ölür.

Uyanır veda etmiş gibi uykuya, konuşan bir dil olur
çiler uzakta;
bülbul sesi yağmur gibi
Bülbul Adası'nda.

Kanadı gümüşlü kuşlar geçer
İki aşk bölüp mehtabı;
Kıyık'tan uçurulmuş
salınır bahçeler içre kızlar ki;
nazardan kaçırılmış.
Ağzında kırmızı can eriği,
mehtapla beraber düşmüş gibi arza;
kızlar ki güzel,
dört başı mamur ve murassa.
Sevdaya tutulmak bile mümkün
yeni baştan.

Neden yarı eğilmiş suya dallar?
Öyle ferman etmiş eden.
Söylenek kolay olsa eski türküsünü:
'Edirne köprüsü taştan
sen çıkardın beni baştan'.
Ayırdın anamdan, hem kardaştan.

Ŗiir Künyesi	
Ŗiirin Adı	Edirne Kasidesi
Ŗiirin Yazarı	Arif Nihat Asya
Ŗiirin Kaynakçısı	https://www.antoloji.com/edirne-2-siiri/ EriŖim Tarih: 10.10.2023

EDİRNE

Tabyalara girdim, sesim kısıldı,
Seni kimler anlar bilmem edirne?
Şehitlere yanık ağıt dizildi,
Yamaçların elem elem Edirne
Hasret gözyaşlarım, meriçle akar,
Duygular tuncayla bendimi yıkar,
Balkan şehitleri, maziye bakar,
Şehitlere selam selam Edirne.
Tunadan bakınca,minare gördüm
Selimiye dediler,Sineni sordum
Burası Osmanlı,tadına vardım
Ezanlarla gülem gülem Edirne
Her taşına dokun,ben Sinan yazar
Minareler baktım semayı gezer
Gezemem abdestsiz,her taşın mezar
Tabyalarda ölem ölem Edirne
Şairler Edirne'm,sende gezerler,
Tarih kaleminden,şiir yazarlar,
Bağrı yanık kuşlar,türkü dizerler,
Darüşşifa ilim ilim Edirne.
Adalet kasrında,sorgu sorulur,
Üç şerefe sanki,örgü örülür,
Hakkın divanına,ordan varılır,
Yaptım dua kelam kelam Edirne.
Saray içinde hayy, pehlivan sesi,
Yağlı güreş Ömer, kemerdir süsü,
Kel Aliço güreşlerin bestesi,

Kıkpınarda olam olam Edirne.
Ülkemin Edirne, sınır kapısı,
Asalet kokuyor, tarih yapısı,
Osmanlıdan miras, bize tapusu,
Sana tekrar gelem gelem Edirne.
Ömer Ekinci Micینگirt

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Ömer Ekinci Micینگirt
Şiirin Kaynakçısı	Erişim Tarih: 23.10.2023

EDİRNE İÇİN

Şu kızıl rüzgârlar esen diyarda
Sular bir yolcudur, gider yolunca.
Meriç kaybolurken sisli dağlarda
Bir nar bahçesidir köprüde Tunca.
Sanmayın sadece yapraklar taşır,
Düşmandan gizilce topraklar taşır.
Meriç'in suları bayraklar taşır
Sınır boylarında güneş solunca.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne İçin
Şiirin Yazarı	Orhan Şaik Gökyay
Şiirin Kaynakçısı	Damla Erişim Tarih: 23.10.2023

SELİMİYE'YE BEYİTLER

Meriç kıyısında dur, Tarihe bir halı ser,
O yönden sana doğru, İnanç Rüzgârı eser...

Seçilir o deryadan, bakarsan ileri,
Kent in inanç denizi, Selimiye Camii...

Dört minare bir Kubbe, Sultan Selim hamisi,
Türk ' e bir armağandır, Selimiye Camisi...

Nerden bakarsan bak, görünür Selimiye,
Bir mühür ki kazınmaz, simgedir Edirne ' ye...

Kâbe ' den sonra gelir, Selimiye yapısı,
Binlerce mülke bedel, işlenmiş Taç Kapısı...

Caminin kapısından, yoksul varsıl elele,
Geçtiler birer birer, varmak için secdeye,

Selimiye ' den baktım, şurda İzmir, orda Van,
Nice Paşalar gördü, avlu içi şadırvan...

Soluk alıp veriyor, çevrede her kalıntı,
Bilseniz neler söyler, Taç Kapısı ' nda ayrıntı...

Pahalıya mal olmuş, nakkaşın dalgınlığı,
Ayetler ' e yer olmuş, pencere alınlığı...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiye'ye beyitler
Şiirin Yazarı	Nevzat Bilgiç
Şiirin Kaynakçısı	Edirneye Şiirler Kitabından Erişim Tarih: 23.10.2023

EY MERİÇ!

Ey Meriç, hasretle yandım, kevser ol nirânıma;
Bir teselli badesinden mevt ver hicrânıma!

Ayrı düştüm nâzenin sahillerinden münhezim;
Âh.. Bilsen ben yetimim, sensizim...

Sen de ayrıldın mı “Ay-yıldız” dan efsûs, ey Meriç,
Kanlı zulmetler midir sinende artık muhtelic?..

Of.. Tarih ağlıyor, fikrim perişan ağlıyor;
Gözyaşım güya senin menba’larından çağlıyor...

Çağlayan menba’ların vaktiyle Türkün hükmüne
İnkıyâd eylerdi; heyhat. Aciz olduk biz yine!

Gitti elden bir muazzam nazlı hemşiren: Tuna!
Âh.. O gün biz bir azîm iklim verdik düşmana...

Sendin artık bir teselli, ey Meriç, hüsrân için;
Ayrılıp kız kardeşinden, bizler olduk kardeşin!

Sonra lâkin.. Aldılar bak şimdi bizden bir cihan;
Bir cihan gasb ettiler ki: eskiden magsûb olan.

Muhteşem hemşirenin tarihe kaldı mâtemi;
Şimdi ben, öz kardeşin, kaybettim eyvah. Annemi!

Bir cihan gasb ettiler ki: gevheri toprakları;
Bir cihan terk eyledim ki: kevserî ırmakları!

Âh.. ben bir böyle cennetten cüdâ düştüm bugün;
Böyle bir matemle yandım, cahîm oldum bütün!

Hasretimden yandım, âlem duymuyor âvâzımı;
Âlemi yaksam da söndürsem muazzam gayzımı!

Sensin ancak bir teselli, ey Meriç, âh.. Ey Meriç,
Bir teselliden de mahrumiyetim câiz mi hiç?

Bin bela, bir tek teselli! Âh... Vicdan yok mudur?
Derdimiz pek çok; fakat bir tek teselli çok mudur?

Nâzenin sahillerinden ayrılan kardeşlerin,

Ayrılan evlâdların idbâra olmuş mukterin...

Ey Meriç, evladının gözyaşlarından cûşa gel;
Ağlayan evladının kalbinde sendin emel...

Her emelden ye'se düşmüş kalkamaz bir milletin,
Bir kadersiz milletin âhıyla cûş etmez misin?

Yok, hayır... Tuğyân edersen sen boğarsın düşmanı;
Yine arzu eylerim süngümle nesr olsun kanı!

Sandılar galip gelenler galip artık daima;
Sandılar mağlub olanlar galib olmaz bir daha!

Ey Meriç, aldandılar, aldandılar... Sen çünkü bil:
Bizleriz bizler müebbed sahibin; düşman değil!

Senden ayrılısak da zaten, ey Meriç, bir lâhza biz
Hatıran ayrılmaz asla kalbimizden şüphesiz...

Menba'n dağlar değil, tarihimin vicdanıdır;
Mansûbun diyar değildir, ruhumun ummânıdır...

Bir muvakkat cezr olup bir an çekildim; şimdi de
Sermedî milliyetin meddiyle geldim gayrete...

Ey Meriç, gazi Meriç, şiirimde nâmın mübtehic;
Şânımız namınla her dalganda olsun mümtezic...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Ey Meriç!
Şiirin Yazarı	Enis Behiç Koryürek
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:40-2013/Yaz

İSTERSEN UNUT, HATIRLAR EDİRNE

Sen istersen unut Mimar Sinan'ı
Gök kubbeleriyle gözlerini kamaştıran,
Yapısıyla hayretler uyandıran,
Dünya'ya nam salmış Selimiye,
Unutturmaz sana üstadını.

Hadi kalk, vazgeç herşeyden
Çıkar karşına bütün heybetiyle Şükrü Paşa!
Hatırlatır sana,
Süpürge tohumundan yapılan ekmeği
Utanır vazgeçemezsin...

Bazen
Bir incir ağacında hatırlarsın Edirne'yi
Güreşirken can veren yiğitler gelir aklına
O an "Kırkpınar" dersin...

Sen dilediğince uzaklaş Edirne'den
Unutturmaz bu payitaht kendini.
Gülümsemeyi unutabilirsin belki,
Ama bu şehrin güler yüzlü insanları
Her tebessümde aklına gelir...

Yıllarca içini ısıtmıştır;
Esnaf Ahmet Efendi'nin "Günaydın"ı
Ayşe Teyze'nin
Başka bir seste bulamayacağın
"Gel kızanım börek yaptım"ı
Bu şehir,
Tam unutmak üzereyken
İnsan olduğunu hatırlatır sana.

Aşk da unutabilirsin belki,
Ama bu şehir, öyle güzel birleştirir ki,
Arda'yı, Tunca'yı, Meriç'i
Mucizesine inandırır seni,
Kavuşmanın...

Attığın her adımda
Ecdadını hatırlatır sana bu şehir.
Aldığın her nefeste,
Yaşadığına şükrettirir seni.

Kimsenin unutamadığı
O eski sevgilidir Edirne...
Koşarak kaçarsın,
Sonra
İlle geri dönmek için
Can atarsın...

Sen istersen unut...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	İstersen Unut, Hatırlatır Edirne
Şiirin Yazarı	Arzu Özdemir
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:40-2013/Yaz

SEVDA KOKUYOR HER YERİN SENİ ANLATMAK MÜMKÜN MÜ?

Şu muazzam boşlukta
Doğu'dan Batı'ya
Bir çatal yol uzanır
Gelir gelir de medeniyetle
Trakya'da buluşur
Kırk yağız güreşir, ikisi rahmete kavuşur
Kırkpınar oluşur
Kırk davul kırk zurnasıyla
Bir edebiyat fişkırır
İşte orası... Edirne'dir...

O zamandır bu zamandır
Çınlıyor bak Trakya'nın sesi
Dur be Erol, karşında Hüseyin Usta
Hicazkâr faslını geçer,
“Aliş'imın kaşları kara. Bulamadım derdime çare...”
Der...
Koca Yusuf'u arar koca okyanusta
Tarihi de sende kara yazısı da sende
Batı'dan doğan güneşi de sende
Sevgiyi de
Sende buldum edirne'm
Seni anlatmak mümkün mü..?

Boynunda üç altın kolye
Alnında üç yüz alem
Gök kubbeden alınır nefesi
Bağların üzüm, dağların zümrüt senin
Köprülerin de mutluluk kapısı
Söğütlükten uzanırsın güzelim
Sevda selidir her yerin
Saçların yeşildi senin
Unutulmaz derin mazin
Unutulsa da andın...
Höyüklerde dolmenlerde yazılı adın
Kırk basamak aşağıda içtim suyunu
Sevdalandım Edirne'm...
Sevda kokuyor her yerin
Seni anlatmak mümkün mü...?

Bir şehir mi desem, vatan mı, tarih mi?
Tutuşur her akşam gözlerimde
O sönmez Edirne sevdası
Nasıl bir ateştir ki yanar, yanar, yanar da
Yükselir yüreğimin burçlarından göğe doğru
Samanyolu'na serilmiş güzelliğın
Kâinatı seyreder
Merst olur görenler, çözemez bu esrarı
Her dili rengi ırkı basar da bağırına
Sevgi dağıtır, medeniyet dağıtır
Uzanırsan bir akşam üstü Meriç boyuna
Sevgi dolar, sevda kuşanırsın
Tatlı bir uyku şırıltısında
Huzur bulursun
Toprağı altın kalbidir sanatın, piridir tıbbın
Seni anlatmak seni anlatmak
Mümkün mü Edirne'm.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Sevda Kokuyor Her Yerin Seni Anlatmak Mümkün Mü?
Şiirin Yazarı	Erol Yılmaz
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı: 41-2013/Sonbahar

ŞEHR-İ ŞİİR YA DA EDİRNE

Edirne...
Rüya şehir...
Şiir şehri Edirne...
Gerdanında üç mücevher...
Nazlı Meriç.. İçli Tunca... Dertli Arda...
Kıskanır seni diğer şehirler...
Ne zaman keder... hasret... gurbet...
Yüreğimi sarıp sarmalasa...
Atarım kendimi kucağına...
Verip sırtımı Selimiye'ye...
Eski Camii'nin uhreviliğinde kendimden geçerim...
Sera'da yudumlarken çayımı
Bedesten'de bir eski zaman taciri olurum...
İpekyolu'nda çağları aşar
Yorgun ruhum ve bedenim
Rüstem Paşa Kervansaray'ında...taş duvarlara sinmiş...
Acıların..ızdırapların..sevinçlerin...
Hayal ve ümitlerin öyküsünü dinlerim...
O zaman hayal iklimlerine yelken açar ruhum...
Bazen bir türkünün ezgileriyle kanatlanır,
Arda boylarında Yusuf'unu yitirmiş
On yedi belikli Helime'nin derdine ortak...
Bazen 2. Beyazıd Külliyesi Şifahanesinde
İsfahan makamında deva arayan derd bizar olurum...
Gah Hasan Sezai Hazretlerinin ateşiyle tutuşur ruhum...
Gah ateşlere atılan Hurufi olurum...
Kimi zaman da Selimiye'nin avlusunda Sinan'la konuşurum...
Cübbesi Osmanlı,
Kavuşu Anadolu...
Kelamı mana dolu
Bir yüce insan oğlu...
Köprüler kurar yakalar arasında...
Kültürler arasında...
Gönüller arasında...
Sinan Edirne'dir artık, Edirne Sinan...
Selimiye'nin haşmetiyle ruhum pür-üryan...
Şad olur...
İrşad olur bu şehirde yaşayan...
Bir muhteşem hazinedir Edirne...
Sarayıçi'nde bir başka dünya...,
Uzanırım çayırlara...
Adalı Halil'in hayalidir karşımda duran...
Kel Aliço peşrev tutar...
Koca Yusuf destan yazar...
Altı yüz elli yıllık coşku ve heyecandır Edirne...

Bir çınarın serinliğinde titreşirken hayallerim...
Karsr-1 Adalet'in sadeliğinde gizli...
Güç ve kudretle ürperirim...
O şanlı geçmişin özlemiyle Meriç olur coşarım...
Tunca olur taşarım...
Şükrü Paşa'yımdır artık...
Atarım cesedimi köpeklere...
Mustafa Kemal'im ben...
Yazdırırım adımları tarihlere...
Eyyyy Yüce Millet...
Şehr-i serhad...
Yakışmaz sana zillet...
Eğilirsem düşman önünde eğer...
Koyarım başımı seng-i ibret taşına...
Koca bir imparatorluğun temel taşı...
Tevazu ve ihtişamla gergef gergef işlenen...
Aşiretten imparatorluğa uzanan bir
Serencamlı yoludur Edirne...
Saraçlar'da volta atar dururum kimi zaman...
Serseri ruhum...
Serazat duygularım...
Bir cıvıltıdır hayat sanki...
Taptaze ve ölesiye yaşanan...
Seyre dalarım etrafı...
Şairliğim depreşir...
İçmeden alkol duvarını aşar gönlüm...
Güzel insanla geçer durur...
Saf ve tertemiz yüzler...
İçten ve fettan bakışlar...
Şuh kahkahalar...
Sapsarı saçlar..yemyeşil gözler...
Öylesine çapkındır Edirne...
Ey güzel peri...
Ey nazlı dilber...
Yirmi yıldır seni yaşıyor .. seni soluyorum...
Gönlüm bu diyarlardan çok çok uzakta ama...
İnan ben seni çok seviyorum...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Şehr-i Şiir Ya Da Edirne
Şiirin Yazarı	Osman Ataman Biner
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:42-2014/Kış

EDİRNE’M

Parke taşlı dar sokaklarında oynaşır kızanların,
“Abe yavv! Be yavv!” diye söyleşir ağaların.
Binbir nağme üreterek yollarında dolaşır,
Faytonların,tekli talikaların.

Taştan köprülerinden akar suların.
Narin minarelerinden yükselir ezanların.
Kırkpınar’da güreşir yiğit pehlivanların
Serhatları titretir davulun, zurnaların.

Ayazında üşüdüm, sıcağında yandım.
Yıllarca hasretine –inan- bin zorlukla dayandım.
Şimdi sendeyim, seninleyim işte
Çıkmam istemem gayrı Ayşekadın’dan öte.

İstemem yazlıklar, ne de kışlık saraylar.
Ben hep sende, sende kalayım
Ömrüm yettiğince edirne’ m
Hep sende yaşayayım.

Edirne,
Benim sevgili, aziz toprağım!
Sende hayat buldum, sende geçti en güzel çağım.
Bir gün ölünce belki, göklere yükselecek ruhum,
Ama bedenim sende kalacak,
Ben senin olacağım...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne’ m
Şiirin Yazarı	Beyazıt Sansı
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:44-2014/Sonbahar

UNUTMA

Unutma,
İsimsiz bir mektup kapına düşer,
Ağlamaya başlar bir rüzgâr,
Gözyaşlarını hüzne bıraktığında,
Buruk bir tebessümle sessizce güldüğünde hatırla...
Erken bir sonbahar dallarını kırdığında,
Çiçekler sarı sarı koktuğunda,
“Şimdi Karaağaç'ta hazandır” diye güllerin solduğunda hatırla...

Unutma,
Saraçlar başında, dört mevsim kokan ıhlamur ağacını,
Eski yazıları, doksanı, kırkikindili nisanları,
Minareleri, kubbeleri, çeşmeleri, köprüleri, sütunları, nişanları...
Su yerine sevda akıtır; Külliye'nin şadırvanları,
Sultan Selim'in güneş saatinde saklı zamanları,
Muradiye'nin alemi,dolunayla göğü yıldız yıldız böldüğünde hatırla...

Unutma,
Nicedir, Acı Çeşme'de, bir yeniçerinin kabrinde tutuklu yüreğim,
Nicedir, vakitsiz ölen bir şehzadenin umudunda gençlik yıllarım,
Nicedir, dağlarım geçit vermez, eşkıyalar tutmuş yollarım...
Hünkar mahfilinde unutuldum bir gece; semaya asılı kaldı kollarım,
Eski Camii içinde çift vav'ın altında baharı bekler
begonyalarım, karanfillerim,
Ezanlarla beraber kürsüde Hacı Bayram görüldüğünde hatırla...

Unutma,
Tarihin nabzı atıyor merdivenlerinde suskun Kasımpaşa'nın,
Tabyalarda, namazgahta hala cenk havası vuruyor,
Ayaklanmış Saray; Babusselam'ı, kasırları, cihannümayı arıyor,
Hasan Sezai divan okuyor, Koyun Baba2y1, Recep Enis'i soruyor,
Hala, Kızılağaç'ta silahlar, Küpeli'de mührü Süleyman duruyor,
Soğuk bir mart sabahı, bir serçe pencerede ansızın öldüğünde hatırla...

Unutma,
Her gece kurulur erenler meclisi;
Neşati sema eder, Ahçı Yahya:"Tunca'ya bakın" der, gelir
Karamani: "Ceylanlarım yola çıkın" der, gelir
Mihaloğlu: "Tuna"; Malkoçoğlu: " Akın, Akın" der, gelir
Şükrü Paşa, "Tüfekleri kırın, topları yakın, Maraş'ı yıkın" der, gelir,
Kör bir bıçak, yüreğini dilim dilim dildiğinde hatırla...

Unutma,
Burada türbeler hu çeker gece yarısında,
Harman sığağında davul vurur, at şahlanır, yiğit yağlanır,
Yorgun gönüller, Bosnaköy’de, Bülbül adasında eğlenir,
Hıdrellezde gül dalına, kadife keseyle dilek bağlanır,
Sarayıçi’nde bazen sevinç narası, bazen yürek dağlanır,
Gramafonda “ Selanik Türküsü”, radyoda “Dayler Dayler” çaldığında hatırla..

Unutma,
Arda boylarında yakılır türküler,
Yetimdir Aliş, annesiz ve babasızdır göçmen kızı,
Zemherimiz kan ağlatır, dondurur yıldız ayazı,
Nefesimizde hicran: “Abe darmaduman ettiler bizi...”
Yüreğinin tam ortasında depreşir o eski ağrı, o dinmez sızı;
Göç kokan trenlerim, acele acele gidip gözü yaşlı geldiğinde hatırla...

Unutma,
Unutma bu şehri,
Laleler küstüğünde,
Güvercinler vurulduğunda,
Mecnun olup çöle düştüğünde,
Ferhad olup dağı deldiğinde hatırla...
Ve en çok;
Sularda akşam olduğunda hatırla...
Unutma,
Sularda akşam olduğunda hatırla...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Unutma
Şiirin Yazarı	Mustafa Hatipler
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:45-2015/K1ş

TARİH SENİ YAZAR EDİRNE

Edirne'den akar deryaya Meriç,
Ne güzel Ya Râb doyulur mu hiç.
Seni tarif etmek inan ki çok güç
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Cihan devletine başkentlik etmiş,
Bizans'ı yıkan topları dökmüş.
Ecdat sayısızca eserler dikmiş,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Tunca, Meriç, Arda üç güzel kardeş,
Doğmaz başka yerde böylesi güneş.
Yiğitler yağlanıp tutarlar güreş,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Üç muhteşem cami üçü bir yerde,
Sırların sındığı ordular sende.
Beyazıt Külliye'n şifadır derde,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Pehlivanlar kiblegahı sendedir,
Can kardeşin Saraybosnan eldedir.
Bir sevdadır şimdi dertli dildedir,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Ezelden ebedeakın var akın,
Eski Camiin, Selimiyen hele bir bakın.
İhtişamlı halin dün gibi yakın,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Abdal Metin dertli o derdin yazar,
Ne güzellik Rabbim Değmesin nazar.
Yaman bir sevdadır mahşere uzar,
Tarih seni yazar seni Edirne'm.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tarih Seni Yazar Edirne
Şiirin Yazarı	A.Metin Barbaros
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:48-2015/Sonbahar

MERİÇ AKŞAMLARI ATEŞ GİBİDİR

Şavkır gözlerde, bakır renkleri
Bir Tutku sarar ki, gören gözleri
Meriç akşamları, ateş gibidir
Kızıl sulardadır, hep sevgileri.

Renklerin cümbüşü, sarar öylece
Dalmak ister suya, gönül gizlice
Oynaşırken sular, birbiriyle
Her sevdalı gönül, koşar Meriç'e.

Köprüden Meriç'e, bir bakış yeter
Gelip geçenleri, gönülden çeker
Kimi şair olur, kimi öykücü
Meriç'i böylece, kalplere eker.

Edirne mutludur, bu güzellikle
Asırlardır aynı, şahanelikle
Tanrının lütfudur, Edirne'liye
Doyamaz gözleri, yanan Meriç'le.

Sevdasından coşar, dolup taşarız
Biraz uzak kalsak, hüznü yaşarız
Renkleri kendine çekerken bizi
Meriç'i duyarak, onla yaşarız.

Şavkır gözlerde, bakır renkleri
Bir tutku sarar ki, gören gözleri
Meriç akşamları, ateş gibidir
Kızıl sulardadır, hep sevgileri.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Akşamları Ateş Gibidir
Şiirin Yazarı	Özlem Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:49-2015/K1ş

KIRKPINAR MARŞI

Büyük efsaneyi görür gibiyim
Tarih dehlizinde yürür gibiyim
Eyvah heyecandan ölür gibiyim
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Yıl bin üç yüz altmış bir Rumeli'ne geçilir
Kırkpınar'ın suyundan kana kana içilir
Türk'ün başpehlivanı bu çayırda seçilir
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Yirmi davul yirmi zurna çalınır
Pehlivanlar sıra sıra salınır
Her bir yiğit namı ile anılır
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Yiğitler çıkmışlar el bağlamışlar
Kazan başı edip sırt yağlamışlar
Piri üstatlardan destur almışlar
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Kırkpınar ağası ağalar hası
Kırkpınar'da ağa tarih mirası
Yaşar her ağanın bir hatırası
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Davut sesli cazgır güreş okuyor
Ter bulaşmış çimen yağa kokuyor
Altı yüz yıl tarih gerçek oluyor
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Dünyada yiğitlik mertlik simgesi
Türk'ün öz sporu yağlı güreşi
Yaşatır Edirne Belediyesi
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Edirne dünyada Türkiye'nindir
Kırkpınar Türkiye'de Edirne'nindir
Yaşayan bir efsane bir ananedir
Edirne Kırkpınar er meydanında.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Kırkpınar Marşı
Şiirin Yazarı	Beyazıt Sansı
Şiirin Kaynakçası	Edirne Dergisi Sayı:28-2009/ Yaz

Yitik yıllara tanık Tuna'nın
Anadolu'ya yayılan sesi
Karışır sularına yüz binlerin
Göçü acı gözyaşı
Hasret kuyunda buluşur
Titreyen her damlanın
Kesişen yolları.

Çağlara ses verir viran bahçeler
Çakal ulumaları
Avlularında çocukların
Ayak izleri
Düşlerinde kalan uzak mevsimler.

Koparır yurdundan
Zalimin zulmü
Gemilerin güvertesinden
Sallanan mendil
Anlatır acı masalların karanlık yüzü.

Kanla yazılır tarih sayfaların
Sürgün yılları
Garip garip inler öksüz
Mezar taşları
Büyütür koynunda
Kapanmaz yara
Başını taşlara vura vura anlatır
Diyar diyar sürüklenen sular.

Bütün gemiler kalktı o limandan
Ne ağlayan kaldı
Ne gülen
Türküsü yakılır zorunlu göçün
Bir ağıttır tuna boyları.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tuna Boyları
Şiirin Yazarı	Melahat Babalık
Şiirin Kaynakçası	Balkan Aydınları Yazarları Dergisi Sayı:283 Yıl:2020

BENİM EDİRNE

Tarihim mazim sendedir.
Şehidim gazim sendedir.
Edirne'm dünyada biriciktir.

Serhat şehrimsin sen
Seni seviyorum candan
Kıvanç duyarım seninle
Canım güzel Edirne'm.

İstanbul'un temeli sensin
Türk'ün göz bebeğisin
Ecdadın biricik yadigarsın
Benim güzel Edirne'm.

Sever seni tüm insanlar
Hakiki mümin olanlar
Atalarımızdan eser
Benim penahım Edirne'm.

Biz inançlılar toncayız
Çiçeğiz hem goncayız
İmanımızla huzurlu yaşarız
Güzelsin şah esersin Edirne'm.

Yıldırımın imaretin var
Meriç Tunca nehirlerin var
Şahane Kırkpınar'ın var
Çok mübareksin Edirne'm.

Kore eri yürekten söyler
Tüm eserlerinizle zikir eyler
Yaşamış sende nice beyler
İlmu ledünsün Edirne'm.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Benim Edirne
Şiirin Yazarı	Kurban İsmail (Hacımur Köyü)
Şiirin Kaynakçası	Süloğlu Dergisi Mart 1998

EDİRNE'Yİ GÖRDÜN MÜ DOSTUM?

Yeşili gördün mü, Söğütlük, Bosnaköy, Sarayıçi'nden,
Üç Şerefeli, Selimiye, Kıyık, Eski Cami'den
Şah Melek, Taşlık, Kadı Bedrettin, Darül Hadis'ten
Ezanı dinledin mi, Uşşak, Saba, Hicaz, Eviç'ten
Vecd'e huzura erdin mi dostum?

Sedd-i İslâm demişler, çok sayıda camisi,
Mimarîleri hep başka, sanki sanat sergisi.
Havra, Cami, Kilise burada yan yana hepsi,
Sorarsan nedendir, cevap: İnsan Sevgisi.
Kalbinin sesini duydun mu dostum?

Tekgöz Köprüsü, eski kalesi, bağı, bahçesi
Yıldırım, Muradiye, Ayşekadın, Nazır Çeşmesi,
Kazanova, Bülbül Adası, Limon İskelesi,
Dulhane, Hacılar Ezanı, Fil Yokuşu, Atlar Çeşmesi,
Bak, Edirne'yi gördün mü dostum?

Hanlar, hamamlar, çeşmeler gezdim, kemerli, tonozlu,
Buçuktepe, Köprüce, Arnavut Bayırı, Horozlu,
Karaağaç, İmaret, yazın çiçeklidir, kışın buzlu,
Dolaplı bahçeler, yeşil sebzeler, meyveler ballı
Hazzı, lezzeti tattın mı dostum?

Su değirmenleri çağıldardı garip Tunca'da
Şölenlerle kapıştırdı atlar Yanık Kışla'da,
Davul sesi, zurna sesi, cazgır sesi, su sesi,
Sermest olur insan, vakt-i bahurda Kırkpınar'da,
Er Meydanı'nı bildin mi dostum?

Tarih yazar, kurmuş Lala Şahin Kıyık'ta Otağı,
Hafız Ağa, Gelin Hanım, Dertli Mustafâ Bey Konağı,
Yıkılmış kalmamış kâşanelerin süslü saçağı,
Hani nerde sehzade hamamı, saray mutfağı,
Göster bana görürsen dostum!

Nerede Şemsiyeli Minare, İtalyan Havrası,
Su terazisi, Vavlı Cami, hani Saat Kulesi,
İnci Sineması, Maarif Tiyatrosu neresi,
Kurşunlu Fırın, Fenarî Cami gitti, gelesi!
Susma, bulursan söylersin dostum.

Abacılar başında saka, landon, fayton bekleşir,
Bit pazarında, uyuz eşek, yaşlı beygir kükreşir,
Bahçeli kahve, Han peykesinde yaren söyleşir,
Hamallar, seyyarlar, yabanlar Çilingir'de dertleşir,
Söylentiler sana da geldi mi dostum?

Cepken, kuşak, burma bıyık, çift köstekli dedeler,
Yufka açan, yayık döven, yeldirmeli nineler,
Badem gözlü, gül yanaklı, ince belli tazeler,
Can bakışlı, güleç yüzlü kızlar, masum kızanlar,
Tanırsan, selâmımı söylersin dostum.

Hissetin mi havada, gül, leylâk, sümbül kokusunu,
Okşadın mı, ceylânını, ahu gözlü kuzusunu,
Yakışıklı erlerini, en güzel dilberlerini,
Camilerin mihrabını, minarenin heybetini,
İyice gördün mü dostum?

Taşını, toprağını, uygar güleç insanını,
İlgıt, ılgıt rüzgârını, can evinden özledin mi?
Kokladın mı, okşadın mı,
Çağla dostum, gül dostum,
Edirne'yi beş duyunla hisset yaşa.
Dostum, dostum gör dostum,
Edirne'yi, ta gönülden sev DOSTUM!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'yi Gördün Mü Dostum?
Şiirin Yazarı	Tekin Sayınbaş
Şiirin Kaynakçası	Oluşum Dergisi Sayı:38- Yıl 2002

SELİMİYE

Edirne'de Selimiye Camii
On iki şerefe, dört minaresi
Koca Mimar Sinan onun banisi
Şu yüce mabedin bak duruşuna.

Bin beş yüz altmış dokuzdur inşası
On dört bin işçi ile seksen kalfası
Altı yıl sürmüştür tamam olması
Dört asırdır tamir değmez taşına.

Yaptıran padişah ikinci Selim
Mimar Sinan der ki bu son eserim
Seksen beş yaşında ikmal eyledim
Bakın eserlerin tek güneşine.

İki minaresi üçer yolludur
Merdivenleri iki yüz ellidir
Çinileri mor menekşe güllüdür
Bakmaya doyum olmaz nakşına.

Sekiz sütun tek kubbeyi bağlamış
Mimar mühendise ferman eylemiş
Dünyada en geniş kubbedir demiş
Akıl sarmaz onun yapılışına.

Dokuz yüz doksan dokuz penceresi
Yirmi iki bin metre kare çevresi
Efsanesi meşhur varsa ters lalesi
Orta kapılarda bak fil dişine.

Minberinde geometrik nakşı
Çok zarif oymuşlar ak mermer taşı
Ulu ecdadımın sanat güneşi
Her gören insanın gider hoşuna.

Kubbenin çapı otuz bir buçuk metre
Camii içi bina bin altı yüz metre kare
Avlunun dışında bak kumrulara
Mimar Sinan koymuş köşe taşına.

Yan kubbede iki top yarası var
Balkan Harbi'nde vurmıştu Bulgar
Çinileri söken bir Rus General
Fırsat bulsa bakmaz gözün yaşına.

Şadırvan altında küçük çeşme var
Bazen durur bazen kaynayıp akar
Çok berrak bir sudur mis gibi kokar
Üstten kaynar alttan girer taşına.

Mihrabına Amenerre usulü yazılmış
Çevresine gül çiniler dizilmiş
Bahçesine yeşil çimen ekilmiş
Teşekkürler olsun Türk paşasına.

Mahfele çıkınca görünür kaslar
Kemerler altında motifli süsler
Hünkâr mahfelinde ayet hadisler
Hattat yazmış mihrabının başına.

Ey Necip oğlu şu esere bak
Otuz üç kapısı var yirmisi ufak
Kristal avize yıldızdan parlak
Şavkı vurur çevresinden geçene.

Şair Yusuf bunu söyledi yazdı
Bu güzel esere ne dese azdı
Ahvali anlatmak çok imkansızdı
Bilgi olsun sayın vatandaşına.

Selimiye'nin Uzaktan Görünüşü

Havsa tepesinden Kapıkule'den
Çıkınca görünür şah minareler
Bulgar dağlarından Yunan çölünden
Kakılır gözlere o merdaneler.

Doğu, Batı, Güney, Kuzey yönlerden

Dört minare iki tane görünür
Yanaşıp da menziline girince
Minareler dört olduğu bilinir.

Yanaştıkça cazibesi yükselir
Gel gör dercesine heyecan verir
Gören şaşar duyan arzular onu
İşte şu görünen Selimiye'dir.

Haşmetiyle süsler güzel vatanı
Temsil eder şanlı Türk Müslüman'ı
Hayran bırakmıştır bütün cihanı
Sinesinde çünkü var efsaneler.

Serhat şehri Edirne'ye girerken
Manzaralı bir dağ gibi görünür
Zarif minareler muhteşem kubbe
Heybetiyle bulutlara bürünür.

İstanbul başkent iken ne sebeple Edirne'ye kuruldu
İstihare eyledi Padişah Selim rüyasında görüldün
Her taşın bir diyardan getirip dua ile örüldün
Sanatın dillerde hayalin gönüllerde Selimiye.

Dünya durdukça dimdik duracak diyor Koca Mimar Sinan
Kâinata emsali olmaya dedi Padişah Selim Han
Ömründe bir olsun sende secde etmek ister her Müslüman
Sanatın dillerde hayalin gönüllerde Selimiye.

Ayasofya kubbesinden geniş hem derin kıldı Sinan
Sebebine der ki müşrikten âlâ hem yücedir Müslüman
Cihan bilsin ki devleti Osmaniye'de vardır mimar Han
Sanatın dillerde hayalin gönüllerde Selimiye.

Dünyada bulunmuyor senin asla benzerin eşin
Süleymaniye dahi dengin değil ancak küçük kardeşin
Mimar Mühendisi bin örnekle yakıyor sanat güneşin
Sanatın dillerde hayalin gönüllerde Selimiye.

Uzanmış semaya arşı selâmlıyor şah minareler
Gözleri kamaştırıyor motifinle gül desenli çinilerini
Ruhları okşuyor bahçedeki yeşil tatlı çimenlerin
Sanatın dillerde hayalin gönüllerde Selimiye.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Selimiye
Şiirin Yazarı	Yusuf Karabıyık Çengelci
Şiirin Kaynakçası	Mimar Sinan ve Selimiye Kitabı- 2012

EDİRNE’NİN ARDINDA SÜMBÜLLÜ BAĞLAR

Edirne’nin ardında sümbüllü bağlar,
Hasan Ağa oturmuş kargısını yağlar.
Şimdi cenk var davullar zurnalar,
Mehterler çalar, mehterler çalar.

Hasmını meydanda seç kahramanım pehlivanım hey...

Üçünü beşini birden kes, kahramanım pehlivanım hey...

Meriç'in suları çağlayıp akar,
Yiğitlerin narası kal'alar yıkar.
Şimdi cenk var, davullar zurnalar,
Mehterler çalar, mehterler çalar...

Hasmını meydanda seç kahramanım pehlivanım hey...
Üçünü beşini birden kes, kahramanım pehlivanım hey...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'nin Ardında Sümbüllü Bağlar
Şiirin Yazarı	-----
Şiirin Kaynakçası	Edirne Türküleri - 1984

MABETLER SULTANI PİR SELİMİYE

Dört narin minare Selimiye'dir
Sinan'dan serhadde bir hediyedir
Çarşısı çeşmesi hep külliyyedir
Mabetler sultanı Pir Selimiye
Şehirler sultanı Edirne'dedir.

İlhamı Hazreti Peygamberdedir
İkinci Selim Han Taht-ı serdedir
Koca Sinan hesap hendesededir
Mabetler sultanı Pir Selimiye
Şehirler sultanı Edirne'dedir.

Yekpare kubbesi dahiyanedir
Mihrabı minberi pür şahanedir
Ters lale dillerde bir efsanedir

Mabetler sultanı Pir Selimiye
Şehirler sultanı Edirne'dedir.

Ezanlar göklerde ünlenmededir
Dualar gönülden söylenmededir
Onu gören gözler nemlenmededir
Mabetler sultanı Pir Selimiye
Şehirler sultanı Edirne'dedir.

O artık dünyada bilinmededir
Haşmeti heybeti dilenmededir
Türkiye onunla övünmededir
Mabetler sultanı Pir Selimiye
Şehirler sultanı Edirne'dedir.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Mabetler Sultanı Pir Selimiye
Şiirin Yazarı	Beyazıt Sansı
Şiirin Kaynakçası	Edirneli Sevdalarım - 2013

KIRKPINAR SABAHINDA DAVULLAR

Yine bir Kırkpınar sabahında
Davullar inletiyorlar göğü, yeri
Kazan başı yapacak sanki bugün
Koskocaman bir Edirne Şehri.

Elinde zurnası bir başka havalı
Ekip başı ustamız bugün
Haydi bre!.. Kırkpınar bu
Yaman olur naramız bugün.

Zurnada peşrev olmaz
Çalan bir Rumeli Türküsü
Bazen Estergon Kal'ası
Bazen Edirne Köprüsü.

Yanık tenli koca usta
Sen de heyecanlısın bu gün
Yaşın kaç olursa olsun

Sen de delikanlısın bugün.

Davullar zurnalar dengi dengine
Aldırma zurnacım tenin rengine
Parmağından dökülen nağmeler ile
Tarihi yaşıyor bugün Edirne.

Davulcusun, zurnacısın bilene sanatkârsın
Cengi Harbiyi çalar zaferi yaşatırsın
Kırkpınar'ın ikinci ayağı sensin
Güreşi sen bitirir, sen başlatırsın.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Kırkpınar Sabahında Davullar
Şiirin Yazarı	Beyazıt Sansı
Şiirin Kaynakçası	Edirneli Sevdalarım - 2013

TARİH SENİNLE YAZILIR

Altın varaklı bir ferman olduğun
Selimiye'yle çözülür Edirne
Gizlense de hep, bir destan olduğun
Köprülerinden sezilir Edirne.

Suların sığmaz yatağına taşar
Göçmen kuşlar sana doğru koşar
Minarelerin gökyüzünde yaşar
Bulutlar gibi dizilir Edirne.

Meriç, kumunda sırlar saklayandır
Tunca, düşü gülle açıklayandır
Arda, toprağı suyla aklayandır
Hepsi Ege'ye süzülür Edirne.

Mart dendi mi kanar o eski yara
Neler gelir, neler gider hatıra
Gözlerini diker taa Rodoplara
“Hasret” der ağlar, üzülür Edirne.

Namazgâhta hâlâ gülbank duruyor
Hâlâ, davul çalıyor, kös vuruyor
Askerler, “Kızıl Elma” yı soruyor
Tabyalar her gün kazılır Edirne.

Geceler kavuşur kutlu sabaha
Atlar kişner, tuğlar yükselir şaha
Sen iste yeter; yeniden, bir daha
Gök yoklanır, arz ezilir Edirne.

Özlem sensin, vuslat sensin, sûrur sen
Gurur sensin, övünç sensin, onur sen
Mekân sensin, zaman sensin, ömür sen
Tarih seninle yazılır Edirne.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Tarih Seninle Yazılır

Şiirin Yazarı	Mustafa Hatipler
Şiirin Kaynakçası	81 İilde Kùltür ve Şehir - 2013

EDİRNE

Bir fincanın içinde
Bahtımın falı kaldı
Salonlarında başımın halı,
Sahnelerinde “Bir dağ masalı” kaldı.
Kameriyesinde hanımelleri vebâlim,
Taflan yeşilinde âhım kaldı,
Ve Edirne Lisesi’nin kapısında çilem,
Bahçesinde günâhım kaldı.

Merdivenlerinde ayağımın sesi
Koridorlarında bütün bir
Çocukluk devresi kaldı.
Sarayıçinde dalların
Anlaşılmaz fisiltısı,
Hâlâ lezzetini duyduğum
Bir su şırıltısı kaldı.

Tunca bahçelerinden,
Dudaklarımla topladığım nar
Ve kokusunu hatırladığım
Şahâne bir bahar kaldı.
Nehirlerinde
Türküsünü söylediğim sular,
Bülbüladası’nda

Hû! Hû! Suna doyamadığım
Kumrular kaldı.

Camilerinde
Çocuk dudaklarımın duâsı
Ve sularında Tunca'nın
Dâüssılası kaldı.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Erdoğan Alptekin
Şiirin Kaynakçası	Edirne Kitabı - 2014

EDİRNE

Edirne kal'asıdır gördüğün hisâr-ı mehîb
Şu zirvesinde biten simsiyah ağaç da salîb

Murâd-ı evveli koynunda gezdiren tepeler
Nasıl rükû ediyor Ferdinand'a bak bu sefer

Bizim midir sanıyorsun şu yükselen bayrak?
Çeken Savof, Lala Şahin değil kuzum, iyi bak!

Edirne! İşte o İslâmın âhenîn sûru
Edirne! İşte o şarkın cebîn-i mağrûru

İkinci aşr-ı teâlîsî Âl-i Osmân'ın
Birinci mevki-i feyyâzı belki dünyanın

Edirne! İşte o şarkın demir kilidi
Sefil ayakları altında Bulgar'ın şimdi

Muzaffer ordusu hakkıyla(!) intikam alıyor
Kadın, kız, çoluk çocuk, erkek ne bulsa parçalıyor

Bu katliama da razıyım ahtirâm olsa
Harîm-i dîni de geçtik harîm-i nâmûsa

Şu dört minareli cami ki yoktu hiçbir eşi
Ki parlıyordu hilâlinde san'atın güneşi

Salibi sineye çekmiş de bekliyor. Nevmid
Ezan sadâsı değil duyduğun tanin-i medîd

O şanlı mâbedi Sultan Selîm-i mağfurun
Ki ihtişâmına benzerdi subh-ı mahmûarun

Nasıl gurub edivermiş ki: Bir ziyâ bir nûr
O kanlı bezlerin altında olmuyor manzûr

Ne sinesinde Hudâ var, ne hâtırında Nebi

Birer mezar müebbed kesilmiş evlere bak
Beş ayda kırk bini sönmüş ki yanmıyor tek ocak!

Sokak sokak dolaşan sayha: Vâpesin feryâd;
Derin derin duyulan ses; enîn-i istimdâd

Dışarda kendisi mahkûm, içerde nâmûsu
Esiri öldürüyor, bak ki zulmün en koyusu.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Mehmet Âkif Ersoy
Şiirin Kaynakçası	Edirne Kitabı - 2014

EDİRNE

Sisli zamanlara uzanır yaşın,
Gâhi duman, gâhi külsün Edirne.
Taşkın akar Tunca, Meriç, Ergene,
Gâhi ırmak, gâhi gölsün Edirne.

Lala Paşam Bizanslıdan feth etmiş,
Şehzadeler güzelliğın medh etmiş,
Âli Osman imarına cehd etmiş,
Şehirler içinde gülsün Edirne.

Bursa oğul dermiş, İstanbul baba,
Hayat vermiş Mimar Sinan mihraba,
Sığmaz sevdan, gönül denilen kaba,
Ceddimi anlatan dilsin Edirne.

Bahtın bağlanınca Türk'ün bahtına,
Selimiye otağ kurmuş tahtına,
Yükselir ezanlar Arş'ın katına,
Dünya bunu böyle bilsin Edirne.

Kırk Pınar'dan kırk mezara su yürür,
Pehlivanlar bu meydanda diz vurur,
İlebet yaşayacak bu gurur,
Serhat şehri, bî-bedelsin Edirne.

Yıl bin üç yüz altmış birden beridir,
Osmanlı müzesi dense yeridir,
Her cami bir sanat şaheseridir,
Gönül sazımızda telsin Edirne.

Haz alıyor geçmişinden hayâlim,
Derdin derdim, melâlinse melâlim,
Dalgalansın burçlarında hilâlim,
Türklük ile bahtın gülsün Edirne.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne

Şiirin Yazarı	İbrahim Sağır
Şiirin Kaynakçası	Edirne Kitabı - 2014

MÜBAREK CAMİİN KASİDESİ

Allah yüceltsin nedir bu süslü yer, bu yüce cami
Aksa Camii binası, Ulu Ka'be misali

Temeli yer yüzünde Allah'ın gücü bu mamur evin
Göge doğru yükselmiş sanki Tufan'dan kaçır delici

Güzellik suyunu sütun bolunca akıtmak için
Canla başla çalıştı nice aşına taş ve dağ delici

Yüksek kubbesi O'nun çok büyük gökyüzüdür
Hangi gökten örnek olduğunu anlar ancak bilge kişi

Yapılmadı, yapılamaz yer yüzünde böyle bir kubbe
Yoktur dünyada eşi, olsa olsa gök kubbesi

Asılmış Samanyolu ile kubbesi evrene
Seyredilir içinde dünya, sanki aynadan bir top küresi

Minberin ipek yüzü dünyaya armağan oldu
Kubbe bağlanıp astıklarında atlas ve kadifeleri

Kutsal seslenici tamamlandığını duyunca tarih düşürdü
Yüce kubbe bu anda bağlandı, buldu dengesini

Dört minaresi İslam'ın dört dostunu andırır
O kubbe de ima eder Peygamberler'in dinini

Davudi sesli güzel hafızlar toplanır
Servi ağacının üstüne yuva kurmuş kumrular gibi

Dört minareden daima neva ve pençgah makamıyla
O kubbe de ima eder Peygamber'in dinini

Davudi sesli güzel hafızlar toplanır
Servi ağacının üstüne yuva kurmuş kumrular gibi

Dört minareden daima neva ve pençgah makamıyla
Bülbül gibi bu gül bahçesine davet ederler herkesi

Dört sütunu doğrusu bu İslam evinin dört dileğidir
Dört minare arasında o kubbe bilge yol gösterici

Minare oldu sandılar melekler gök kubbeye
Dokuz kat gökten yüksek olunca minaresi

Halkın gözünü kamaştırır altın alemi
Yansıtır herkese nurlu bir ışık hüzmesi

Seher vakti güneş yerine düşse kubbeden ışık
Derler, Hazret-i İsa altın kaplamalı alem gönderdi

Ne zaman ki, kova burcuna ya da kutup yıldızına giren
Dünyayı süsleyen güneş görünür kuyusunda Yusuf gibi

Özellikle o ustaların piri mimar ağa hazretleri için
Bütün dünya der yaptıkları evliya kerameti

Sanatında öyle özen göstermiştir ki,
Mümkün değil asla ifade edilmesi

Ayasofya'nın çizimini Hazret-i Hızır yaptı derler
Sanmayın yapım ustasıdır, bu binaya yetişen de hızır kişi

Minber ve Mahfil yüce ününün adaşı olmuş
Biri dokuz kat gökten yüksek kürsüden yüce diğeri

Açılan kapılarda yazılıdır Fatiha başlığı
O yüce mihrab ise gökkuşağı yerinin gizi

Her köşesi Cennet'in gül bahçesi, ilkbaharın süsü
Müsessel hatları ise onun selsebil ırmağı sanki

Selefinin yadigarı hayırlı halef, Duacı Hasan Yazıcı
Müsenna hatlarla benzersiz bir yazı eyledi

Koyamaz harfine bir nokta dünya bir araya gelse

Muhakkak ki, güzel yazı kurallarını işledi

Onun güzel mihrabı saf yeşil kıvılcımındadır
Safa kaynağıdır dünyayı süsleyen şahı o mahfili

Nice eşsiz usta dökmüş göz nuru
Burda işlenmiş Hatayi, Rumi ve Irak iklimi

Mermerlerinin nakışını görenler sanır güzellikler denizi
Hakk'ın güçlü rüzgarıyla dalgalar çıkmış sanki

Her biri gökkuşağına benzeyen O renkli mermerleri
Allah'ın iyiliklerine eğilmiş, gözyaşı döker gibi

Ondaki kandillerile küresel aynalar
Cennet bağındaki Tuğba Ağacı'nın sanki yaprak ve meyvesi

Kat kat bağlanmış sırça bir gök kubbede
Dünyayı süsleyen ay ile güneştir, iki altın kandili

Cennete benzer bu gül bahçenin açılmış kapısı
Karşılar, Allah'ın lütfunu ifa etmeye gelen herkesi

Buraya girenler cehennem ateşinden uzak kalır şüphesiz
Çünkü bir tek Allah'tır inanıp ima ettikleri

Safa ile Merve hakkı gibi avlusunda tavaf edilir
Şaşmamak gerek, olursa bu yana herkesin kiblesi

Görenin ağzının suyunu akıtıp gönülleri çelen
O eşsiz şadırvan Kevser havuzu sanki

Sanmayın ki mermer sütunlardır caminin içinde dikilenler
Görün temaşa için ayakta duran yasemin yüzlü servileri

Avlusundaki kemer kavislerinin her biri sağlam bir yaydır
Şüphesiz sütunlarda yaydaki oklar gibi gerili

Bu resmi seyredip göz atanlar derler

Hayret, emsalsiz olmuş cidden yoktur benzeri

Bu yüksek kubbeli cami Edirne'nin baş tacı oldu
Aynı zamanda da Tunca'nın yüzü suyu idi

Edirne halkına bir lütuf kıldı ki mahallinde
İçene sığmaz halkı şaha olan sevgisi

Ağız açık onun vasıflarını anlatmak ne haddine senin
Bilirsin ey gönül perişan, dere testiye sığmaz ki

Bu binayı burada yaptıran Şah'a dua etmeli
O'nun adalet fermanı kendi adıyla bütünleşti

Anadolu ve İran'ın Şahı kutsal Mekke ve Zenzem'in Bey'i
Ki o'dur ihya eden Aksa Mescidi ile Kabe'yi

Güzel yüzlü ve iyi fikirli Süleyman Han oğlu Selim
Dünya Şahlarının başı, Allah'ın yeryüzündeki gölgesi

Olgunluk, fazilet, güzellik, iyi huy ve cömertlik adaletle toplandı
Ne güzel tesadüf ki, O'nun dünyasını Allah Mahmur eyledi

Gündüz ve akşam kulaklara ulaşan iyilik kösü
İma eder herkese "İnna fetehna" ayetini

Bayramın alemini görse düşman kaybolur gözden
Tıpkı, gün doğarken belirsizleşen Süha Yıldızı gibi

Döneminde, taşı başına, başını taşa vuran düşmanın
O derece ki, taş taş üstüne koymaya da yetti kudreti

O'nun zamanında süsen dışında kimse iki dilli değildi
Rana çiçeğinden başkası da iki yüzlülük etmezdi

Ne çıkar, kılıcının gücü eğerse hasmının başını
Güneş kılıcına da başlarını eğer sahra bitkileri

Doğunun hükümdarı başına tablo ile altın koyarak gelse

Adalet sayesinde gider doğudan batıya rahat ve güvenli

Ne zaman seyre gelse şehrin gül bahçeleri huzuruna
Çimenleri andırır yeşil atlası ve gün ışığındaki işlemeli canfesi

Yüce binayı yapıcı olan Allah sağlam kılsın
O'ndan ancak budur halkın dileği

Ey duacı Sai perişan gönlünün O'dur sen kılan
Gönüller Ka'besi'ni yapan Halil İbrahim gibi

Ulu Ka'be gibi binası yükseklerle ulaşsın
Kemaliyle olsun herkes nasip sahibi

O eşsiz yaratıcı hem yapının hem yapanın
Dünya döndükçe dengede tutsun temelini

Cami içinde ibadet ettikçe tanıdık yüzler
Bu temiz ve süslü yer olsun İslam ehlinin mabedi.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Mübarek Camiinin Kasidesi
Şiirin Yazarı	
Şiirin Kaynakçası	Yöre Dergisi Sayı:47-Şubat 2004

EDİRNE İÇİN

Son siperde yorgun asker, top başında son zabıt
Bir ateşten sel altında bir bir ölüp gittikçe,
Sen de söndün büyük ışık bu gece.
Bu yarayı kazandığın şeref tacı kapamaz,
Ve inan ki bir yürek de böyle acı yapamaz
Başka vakit bin Teselya, bir Girirt.

Ey kör uyku! Türk ilinin mezar taşı ucunda
Son yazıyı, son çiçeği bitirdik;
Bil, toprağım, bizde değil seni tutan kol, bilek;
Buldu biraz benliğinde şeref için istek;
Bir Edirne'ni bir İşkodra, bir Yanya
Akdeniz kucağında bir kemik...

Ey bütün sis, bütün atış, bütün kan
Ey her evde birer çahra her kubbede birer çan
Altın iller bucağında yanan yer
Sen bu kızıl gün üstüne perde gir!
Sade bulut, sade ceset, kan, kemik,
Görmez, inan, başka umut bu gençlik.

Yok bir asker, gölge vermez gök altında bayrağın;
Sen bu köyü verdin işte, yarındır aldığın;
Napolyon da bir Vaterlo, Atilla da bir Şalon
Edirne'de kan ve ölüm... Hepsi büyük birer sen
Bu yıldırım nasıl iner, öyle düştü Edirne!
Şu tarihin yüreğinde bizim bilmez uğullu.

Öyle yiğit sesi verdin ki bir çok asrin içinde
Ona tapar her şeref... alkış onun taht onun;
Ölü şerefın mezar taşı yanında
Son duayı sen okudun, son elleri sen açtın;
Yoktu fakat bu yolda
Kırılmamış bir kılıcın, ezilmemiş bir kının!

Ancak onu bildirdin ki, bir yiğit baş eğilmez;
Bir Türk göğsü geri dönmez, bir Türk eli ezilmez;
Sündü, demir, top altında ölmek için can attın;
Ay-yıldızın kucığında başka ışık yarattın;
Aziz ölü! Bu tercihin kapısına yaptın sed

Şu gençliğin ümidi ki, kaldı cesed,
Ona kan ver, hayat ver,

Bir kartalın ruhunu ver ve bir tunçtan kanat ver!

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne İçin
Şiirin Yazarı	Falih Rıfki Atay
Şiirin Kaynakçası	Yöre Dergisi Sayı:60-Mart 2005

EDİRNE ÖZLEMİ

Senden uzaklardayım şanlı serhad Edirne'm;
Neden doyamıyorum eşsiz güzelliğine,
Hasretinden çektim hep, bunca zamandır elem
Keşke senin bağrında artık yaşayabilsem.

Gönlümün has bahçesi, gazilerin diyarı
Senden kopanların hiç, olmaz kendine hayrı;
Hatırlayabilseler bahçe ve bağlarını
Bu hatıralar süsler gece rüyalarını.

Nazlı bir gelin gibi süzülür nehirlerin;
Dünyada sanmıyorum olsun bir eşdeğerin.
O güzel gezilerin, tarihi eserlerin;
Tanrı'ya soruyorum, yoksa bu mu Cennet'in?

Ben senin değerini çok iyi biliyorum,
Lakin sana hizmette hep kusur ediyorum.
İtirafımla belki teselli buluyorum
Ben Edirneliyim, sen nerelisin diyorum.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne Özlemi
Şiirin Yazarı	Şerif Ercan
Şiirin Kaynakçası	Yöre Dergisi Sayı:146 –Cilt 13

MERİÇ KÖPRÜSÜ

Değişmez hiç onda dört mevsim bahar
Altından nazlanıp akıyor sular.

Kendini Meriç'in beline dolar
Ata yadigarı Meriç Köprüsü
Sana yazılmaz mı sevda türküsü?

Meriç Köprüsü de demirden taştan
Kemerü güzeldir yay gibi kaştan
Kıvrılıp yol gelir Karaağaçtan
Ata yadigarı Meriç Köprüsü
Sana yazılmaz mı sevda türküsü?

Dört bir yanı dolu meyvelik bağlar
Arda, Tunca sana bakıp da çağlar
Maniler koşulur aşıklar ağlar
Ata yadigarı Meriç Köprüsü
Sana yazılmaz mı sevda türküsü?

Solda Karaağaç sağda Edirne
Gece hayran olur mehtap rengine
Cihanda rastlanmaz belki dengine
Ata yadigarı Meriç Köprüsü
Sana yazılmaz mı sevda türküsü?

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Köprüsü
Şiirin Yazarı	Metin Koca
Şiirin Kaynakçası	Oluşum Dergisi Sayı:21 - 1999

EDİRNE'YE

Ey Edirne! Sen serhaddi ülkemin,
Fetih duaları saklıdır mâbedinde!
Ey Fatihler doğuran belde!

Başında Selimiye bir taçtır ve bir mühür
Ve sen ey fermanlar yazan şehir.

Kader yazdı seni bana buluştuk en sınırdaki.
Sende doğmadım ama sende yaşıyorum ya.
Bu günü ve dünleri en nice nakışlarda.

Senden ayrıldığımda bilir misin ne oldu?
Hatırımdan çıkmadın gezdiğim her limanda.
Yeşilinde sen vardın seni gördüm sularda.

Sen benim ilk aşktan sonra yakaladığım
Hayallerimin şehri, sevdalandığım.
Beni de yaz, beni de artık deftere
Sâdık aşıklarının olduğu yere.

Hey sofu Beyazıt!
Hey şair Selim!
Ruhum sizinle ve elim,
Camilerin taşından dokunur elinize.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'ye
Şiirin Yazarı	Filiz Çırpıcı
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacından Dergisi Sayı:11 Yıl 2000

EDİRNE'Yİ ŞİMDİ GÖR

Erikler tomurcuk bademler açtı
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör
Meriç köpük köpük Tunca az taşı
Hadi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Muhabbet sevgiyle başlıyor söze
Aşıklar yürekten vuruyor saza
Irmaklar birleşti döndü denize
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Meriç kenarına uzanıp yatmak
Sohbetler eyleyip laf alıp satmak
Söğütler bir cennet yetmez anlatmak
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Bülbül adasında efkar atmaya
Sevgiye güzele maya katmaya
Arda köprüsünde dilek tutmaya
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Renk cümbüşü bura her taraf yeşil
Gelirsen arkadaş sevmek tek koşul
Çiğ düştü çiçekler gün ıslıl ıslıl
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Her gün azar azar yağmur yağıyor
Burada ağaçlar yaptı süsünü
Duymak istiyorsan güzel sesini
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gör.

Sen de bir gör bülbülünü gln
Dostluk arıyorsan uzat elini
Olmuş Rumeli'nin telli gelini
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gr.

Aşık Borani'yem acizdir dilim
Her taraf bir dram her taraf film
Edirne'yi anlatması zor gülüm
Haydi gel de Edirne'yi şimdi gr.

şiir Künyesi	
şiirin Adı	Edirne'yi şimdi Gr
şiirin Yazarı	Halil imen (Borani)
şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:36 Yıl:2003

EDİRNE

Hey! Koca yürekli şehir!
Neden hüzünlü durursun?
Turnalar göçer, turnalar gider gecelerce
Yıldızlar kayar üstünden

Birer birer, biner biner
Bir derin uykudayken sen Edirne.

Sokaklarında yabancı ayak sesleri
Gece gündüz gezer
Selimiye'n yaralı
Yüreğin ezer, yüreğin ezer
Ezilirsin, bin parça yüreğinin altında
Sonra... sonra hafiften kımıldanır sokaklarında
Yalın yüzleri, çelik yürekleriyle insanların
“Kımıltı” yaşamak.. değil mi Edirne?

Hey! Koca yürekli şehir.
Neden suskun durur tabyalar?..
Hava çeliğe çeker yürek de..
Dumanlar tüter Kıyık'tan, Buçuktepe'den
Sabahları Arda'dan, Tunca'dan, Meriç'ten
Başın dumanlıdır bu günlerde
“Dumanı tütmek” var değil mi Edirne?

Bakışların güneşe değer, yanlışların ulaşılmazlığa
Güneş yaralanır,
Gün yarına aralanır, karalar karalanır
Yaraların kanar, yaraların yanar Edirne...
Bir onulmaz kahırdır, sarsar seni
“Sarsılmak” –bir bakıma- karşı koymak değil mi?

Bir güç, bir inanç bir dua ordusu,
Şükrü Paşa siperde
İçinde kefeni, lifi, sabunu işte; erzak torbası.
Hazırdır bu yolda camı vermeğe yurdun her kuzusu.

Seninle, seninledir Edirne: Evliyâların, evlatların
O bitimsiz hasretlerin...

Dayan... Ha! Dayan
Gayret.. Ha! Gayret Edirne
Gün, mücadele günü değil mi?

Tunca, Meriç koşar, ummana ulaşır.
Şükrü Paşa “Buçuktepe’nde” anıtlaşır;
Toprağın kırk yerinden “Kırkpınar”,
Her karışından şehit fişkirir,

Şan, şeref, özgür yaşamak sana yaraşır
Gün, mutluluk günü değil mi Edirne?

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Halil Türkan
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:33 Yıl: 2002

MERİÇ KIYISINDA

Bu gün iki arkadaş
Kararsız çıktık yola
Ne kadar isabet olmuş
Emirgan’da verdik mola.

Hava o kadar güzel ki
Etrafa baktıkça insanlar da mutlu

Hepsi neş'eli hepsi hayat dolu
Geçmemiş buradan elem keder yolu.
Farkında olmadan biz de karıştık o ahenge.

Kıyıda bulduk bir masa bir sandalye
Artık keyfimize diyecek yok tu
Daldık nazlı akan tarihi Meriç'e
Sıralandı hatıralar bir bir
Bakın bizdeki sevince
Yaşadık çocukluk günlerimizi.

Meriç, o Meriç köprüsü taştan
Akla gelmez mi hiç şarkısı
“Sen çıkardın beni baştan”
Diye mırıldandık o şarkıyı
Yaşadık yıllar evvelki hatırayı.

Vakit bir hayli ilerledi
Niyetimiz o muhteşem gurubu seyretmekti
Tavsiye ederiz size köprüde gurubu seyretmeyi
O ne müthiş tabiat olayı.

Başladı güneş ışık oyunları ile Meriç'te yıkanmaya
Altın ışıklarını sulara bırakmaya
Küçük anafolar yaparak
Sanki kıvılcık bir nehir oldu gönülleri yakmaya.

Güneş bazen bütün titreyen yapraklar arasına gizleniyor
Bazen bütün ihtişamı ile görünüyor
Bazen kıvılcık bir kor halinde
Aksedince sulara Meriç lâv gibi akıyor.

Gündüzleri ayrı güzel akşamları ateş rengi
Gelinliğini giymiş Meriç'i
İki sıralı söğütleri de el ele vermiş
Yeşil bir kemer gibi sarıyor

O zaman Meriç daha füsunlu akıyor.

Yıllarca Edirne, Sinan, Meriç dedim
Hasretini çektim ama ümidimi yitirmedim
Nihayet bu güzel şehri ruhumla sardım, kucakladım
Arkadaşımınla birlikte yer gök şahittir
Bu gün Edirne'mi doyasıya yaşadım....

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Meriç Kıyısında
Şiirin Yazarı	Sabiha Gürol
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:43 Yıl:2004

SEN EDİRNE'SİN

Hangi şehir bağrına bastı
Koskoca Osmanlı'yı, Fatih'i, Beyazıt'ı
Kimin sınırları böylesi yeşil, böylesi canlı
Adı Edirne olan başka yer var mı?

Eğme şimdi başını böylesin diye
Altın çamura düşmekle değer kaybetmez
Parçalayabildiler mi gökyüzünü?
Kurutabildiler mi nehirlerini,
Alabildiler mi asaletini?

Sen Edirne'sin.

Bir gün yine tanınacaksın dünya yüzünde
Adın dillerde dolaşacak güzelliklerinle
Senin hazinelerin, minarelerin
Eğemez başını hiç kimse senin.
Toprağında asalet, neirlerinde sevgi
Sen Edirne'sin, Edirne sensin.

Bağrında sakladığın onca askerin
Kanı ile sulanmış bu yerler senin
Yıllardır okunan ezan seslerin
Bu nehirler, bu topraklar, bu gökyüzü senin

Sen Edirne'sin, Edirne'm benim.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Sen Edirne'sin
Şiirin Yazarı	Türkan Sucuoğlu
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:54 Yıl:2006

EDİRNE

Tarihe ün salmışsın,
Yıllarca savaşmışsın.
Muratlar, kanuniler,
Sinanlar yaşatmışsın...

Ecdatların zafer yolu,
Senden geçip, gitmişti.
Tarihin şanla dolu,
Halk çok acı çekmişti...
Kuşatmalar, savaşlar,
Harabe etti seni.

Zulmetti hep Bulgarlar,
Yakıp, yıktılar seni...

Tarihi anıtların,
Yüceldikçe yüceldi.
Medrese, camilerin,
Tüm dünyaca ünlendi...
Kurtuluş savaşında
Uğradın saldırıya.
Yunanlılar son anda,
Akın etti buraya...

Kasım umut getirdi,
1922'de sana.
Türk Ordusu şahlandı,
Özgürlük verdi sana.
Her 25 Kasım'da,
Tarih bir kez canlanır.
Sembolik törenlerle,
Kentimiz kurtarılır...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Fatma Belma Taş
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:23 Yıl:2001

EDİRNE'DE DUYGULAR

Başına bir duvak olmuş söğütler,
Gümüştten bir kemer Meriç beline
Edirne duydun mu söyle başka yer
Hiç böyle sevilen delicesine.

Kabarmış dağ gibi kubbeler yer yer,
Müminler Tanrı'ya burda baş eğer.
İmandır.. Yükselen bu minareler
Göğe, yıldızlara değercesine.

Çağlaya çağlaya akıyor Tunca;
Gönlümü sürüyor yolu boyunca
Şehitler mi böyle akşam olunca

Sularda seslenen gürlercesine.

Sarayıçi, Kıyık, Bülbüladası
Ve Söğütlük siler gönülden pası;
Ruhumun yine de dinmedi yası
Sebep öyle çok ki binlercesine.

Köprüyü sel alır geçilmez olur;
Yıkılır yapılar yapılmaz olur.
Üst üste iki taş konulmaz olur
Bekleriz mucize beklercesine.

Gözümün bir türlü dinmez yaşı var;
Bir karış ötede sınır taşı var;
Ardında Meriç'in yaşlı başı var
Dövünür dağları delercesine.

Gönül bağlarına çekilir mi set,
Tuna'sız Meriç'de öksüzdür elbet.
Memet silah elde bekliyo nöbet
Bir hücum borusu beklercesine.

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne' de Duygular
Şiirin Yazarı	Suat Vural
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:25 Yıl:2001

EDİRNE

On ikinci ayın mavisinde
Ayazında yolların.
Bir düşün son saatinde,
Ve efsanenin en büyüğünde tanıdım bu şehri.
İçtiğim her su dokunduğum her taş.
En büyük konaklarında sabahlarken,
En derin uykularımın ninnisiydi bu şehir.
Adım adım kokusu yayılırken tarihin,
Selimiye'nin bahçesinde gördüm bu şehri.
Laleler topladım hiç solmayan.
Lalelerimin rengini şehrim verdim.
Her bir yolunda bir yürek bıraktım
Eski Camiine dualar
Külliyesine şiirler...
Saraylarına destanlar bıraktım.
Bu şehri I. Murat'tan tanıdım
Onun neslinden teslim aldım.
Bir rüyaya yattım ki iki köprü arasında.
Cihanın devleri geçti önümden
Kel Aliço'lar Koca Yusuf'lar,
Sustum...
Uykumu Meriç'te
Düşümü Tunca'da unuttum.
Ne türküler çıkırdım minarelerinde gizli,
Ve ne siyahlar bıraktım
Buçuk tepesine bu şehrin.
Bin rengi Arasta'da tanıdım
Bin renge Bedesten'de büründüm.
Bir Kervansaray'da unuttum en ağır yüklerimi,
Ve bir Sokullu Hamamında arındım kirden ulaşım nura,
Bir Hıdır Baba masalı anlattı yoldan geçen adam,
Doldu gözlerim usul usul ağladım,
Geceyi gündüze bu şehirde bağladım...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne
Şiirin Yazarı	Gözde Bulut
Şiirin Kaynakçası	Ozan Ağacı Dergisi Sayı:50 Yıl:2005

SOYUNSUN ZAMAN SENDE EDİRNE'M

Bir mıknaatıs,
Kocaman bir at nalı,
Toz toprak,
Çalı diken.
Dar, geniş ,ince, uzun
Sokaklar.
Sokaklar parke,
Sokaklar Arnavut kaldırımı,
Sokaklar kırık mezar taşlarıyla beslenen.
Belki de bizi kendisine çeken...
Zaman örtüsünden sıyrıla dursun.
Kat kay soyunsun yıllar.
Bir bir aralansın.
Şimşek gibi geçsin asırlar.
Gör bak Edirne neymiş
Neymiş kasırlar...
Köprülerde al atlas
Süslü faytonlar
Faytonlardan uzanan başlar.
Meriç'in sularında her asır
Kızıl havaların güzelliğinde
Yaşanan aşklar...

Soyunsun zaman sende Edirne'm.
Kurnalardan yankılanan,
Şen, şakrak, çıplak şarkılar...
Kimi bir borazan sesi kışladan,
Kimi ezan sesi kalem minarelerden.
Vasilaki'nin meyhanesinde,
Laterna belki çalan
Meriç Gazinasu'ndan trompet sesi
Dalga dalga yayılan.
Sevgi akardı şadırvanlarından.
Havuzlarından şimdi Sevgi fişkırır...
Terk edilmeyen sevgiler,
Zamana sarılmış.
Pamuk ağlarına yer yok.
Kopmayacak en ince yerden.

Yeşermiş işte yeniden çiçekler,
Yeniden aşklar,
Yeniden evler,
Yeniden şarkılar, türküler...

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Soyunsun Zaman Sende Edirne'm
Şiirin Yazarı	Özlem Ağırgan
Şiirin Kaynakçası	Edirne İsimler Sözlüğü Yıl:2004

EDİRNE'YE SESLENİŞ

Yüreğim yaralı bir geyik gibi
Atılıp ayılıp geldim Edirne
Çağırdın uzaktan bağırip beni
Açarken gülün baharda Edirne
Sildim gözlerimin akan yaşını
Sen gibi coşkun oldum Edirne
Görmeden nazlı yârin boy ve kaşını
Onu sen atlas biçtin Edirne
Yoksul yuvası dört bir bucağın
Her yana sen hayat verdin Edirne
İçinden çıkıp geldim be n bir batağın
Yanından yıktıkça Meriç Edirne
Söndü ızdırap dolu bir hayat
Açıldı dağlardan yolun Edirne
Beklemem o bataak illerden imdat
Gezerken her yerde şanın Edirne
Sultan Selim de şan verdi sana
Her yanına abide dikti Edirne

Onun ebedi eseri olan
Her gönülde irfanın var Edirne

Şiir Künyesi	
Şiirin Adı	Edirne'ye Sesleniş
Şiirin Yazarı	İsmail Sirke
Şiirin Kaynakçası	Yeşil İpsala Kitabı Yıl :1953